ידיעות אחרונות

מדריך לכל השבוע

סרטים חדשים

„עורבים"

סרט קצר חדש של איילת מנחמי, 23. סיפורה של קומונה תל־אביבית ייחודית, המורכבת מצעירים הומוסקסואלים שנטשו את בתיהם. מוחצנים, אקסטרווגאנטיים. רוב זמנם מוקדש לאיפור, לאופנה, לבילויים. איך להיראות מרהים, מהמם, מקורי. התעסקות עצמית. עוברים בעבודות מזדמנות. חיים ממתנות, מתמיכה. יחסים מורכבים, סיר לחץ. לא פרי דמיון. הבסיס: קבוצתו של כועז תורג'מן, בראשית שנות ה־80. גם איילת מנחמי היתה שם.

(עמ' 8)

„שדרסמיו לורן פרבי וגלי בקרוזילו

צילום השער: גדי דגון

אז שאתה שר

שלוש שנים אחרי ניו־יורק, אלון אולארצ'יק מוציא תקליט שני. לדעת יואב קוטנר – „חגיגה לאוזן ולנשמה, מרתק" ● אלון: „יש לי נטייה לפסימיות; מוסיקה זה מה שמניע אותי, אהבת חיי; המתח הוא מקור ההשראה שלי כאדם וכאמן; היו תקופות של מיסטיקה; מרגיש לא כמו כולם, אבל כבר לא 'כמו אף־אחד'" □ עמ' 10

הכל על פסטיבל הג'אז באילת | עמ' 14

המשביר לצרכן
25.10-30.10.87

הקניה הטובה

שבוע שני ואחרון!

הסריג לצעירים
צוארון פולו "קארה"
רק 49.90 ש"ח

מבחר טרנינגים לנשים
"אילה" "טה-בד"
רק 69.90 ש"ח

מבחר גרבי 3/4 לנערות
תוצרת ארה"ב רק 8.90 ש"ח
גרבונים "אל-על"
רק 1.80 ש"ח
רק 1.50 ש"ח

קרדיגן לגברים
"מרקס אנד ספנסר" דגם 3701
רק 59.90 ש"ח

סווטשרים חלקים לגברים
"דרבי"
רק 19.90 ש"ח

סריגים לנשים
מבחר סריגים איטלקיים
רק 59.90 ש"ח

נעלי בית
"חולתה" דגם חורפי "נועם" עם רוכסן
לנשים רק 16.90 ש"ח
לגברים רק 18.90 ש"ח
לילדים רק 13.90 ש"ח

שמיכות "פיק" "אלסקה"
דגם אמריקנה
• יחיד רק 49.90 ש"ח
• כפול רק 69.90 ש"ח
• שמיכת פיקניק משובצת רק 29.90 ש"ח

שמיכות מודפסות
פוך סינטטי
נועם אורים
• יחיד רק 79.90 ש"ח
• כפול רק 109.90 ש"ח
• כרית פוך סינטטי רק 16.90 ש"ח

מערכת קפה 12 חלקים
POLKA רק 24.95 ש"ח
מגים מקרמיקה
BILTON רק 2.95 ש"ח

הקונה במשביר לצרכן חוסך כסף, חוסך זמן!
עד אזילת המלאי
פרסום ראשון

ברכות לעופר בדיחי להוצאת תקליט והקלטת המטרפת
ניתן להשיג בכל דוכני הקסטות. הזמנות למופעים 718051/2

לעופר ולאלוף המשך הצלחה
שלמה אלמליח
ביצוע כל עבודות הנגרות
יד חרוצים 14 טל' 722042

לאלוף המפיק ולעופר הזמר
מצטרף לברכות
אריאל קדוש
פרסום לידור

אולמי שרון
מברך את עופר בדיחי
עם הוצאת הקלטת המטרפת
הנשמעת 24 שעות ביממה
אולמי שרון רח' הסדנא 6 י-ם
הזמנות למופעים טל. 718051/2

לעופר בדיחי ולאלוף
כה לחי לרגל הוצאת הקלטת המוצלחת
שריג אלקטרוניקה בע"מ
יש הכל – ובזול!
סוכנות ראשית: טלביזיות אודיון לירושלים ולמה
מקררי אמנה ומוצרי מילה ווזמן
רח' אגריפס 129 ירושלים טל' 241133 02-225562

לעופר ולאלוף בהצלחה
איציק – חשבונות ומיסים
רח' שמאי 8 קומה ד' טל' 02-225788

לעופר ולאלוף ברכותי
מאחל: **הדר**
שרותי צילום
טל' 342056 רפאל

לעופר ולאלוף ברכותינו הלבביות
קיטרינג שירן
רח' יהודה המכבי 5
א.ת. מקור ברוך
טל' 02-539935
שירן

לעופר ולאלוף ברכותי
בית המאפיה
פיתות וסוגי מאפה שונים
שוק הבוכרים: רח' ארוניהו הכהן 5 י-ם
טל' 827568

לעופר ולאלוף ברכותי
דני חדד
תקליטן ובדרן
ומנחה הבינגו
טלפון 914398

לעופר ולאלוף מזל טוב
אולמי האחוזה
לארועים יוקרתיים בלבד
02-532151

לעופר ולאלוף
המשך שגשוג והצלחה
מחברכם הזמר
אבנר זקן
הופעה!
קלטת חדשה בשוק
עם הלהיטים: "ליו ליו ליו" ו"לבדי"
טלפון להזמנת מופעים: 344393

ברכותינו לעופר ולאלוף
מאחלים:
רוני זקן
וישראל בונדק

לעופר ולאלוף ההצלחה
בתיה ודוד בן זכרי
נעלי מיטל
ירושלים

לעופר ולאלוף כה לחי
מאחל: **יחד**
אספקת כלים לאולמות,
מסעדות ובתי מלון
רח' יצחק שדה 34 ת"א
טל' 03-337150

לעופר ולאלוף
צרור ברכות עם צאת הקלטת
ראובן סלמן
הגשת מוסיקה והנחיה
טל' 864455

לעופר ולאלוף
המשך שגשוג והצלחה
מאחל: אבי גואטה
"אבי שיווק"
שיווק כל מוצרי האלקטרוניקה
רח' האצ"ל 8 נתניה
טלפון 053-617439

לעופר ולאלוף ידידי
שתהיה הצלחתכם שזורה
הוורדים אדומים
מכל חלב בכל המקצבים
מאחל:
גידי יון
גידי יון
בית העסק הנבחר, התקליטן הנבחר 1987
י-ם. בן הלל 2 יפו מרכז כלל ירושלים
טל: 247687, 248930

לעופר ולאלוף
הצלחתכם הצלחתי
מכבסת ואדי ג'וז
רח' בין ואליד מס' 9
ואדי ג'וז טל' 284113

לעופר ולאלוף
שמחים עמכם בצאת הקלטת
מאחל: **אמנון אהרונוב**
סוכנות מזון טל' 02-825861

לעופר ולאלוף
בכל זמן כל הזמן רק הצלחה
מאחל:
אכרם סביטאני ובניו
יבוא ושיווק מוצרי חשמל
רח' צלאח א-דין 32
טל' 02-273235
(מול משרד המשפטים)

לעופר ולאלוף
בהצלחה עם הקלטת החדשה
מאחלים:
חזי ועמי
צבר

למוטי ולאלוף
כה לחי בצאת הקלטת החדשה
מאחל: **צוקים** סוכנות לביטוח
רח' שמאי 16 י-ם
טל' 02-233386-7

לעופר ולאלוף מזל טוב
מסעדת האלוף
אבו שמואל ואלפי
רח' יפו 121

צרור ברכות לעופר ולאלוף
אחים עדיקה
מפעל לייצור ועיבוד בשר
ורשת חנויות מזון
קרור ירושלים
יוסי בן יועזר 22
טל' 786160 02-788193
כלבוטק
רח' יפו 52
242555

לעופר ולאלוף
שפע איחולים לצאת הקלטת
אולמי לב־ירושלים
יהודה קימה
רח' הלל 31 טל' 02-259111

---

13 תשלומים ללא ריבית וללא הצמדה
המבצע ל־5 ימים או עד גמר המלאי
פתוח במוצ"ש

וידאו טייפים
מתצוגה
סוני, סניו, טושיבה, פישר, אקאי בטח־מקס ועוד
11 תשלומים × 155 ש"ח

עד 5 שנות אחריות כולל ראש

וידאו טייפים
• סניו 11×189 ש"ח
• J.V.C. 12×192 ש"ח
• פישר 12×197 ש"ח
• נשיונל 12×185 ש"ח
• טושיבה 12×214 ש"ח
• שרפ 12×197 ש"ח

טלויזיות צבעוניות
מסך 14" – 12 תשלומים × 95 ש"ח
מסך 16" – 12 תשלומים × 120 ש"ח
מסך 18" – 12 תשלומים × 137 ש"ח
מסך 20" – 12 תשלומים × 148 ש"ח
מסך 21" – 12 תשלומים × 165 ש"ח
מסך 22" – 12 תשלומים × 178 ש"ח
מסך 27" – 12 תשלומים × 197 ש"ח

רדיו טייפים ניידים
החל מ־11 תשלומים × 25 ש"ח

מערכות סטריאו משולבות
כולל: טיונר + אמפליפייר + טייפ + פטיפון + רמקולים
החל מ־11 תשלומים × 49 ש"ח

מערכות סטריאו בחלקים
סנקאי, סוני, סניו, שרפ, היטאצ'י
החל מ־11 תשלומים × 95 ש"ח

* אפשרות התשלומים לבעלי ויזה, ישראכרט ודיינרס.
המחירים כוללים מע"מ עמלת אשראי ודמי גביה • תשלום ראשון במזומן

אסמור
תל־אביב, רח' העליה 25 ■ רמת־גן: רח' ז'בוטינסקי 79
פתוח כל השבוע 9.00-19.00 רצוף ■ ובמוצ"ש
אסמור ועדים [illegible]

החלה★ סוף מכירת הטונה! בהתחלת העונה!

רק אמפיסל יכולה להרשות לעצמה למכור צמר באיכות כה טובה ובמחיר כה נמוך! היות ואנו קונים את כמות הצמר הגדולה ביותר במדינה לסריגת יד ומכונה, ישר מבתי החרושת וללא מתווכים. אנו מקבלים הנחות גדולות. ואת אותן הנחות אנו נותנים לצרכן.

באמפיסל אין מתווכים!!

חרמון ~~1.00~~	עכשיו .75 אג'	צמר ב־50% הנחה!
ענת ~~1.45~~	עכשיו .95 אג'	
פודל ~~2.10~~	עכשיו 1.50	
ברזיל ~~2.40~~	עכשיו 1.95	
הוונה ~~4.95~~	עכשיו 2.45	

להשיג בכל חנויות **אמפיסל**

[illegible]

טלוויזיה כל השבוע

לרגל השביתה

עד רגע סגירת גיליון זה לא הסתיימה השביתה ברשות־השידור. לפיכך, אנו מביאים בעמודים אלה את מה שיש: טלוויזיה לימודית, ערוץ 2, טלוויזיה ירדנית ולבנונית וגלי־צה"ל. במקרה של סיום השביתה, יפורסמו מישדרי הרדיו והטלוויזיה בעיתון היומי.

שישי 23.10.87

08.00 טלטקסט: עד כאן – חדשות קול ישראל.
08.05 שעת כושר.
08.15 קשת וענן: ובראשי חודשיכם (בליווי כיתוביות).
08.40 ספרות (יסודי) – מסך לספרות: הסנדלר העני והמלך (בליווי כיתוביות).
09.00 מוסיקה (ד־ו) – סולו לב הכינור.
09.20 לשון ותקשורת (ג־ד): עיקר וטפל 1 (בליווי כיתוביות).
09.45 רחוב סומסום: הכתם.
10.15 חשבון ו׳: הדרכון לעשרוני.
10.40 מדע־הטבע (יסודי): מרמיטים.
11.00 חברה ותרבות (יסודי): סופרים מספרים – ישראל לרמן.
11.30 אזרחות (ז־ט): יום שחור בשדה אברהם (בליווי כיתוביות).
12.00 חברה ותרבות (על־יסודי): תקנון עליו.
12.30 מוסיקה (על־יסודי): פרסל והחצוצרה.
13.15 האוניברסיטה הפתוחה: גיאולוגיה – מערת הנטיפים.
13.45 טלטקסט: דפי מידע – חדשות קול ישראל.
13.50 זהירות (ש.ח. בליווי כיתוביות).
14.30 מאביאן ממחוז הדרום (פרק 5).
15.20 מפגשי בראשית: פרשת נוח – שיחתו של הפרופ׳ בנימין גרוס.
16.00 ערב חדש: מוסף לשבת. מנחה: דן מרגלית.

ערוץ 2

18.00 נמי בקייקר. סרט קולנוע.
19.30 סיפורי היער הירוק. תוכנית לילדים.
20.00 „רומיאו ויוליה" של ברליוז, קונצרט 2.
21.40 סוף 2

שבת 24.10.87

ערוץ 2

18.00 הצילו את המציל. סרט קולנוע.
19.30 סיפורי היער הירוק. תוכנית לילדים.
20.00 גאה מלוס־אנגלס. בידור 2.
21.40 סוף 2

ראשון 25.10.87

08.00 טלטקסט: עד כאן – חדשות קול ישראל.
08.05 שעת כושר.
08.15 תלמוד – שניים אוחזין: הוכי דמי 2 (בליווי כיתוביות).
08.40 ספרות (יסודי). – מסך לספרות: משפטו הדרושה (בליווי כיתוביות).
09.00 אנגלית ח.
09.20 השעה שלנו: הסנדלר העני והמלך (בליווי כיתוביות).
10.00 שעת כושר.
10.10 אנגלית ד.
10.30 סרטי נחמה: גלי הולת.
11.00 חשבון ו׳: מיהו השבר הגדול?
11.15 צרפתית (על יסודי).
11.30 גיאוגרפיה כללית (ה־ו): יפאן – מסע.
12.00 ספרות (ז־ט): מעשה בנעליים ב׳ (בליווי כיתוביות).
12.25 אנגלית ט.
13.00 אנגלית י.
13.30 הסטוריה כללית: מסע בירושלים הצלבנית.
14.00 טלטקסט: עד כאן – חדשות קול ישראל.
14.05 האוניברסיטה הפתוחה. אמנות בעידן הטכנולוגי – התקופה הקונסטית ב׳: מבוא לסוציולוגיה – רעות קדומות.
15.00 רכבת ההפתעות. סרט אנימציה מרובב לגיל הרך.
15.20 גברת פלפלת.
15.40 שעת כושר.
15.50 טלטקס: דפי מידע. מאתיים שניות למשרד הבריאות.
15.55 רחוב סומסום. מישה מנסה לטלפן. מישה נמוך ומכשיר הטלפון גבוה – איך מתייגים? מה בין מצלמה רגילה למצלמה אופטית? התבוננו בתוצאה המפתיעה.
16.25 ילדות־הולא: מוכרים את החברה. (פרק 20). החברה שכה עוכר טר
17.00 ערב חדש. מנחה דן מרגלית.

ערוץ 2

18.00 הרשלה. סרט קולנוע לילדים.
19.30 סיפורי היער הירוק. תוכנית לילדים.
20.00 הסימפוניה הפנטסטית של ברליוז. קונצרט 2.
21.00 סוף 2

שני 26.10.87

08.00 טלטקסט: עד כאן – חדשות קול ישראל.
08.05 שעת כושר.
08.15 אזרחות (ז־ט): יום שחור בשדה אברהם (בליווי כיתוביות).
08.40 ראשית הקריאה: בלי סודות – בינים 2.
09.00 אנגלית ח.
09.20 חשבון פשוט ד׳: גיאומטריה – נא להכיר (בליווי כיתוביות).
10.10 אנגלית ו.
10.30 רגע קם דודלי: זה עם זה (בליווי כיתוביות).
11.00 ערבית מדוברת (ד־ה): אלחלם.
11.15 אנגלית ד.
11.30 ארץ מולדת. בין הזמנים (בליווי כיתוביות).
12.00 אנגלית ח.
12.25 תלמוד – שניים אוחזין: מנא הני מילי (בליווי כיתוביות).
13.00 גיאוגרפיה כללית (ז־ט): גרינלנד: מתקופת האבן לתקופת הסילון.
13.30 אנגלית (יא־יב) הלו ישראל.
13.45 צרפתית.
14.00 טלטקסט: עד כאן – חדשות קול ישראל.
14.05 מגע – חומר: מתכות.
14.35 קפיץ קפץ: זכוכית.
15.00 קשר משפחתי.
15.40 שעת כושר.
15.55 האסיר. סדרת מתח חדשה בת 9 פרקים. פרק ראשון
17.00 ערב חדש. מנחה: רפי רשף.

ערוץ 2

18.00 סרט קולנוע.
19.30 תקציר משפט דמיאניוק.
20.00 מיקים תיאורטיקים בהופעה. בידור 2.
21.40 סוף 2

שלישי 27.10.87

08.00 טלטקסט: עד כאן – חדשות קול ישראל.
08.05 שעת כושר.
08.15 חשבון פשוט ד׳: ראשוניים ופריקים (בליווי כיתוביות).
08.40 ראשית הקריאה: בלי סודות (ו׳–פ׳).
09.00 אנגלית ח.
09.20 חשבון גיאומטריה: נא להכיר.
10.10 אנגלית ז.
10.30 רחוב סומסום: התנין הגובה.
11.00 צרפתית (עליסודי).
11.15 חשבון ח׳: השבר מהו?
11.30 גיאוגרפיה של א״י – פני הארץ: שלוש גבעות (בליווי כיתוביות).
12.00 גיאוגרפיה כללית (ז׳–ט׳): אנטארקטיקה.
12.25 ספרות (עליסודי): המלט – מה קרה בהמלט.
13.00 מוסיקה (על יסודי): המוסיקה ביפאן – ב׳.
13.30 מדעי־הטבע: מסעותיו של אווז השלג.
14.00 טלטקסט: עד כאן – חדשות קול ישראל.
14.05 קים. עיבוד קטעי לספרו של רודיארד קיפלינג. סיפורו של הנער קים, בן למשפחה אנגלית, הנמצאת בהודו בגלל שרותו של האב בצבא האנגלי שם. קים מתיתם בגיל צעיר מהוריו, ומגדלת אותו אשה הודית. הוא מסגל לעצמו את מנהגי ההודים, ומשתלב במאבק הנסתר המתנהל בין השירות החשאי הבריטי לבין רוסית על השלטון במזרח. הוא פוגש את הלמה ומצטרף אליו בחיפושיו אחר נהר החץ.
15.40 שעת כושר.
16.00 סרטי נחמד: ספרים הם חברים. עזרה ועוזי מספרים את סיפור הצב והעקרב. מתוך המדף מגיחה „תולעת בולעת ספרים" ושרה שיר הלל לספרים שהם לפעמים המורים, לפעמים ההורים אך יותר מכל הם החברים של הילדים.
16.25 רובוטריקים.
17.00 ערב חדש. מנחה רפי רשף.

ערוץ 2

18.00 סרט קולנוע.
19.30 תקציר משפט דמיאניוק.
20.00 בדרכים: טינה טרנר. בידור 2.
21.50 סוף 2

רביעי 28.10.87

08.00 טלטקסט: עד כאן – חדשות קול ישראל.
08.05 שעת כושר.
08.15 ארץ מולדת: בעיר ובעמק (בליווי כיתוביות).
08.40 אנגלית ה.
09.00 מדעי־הטבע (יסודי): בוני שועלת המדבר.
09.20 אנגלית ו.
10.00 שעת כושר.
10.10 מדע־הטבע (ה־ו): כיצד אנו נעים (בליווי כיתוביות).
10.30 סרטי נחמד: טלי הולת.
11.00 חשבון ו׳: השארית בחילוק.
11.15 אנגלית (יא־יב). הלו ישראל.
11.30 קשת וענן: גשם מענן (בליווי כיתוביות).
12.00 אנגלית ח.
12.25 אנגלית ה.
13.00 מדע־הטבע (על יסודי): האיזוטופים הרדיואקטיביים.
13.30 גיאוגרפיה של א״י: פני הארץ – עיר קטנה גדולה.
14.00 טלטקסט: עד כאן – חדשות קול ישראל.
14.05 אוניברסיטה פתוחה: יוון הקלאסית – אקרופוליס של אתונה; מוסיקה – כיתת אומן – המה והאיך היבטים טכניים.
15.00 טוב־טוב הגמד: קוסמיה והמצנפת. טוב־טוב מוזמן אצל מלך גמדי השלג לעזור בפתרון בעיה, שעורר קוסמיה, שנהג לשדוד פרוות בעלי־חיים מידי הציידים.
15.25 על רופאים ואחיות. סדרה קומית בת 6 פרקים על חיי בית־החולים, שבו ילדים מגלמים את דמויות הצוות הרפואי. בפרק הראשון סיפורו של הפסיכיאטר המאוהב נואשות ברופאה הראשית.
15.40 שעת כושר.
15.50 טלטקס: דפי מידע. מאתיים שניות למשרד הבריאות.
16.00 גברת פלפלת.
16.10 שביל באמצע שביל בצר: חוף פלמחים. טיול השבוע: נחל רובין, מסגד נבי רובין, שרידי מצודת יבנה וחוף הים. בהנחיית ספי בן־יוסף (בליווי כיתוביות).
16.20 פיצוחים. שעשועון טלוויזיה נושא פרסים.
17.00 ערב חדש. מנחה: גרעון רייכר.

ערוץ 2

18.00 סרט קולנוע.
19.30 תקציר משפט דמיאניוק.
20.00 סטגנציה: ארץ הערפילים והאש. תעודה 2.
20.30 רקדן הסטפס סאם שרי. מחול 2.
21.50 סוף 2

חמישי 29.10.87

08.00 טלטקסט: עד כאן – חדשות קול ישראל.
08.05 שעת כושר.
08.15 קשת וענן: גשם מענן (בליווי כיתוביות).
08.40 ראשית הקריאה: בלי סודות. בינים 2.
09.00 ארץ מולדת: בין חומות ירושלים (בליווי כיתוביות).
09.20 מדע־הטבע (ז־ט): במצולות אוקיינוס האויר.
10.10 אנגלית ח.
10.30 בבית של פיסטוק: מי מטהר מכלבים.
11.00 אנגלית ו.
11.15 ערבית מדוברת (ו־ח): כיף חאלכ?
11.30 אנגלית ח.
12.00 מדע־הטבע (עליסודי) – פיסיקה: אלקטרוסטטיקה 1.
12.25 אנגלית ט.
13.00 הסטוריה. מתולדות ישראל: קהילות יהודיות בימי הביניים.
13.30 מוסיקה: סולו – לב הכינור.
14.00 טלטקסט: עד כאן – חדשות קול ישראל.
14.05 בלי סודות – בינים 1.
14.25 קשר משפחתי. משפחת מוזס (ש.ח. בליווי כיתוביות).
15.10 רחוב סומסום: כרטיס רכבת. אירוע מיוחד מסעיר את הרוחות ברחוב סומסום: כנס אופניקים, שבמהלכו צריך להבחר נשיא האופניקים.
15.40 שעת כושר.
15.50 טלטקסט: דפי מידע. מאתיים שניות למועצת הלול.
16.00 זהו זה.
17.00 ערב חדש. מנחה: אילנה דיין.

ערוץ 2

18.00 סרט קולנוע.
19.30 תקציר משפט דמיאניוק.
20.00 בדרכים: דין פרידמן – להיטי שנות ה־60 וה־70. בידור 2.
21.00 סוף 2

שישי 30.10.87

08.00 טלטקסט: עד כאן – חדשות קול ישראל.
08.05 שעת כושר.
08.15 קשת וענן: גשם מענן (בליווי כיתוביות).
08.40 ספרות (יסודי) – מסך לספרות: משפטו הדרושה (בליווי כיתוביות).
09.00 מוסיקה (ד־ו) – סולו צלו.
09.20 לשון ותקשורת (ג־ד): עיקר וטפל 1 (בליווי כיתוביות).
09.45 רחוב סומסום: סבנה בור.
10.15 חשבון ו׳: הדרכון לעשרוני.
10.40 מדע־הטבע (יסודי): כבש קנה.
11.00 חברה ותרבות (יסודי): סופרים מספרים – ישראל לרמן.
11.30 אזרחות (ז־ט): יום שחור בשדה אברהם (בליווי כיתוביות).
12.00 חברה ותרבות (על־יסודי): ממבט ראשון.
12.30 מוסיקה (על־יסודי): פרסל והחצוצרה.
13.15 האוניברסיטה הפתוחה: שנות חייו הראשונות – כילד שלבם.
13.45 טלטקסט: דפי מידע – חדשות קול ישראל.
13.50 זהירות (ש.ח. בליווי כיתוביות).
14.30 מאביאן ממחוז הדרום (פרק 6). אנשיו של סרוויה מנסים להתנקש במאביאן והוא נפצע אנושות. הנער אריק מוצא אותו ומביאו למקום מסתור. מצבו של מאביאן מחמיר ואריק חוזר לכפר כדי לבקש עזרה מהעלמה ההדיוורי.
15.20 מפגשי בראשית: פרשת לך לך. שיחתו של הפרופ׳ בנימין גרוס.
16.00 ערב חדש: מוסף לשבת. מנחה: דן מרגלית.

ערוץ 2

18.00 סרט קולנוע.
19.30 סיפורי היער הירוק. תוכנית לילדים.
20.00 מארשים ופולקות של פוסיק. קונצרט 2.

הירדנית

כל שעות הבוקר תוכניות לכל המשפחה באנגלית ובערבית (רק בערוץ 1).

שישי 23.10

12.30 כדורגל בינלאומי או ספורט עולמי.
14.30 המצלמה הנסתרת (רק בערוץ 1).
15.00 סרט עלילתי (רק בערוץ 1).
16.30 סרט עלילתי בצרפתית.
16.30 זה לא יאומן (רק בערוץ 1).
18.00 חדשות בצרפתית.
18.15 לקט שירים.
18.30 חדשות בעברית.
18.45 לקראת שנות האלפיים. סרט דוקומנטרי.
19.30 ציפיות מאחרות. קומדיה אנגלית.
20.10 נגד הרוח. סידרה אוסטרלית.
21.00 חדשות באנגלית.
21.10 ברככת לוקסוס. סידרה אמריקנית דמיונית על רכבת מהירה בתוך ארה"ב.

שבת 24.10

14.50 סרטים מצויירים (רק בערוץ 1).
16.10 אחות קקיה (רק בערוץ 1).
17.00 תכנית בצרפתית (רק בערוץ 1).
17.30 אשנב לעולם בצרפתית.
18.00 חדשות בצרפתית.
18.30 חדשות בעברית.
19.30 חברים בלבד. קומדיה אנגלית.
20.30 בידור חו"ל.
21.10 סרט עלילתי באורך מלא.

ראשון 25.10

14.50 סרטים מצויירים (רק בערוץ 1).
15.20 סנקי ברוסטר (רק בערוץ 1).
16.10 בית־חולים. סידרה באנגלית.
16.15 מספר ואות. (צרפתית).
17.30 כשרונות צעירים (צרפתית).
18.00 חדשות בצרפתית.
18.15 לקט שירים.
18.30 חדשות בעברית.
19.10 צ'רלס בשליטה. קומדיה אמריקנית.
20.10 סידרה דוקומנטרית על ההתפתחויות.
21.00 חדשות באנגלית.
21.10 האקוולייזר (המשווה). סידרת מתח אמריקנית.

שני 26.10

14.50 הדובים. סרטים מצויירים (רק ב־1).
16.10 ג'ק הלברון (רק בערוץ 1).
17.00 ההיסטוריה של הטבע. סידרה בצרפתית.
18.00 חדשות בצרפתית.
18.15 מגאזין ספורט בצרפתית.
18.30 חדשות בעברית.
19.30 קייט ואלי. קומדיה אמריקנית.
20.10 פלקון קרסט. סידרה.
21.00 חדשות באנגלית.
21.10 טוסיטלה. סידרה.

שלישי 27.10

14.50 סרטים מצויירים (רק בערוץ 1).
15.30 המצלמה הנסתרת (רק בערוץ 1).
16.15 על טעם ועל ריח (רק בערוץ 1).
17.00 רישליה. צרפתית.
17.30 כדורגל בינלאומי (רק בערוץ 1).
18.00 חדשות בצרפתית.
18.30 חדשות בעברית.
19.30 במשיכת המכחול (קומדיה אנגלית).
20.10 רמינגטון סטיל (סידרת מתח אמריקנית).
21.00 חדשות באנגלית.
21.10 סידרה דוקומנטרית. בעיקר על אמנים.

רביעי 28.10

14.50 סרטים מצויירים (רק בערוץ 1).
15.30 סיפורים עולמיים (רק בערוץ 1).
16.40 שאנז אליזה (תוכנית בידור צרפתית).
18.00 חדשות בצרפתית.
18.15 ירדן היום צרפתית.
18.30 חדשות בעברית.
19.30 ולרי. קומדיה אמריקנית.
20.10 סוסים. סידרה דוקומנטרית על 64 מליון הסוסים המצויים בעולם.
21.00 חדשות באנגלית.
21.10 סיפורי המיסתורין של דורותי סיירס סידרת־מתח אנגלית.
21.20 האבקות חופשית (רק בערוץ 1).

חמישי 29.10

14.50 סרטים מצויירים (רק בערוץ 1).
16.15 האיש הבלתי נראה. סידרה לילדים באנגלית (רק בערוץ 1).
16.30 חלומות ג'ינג'י. צרפתית.
16.45 עולם החיות. (רק בערוץ 1).
17.00 רחוב קרנו. צרפתית.
17.30 סידרה דוקומנטרית. על הטבע בצרפתית.
18.00 חדשות בצרפתית.
18.15 סידרה. צרפתית.
18.30 חדשות בעברית.
18.45 מגאזין ספורט.
19.30 רגעים מביכים. אוסף של צילומי קטעים מביכים, שקרו בעת צילומי סרטים וסדרות.
20.30 לא ניתן להוכיח. סידרת מתח אנגלית. על מקרי־פשע ידועים שקשה לפענח.
21.00 חדשות באנגלית.
21.10 סרט עלילתי באורך מלא.

המזה"ת

שישי, 23.10

13.00 מסע בעולם המצוייר.
13.30 ימי־העמק האבודים. מערבון.
14.00 מועדון 700.
14.30 התעמלות.
15.00 ילדי־החבובות. מצוייר.
15.30 סופרבוק מצוייר.
16.00 שוכני־הסלעים. תוכנית ילדים.
16.30 סרט: בחזרה לבטאן. עם ג'ון ויין.
18.00 משפחת קוסבי.
18.30 קשרי משפחה. קומי.
19.00 חדשות.
20.00 סולג'אר. פעולה.
21.00 סרט (ערבית).
22.30 מעשיות משפחות (ערבית).

שבת, 24.10

13.00 הרי וורסקר. מצוייר.
13.30 המשפחה הביונית.
14.00 דניס השובב. מצוייר.
14.30 מיסתורי־החיים.
15.00 עולם החיות.
16.00 עובדות־החיים. קומי.
16.30 סרט: דם על הירח. עם רוברט מיצ'אם.
18.00 אירועי־ספורט בעולם.
19.00 כדורגל ברזיל.
20.00 היאבקות.
21.00 סרט: סיפורו של בני גודמן. עם סטיב אלן.
23.00 מועדון 700.
23.30 חיים אחרים. סידרה.

ראשון, 25.10

13.30 חיים אחרים. סידרה.
14.00 מועדון 700.
14.30 מעשיות משפחות (ערבית).
15.00 וורזל גמידג'.
15.30 הבית המעופף. מצוייר.
16.00 שוכני־הסלעים. תוכנית ילדים.
16.30 סרט (ערבית).
18.00 משפחת וולטון. סידרה.
19.00 60 דקות. מגאזין אקטואליה.
20.00 מופעים קלסיים. (קלאודיו ארו – פסנתר).
21.00 סרט: אינטרמצו. עם אינגריד ברגמן.
22.30 מעשיות משפחות (ערבית).

שני, 26.10

13.30 חיים אחרים. סידרה.
14.00 מועדון 700.
14.30 התעמלות.
15.00 ילדי־החבובות. מצוייר.
15.30 סופר־בוק. מצוייר.
16.00 שוכני־הסלעים. תוכנית לילדים.
16.30 סרט: עויבת הכלה. עם ברברה סטנוויק.
18.00 ימים מאושרים. סדרה קומית.
18.30 לורן ושירלי. סדרה קומית.
19.00 חדשות.
20.00 מאגנום. בלש.
21.00 פוטבול.
23.00 מועדון 700.
23.30 חיים אחרים. סדרה.

שלישי, 27.10

13.30 חיים אחרים. סידרה.
14.00 מועדון 700.
14.30 התעמלות.
15.00 ילדי־החבובות, מצוייר.
15.30 הבית המעופף. מצוייר.
16.00 שוכני־הסלעים. תוכנית לילדים.
16.30 סרט: דינמיט כפול. עם פרנק סינטרה.
18.00 נסיעה בחלל. דמיוני.
19.00 חדשות.
20.00 צוות לעניין. פעולה.
21.00 מקגייוור – סוכן חשאי.
22.00 זאב מעופף. פעולה.
23.00 מועדון 700.
23.30 חיים אחרים. סדרה.

רביעי, 28.10

13.30 חיים אחרים. סידרה.
14.00 מועדון 700.
14.30 התעמלות.
15.00 ילדי־החבובות. מצוייר.
15.30 סופר־בוק. מצוייר.
16.00 שוכני־הסלעים. תוכנית ילדים.
16.30 סרט: המאריינס המעופפת. עם ג'ון ויין.
18.00 תן לי הורמונות. קומי.
18.30 משפחת קמבל. סדרה.
19.00 חדשות.
20.00 רצח במשיכת קולמוס.
21.00 המחנך. סדרה.
21.30 גיר־הארט. סדרה קומית.
22.00 המשווה. בלש.
23.00 מועדון 700.
23.30 חיים אחרים. סדרה.

חמישי, 22.10

13.30 חיים אחרים. סידרה.
14.00 מועדון 700.
14.30 התעמלות.
15.00 ילדי־החבובות. מצוייר.
15.30 הבית המעופף. מצוייר.
16.00 שוכני־הסלעים. תוכנית לילדים.
16.30 סרט: קינג קונג. עם ברוס קאבוט ופיי ריי.
18.00 נובה.
19.00 חדשות.
20.00 סקרקרו וגברת קינג. בלש.
21.00 הדרך לשמים. דרמה.
22.00 לאור הירח. בלש.
23.00 מועדון 700.
23.30 חיים אחרים. סדרה.

רדיו

שישי 23.10.87

גלי צה"ל

09.05 בילוי נעים. עם מולי שפירא.
11.05 קולה של אמא. עם אלכס אנסקי.
12.05 סנדלים. שפתיים נעולות עם דורי בן־זאב.
14.05 עולם קטן המדינות שמעבר לים. תכניתה של אימי גינזבורג: פרו.
15.05 הצדעה להבימה. קטעים נבחרים מיום שידורים שנערך במלאת 70 שנה להבימה. עורך: מולי שפירא.
18.05 גבול. סידרה תיעודית. הפרק הראשון מתוך 5 תכניות על בעיות הזהות הישראלית.
19.05 מראה מקום. שרה דורון והשחקן ניסים עזיקרי.
20.05 לא על הלוף לבדו. מוסיקה ומשחקי רדיו.
22.05 דיזי בן 70. מרתון דיזי גילספי.

שבת 24.10.87

גלי צה"ל

09.05 מקהלה עליזה. שירים וסיפורים לילדים.
10.05 טעם של פעם. עם אורלי יניב.
11.05 במצב הנוכחי.
12.05 תדרן. הזמרת והמלחינה ג'ניס איאן ותזמורתה.
13.05 שאלות אישיות. יעקב אגמון ודוד קמחי, לשעבר מנכ"ל משרד החוץ.
14.05 הגל זורם. עורך: רובי לנץ.
16.05 סינימה שבת. ענייני קולנוע.
17.05 ספרים רבותי ספרים. מגזין ספרותי.
18.05 גלגלי צה"ל. מצב התנועה בכבישי הארץ.
20.05 מצעד הפזמונים הלועזי.
21.30 לילה לא שקט. פזמונים ישראליים.
22.05 מסורת מסורת. במוצאי יום מנוחה.
23.05 עושים מדינה. מגיש: דודו דיין.
00.05 ציפורי לילה מארח. קובי מידן והשחקן משה בקר.

שידורי צה"ל 2

09.05 משירי רחל שפירא.
12.05 להטי לתיאבון. להיטים עכשויים.
14.05 יומי של שירים. ממיטב הזמר העברי.
17.05 באים מאהבה. שירי אהבה.

ראשון 25.10.87

גלי צה"ל

09.05 אילה בוקר. עם אלי ישראלי.
10.05 מוסיקה. עם אורלי יניב.
11.05 נכון לעכשיו. עם רפי רשף.
13.05 אחד אחד. להיטים עבריים.
14.05 דו רה יומי. עם רובי לנץ ודני קרפל.
15.05 שירים לחג. עם ארז טל.
16.05 ארבע אחרי הצהריים. שירים עבריים.
16.54 באופן מילולי. אבשלום קור.
17.00 ערב טוב ישראל.
18.05 שעה קלה על כלכלה.
18.45 משולש. עימות בענייני השעה.
19.05 רדיו ספורט. מגאזין ספורט.
20.05 עושים מדינה. מגיש: דודו דיין.
21.30 אוניברסיטה משודרת. כלכלת המזרח התיכון: דמוגרפיה, חברה ופוליטיקה.
22.05 על הדבש ועל הביסאק. שירים שהחבר'ה אוהבים.
23.05 עשרים וארבע, היום שהיה. עם ירון וילנסקי.
23.55 שיחת חצות. עם יעקב מישורי, נגן קרן ראשי בתזמורת הפילהרמונית.
00.05 ציפורי לילה. עם שלמה ארצי.

שידורי צה"ל 2

19.05 רדיו רדיו. עם יואב קוטנר.
20.05 סבבבבסים, משחקי רדיו ומוסיקה. ריווחים ממשחק הכדורסל בין ישראל ואלופת אירופה וכן נבחרת יוון.
22.05 הפסקת עשר. עם מיכל ניב.
23.05 קול הג'אז הזה. מגיש: דני קרפל.

שני 26.10.87

גלי צה"ל

09.05 אילה בוקר. עם אלי ישראלי.
10.05 מוסיקה. עם אורלי יניב.
11.05 נכון לעכשיו. עם רפי רשף.
13.05 אחד אחד. להיטים עבריים עם שירה גרא.
14.05 דו רה יומי.
15.05 שירים לחג. עם ארז טל.
16.05 ארבע אחרי הצהריים. שירים עבריים.
16.54 באופן מילולי. אבשלום קור.
17.00 ערב טוב ישראל.
18.05 ראיון מיוחד. עם תא"ל יוסי בן־חנן, קצין שריון ראשי בצה"ל.
18.45 משולש. עימות בענייני השעה.
19.05 שירים עבריים.
20.05 ספרים רבותי ספרים. מגזין ספרותי.
21.30 אוניברסיטה משודרת. תורתו של הרב קוק: אופיה הכללי של תורת הרב קוק.
22.05 על הדבש ועל הביסאק, שירים שהחבר'ה אוהבים.
23.05 עשרים וארבע, היום שהיה. עם ירון וילנסקי.
23.55 שיחת חצות. עם אריה אורי, משורר.
00.05 ציפורי לילה. עם יאיר לפיד.

שידורי צה"ל 2

19.05 רדיו רדיו. עם יואב קוטנר.
20.05 צער וחצי. פתיחת משחקי הליגה בכדורסל.
23.05 קול הג'אז הזה. מגיש: דני קרפל.

שלישי 27.10.87

גלי צה"ל

09.05 אילה בוקר. עם אלי ישראלי.
10.05 מוסיקה. עם אורלי יניב.
11.05 נכון לעכשיו. עם רפי רשף.
13.05 אחד אחד. להיטים עבריים עם שירה גרא.
14.05 דו רה יומי.
15.05 שירים לחג. עם ארז טל.
16.05 ארבע אחרי הצהריים. שירים עבריים.
16.54 באופן מילולי. אבשלום קור.
17.00 ערב טוב ישראל.
18.05 שעה קלה על כלכלה.
18.45 משולש. עימות בענייני השעה.
19.05 שירים מכאן. שירים עבריים.
20.05 ראיון מיוחד. עם תא"ל יוסי בן־חנן, קצין שריון ראשי בצה"ל.
21.30 אוניברסיטה משודרת. כוכבים כפולים: חשיבות התופעה.
22.05 על הדבש ועל הביסאק. שירים שהחבר'ה אוהבים.
23.05 עשרים וארבע היום שהיה. עם ירון וילנסקי.
23.55 שיחת חצות. עם פרופ׳ ברוך מודן, ראש המחלקה לאפידמיולוגיה קלינית בתה"ש.
00.05 ציפורי לילה עם אביהו מדינה.

שידורי צה"ל 2

19.05 רדיו רדיו. עם יואב קוטנר.
20.05 סבבבבסים. מיבחר רדיו ומוסיקה.
22.05 הפסקת עשר. עם מיכל ניב.
23.05 קול הג'אז הזה. מגיש: דני קרפל.

רביעי 28.1 0.87

גלי צה"ל

09.05 אילה בוקר. עם אלי ישראלי.
10.05 מוסיקה. עם אורלי יניב.
11.05 נכון לעכשיו. מגיש: רפי רשף.
13.05 אחד אחד. להיטים עבריים.
14.05 דו רה יומי. עם רובי לנץ ודני קרפל.
15.05 שירים לחג. עם ארז טל.
16.05 ארבע אחרי הצהריים. שירים עבריים.
16.54 באופן מילולי. אבשלום קור.
17.00 ערב טוב ישראל.
18.05 אבות ובנים. קציני צה"ל ובניהם: תא"ל יצחק, מפקד עוצבה בצה"ל ובנו אמיר, פרח טיס.
18.45 משולש. עימות בענייני השעה.
19.05 שירים מכאן. שירים עבריים.
20.05 מראה מקום. שרה דורון והשחקן ניסים עזיקרי.
21.30 אוניברסיטה משודרת. הסתיו בשירה העברית.
22.05 על הדבש ועל הביסאק, שירים שהחבר'ה אוהבים.
23.05 עשרים וארבע, היום שהיה. עם ירון וילנסקי.
23.55 שיחת חצות. עם העיתונאי מתי גולן.
00.05 צפורי לילה. עם נתן דטנר ואבי קושניר.

שידורי צה"ל 2

19.05 רדיו רדיו. עם יואב קוטנר.
20.05 סבבבבסים. משחקי רדיו ומוסיקה.
22.05 הפסקת עשר. עם מיכל ניב.
23.05 קול הג'אז הזה. מגיש: דני קרפל.

חמישי 29.10.87

גלי צה"ל

09.05 אילה בוקר. עם אלי ישראלי.
10.05 מוסיקה. עם אורלי יניב.
11.05 נכון לעכשיו. עם יוסי עבארי.
13.05 אחד אחד. להיטים עבריים.
14.05 דו רה יומי.
15.05 שירים לחג. עם ארז טל.
16.05 ארבע אחר הצהריים. שירים עבריים.
16.54 באופן מילולי. אבשלום קור.
17.00 ערב טוב ישראל.
18.05 שעה קלה על כלכלה.
18.45 משולש. עימות בענייני השעה.
19.05 שירים עבריים.
20.05 סוגרים מעגל. שלושה דורות בנהלל.
21.30 אוניברסיטה משודרת. ההיסטוריה האמריקנית ממלחמת האזרחים למלחמה הקרה.
22.05 על הדבש ועל הביסאק. שירים שהחבר'ה אוהבים.
23.05 עשרים וארבע, היום שהיה. עם ירון וילנסקי.
23.55 שיחת חצות. עם ד"ר ראובן גל, מנהל המכון למחקרים צבאיים.
00.05 ציפורי לילה. עם אלי ישראלי.

שידורי צה"ל 2

19.05 רדיו רדיו. עם יואב קוטנר.
20.05 צער וחצי. ריווחים ישירים ממשחקי הליגה בכדורסל ופרשנים באולפן.
22.05 הפסקת עשר. עם מיכל ניב.
23.05 קול הג'אז הזה. מגיש: דני קרפל.

קופסה כחולה

ערנה אדטו

צפויים שינויים בגלל השביתה

טלוויזית המזה"ת: אלה סרטי השבוע

מומלצים: דם על הירח, אינטרמצו, קינג קונג

■ **יום ו', 16.30: בחזרה לבטאן** (Back to Bataan). 1945. סרט־מלחמתי. קצין־נחתים אמריקני מארגן מחתרת בפיליפינים, כדי שתילחם בצבא היפאני במלחמת־העולם השנייה, ותסייע לפלישה האמריקנית. בימאי: אדוארד דימטריק. מככבים: ג'ון וויין ואנתוני קווין. 97 דקות.

■ **שבת, 16.30: דם על הירח** (Blood on the Moon). 1948. מערבון יהודי. חוואי מגלה, שחברו הטוב מנהיג חבורת בוקרים, שזוממת נגדו. בימאי: רוברט וייז. עם רוברט מיצ'אם וברברה בל־גדאס. כדאי לראות. 88 דקות.

■ **מוצ"ש, 21.00: סיפורו של בני גודמן** (The Benny Goodman Story). 1955. ביוגרפיה סנטימנטלית של נגן הקלרינט היהודי משיקאגו בני גודמן, מלך הסווינג. בימאי: ולנטין דייוויס. עם סטיב אלן ודונה ריד. 117 דקות.

■ **יום א', 21.00: אינטרמצו** (Intermezzo). 1939. מלודראמה. אינגריד ברגמן בסרטה האמריקני הראשון, שהתבסס על סרט שבדי בכיכובה. כנר נשוי ומפורסם ופסנתרנית צעירה ויפה מנסים לממש את אהבתם האסורה. בימאי: גרגורי ראטוף. מככבים: אינגריד ברגמן ולסלי הווארד. כדאי. 69 דקות.

■ **יום ב', 16.30: עזיבת הכלה** (The Bride Walks Out). 1936. קומדיה. דוגמנית מנסה להסתדר עם מגבלות המשכורת הנמוכה של בעלה המהנדס. בימאי: לייט ג'אסון. עם ברברה סטנוויק, ג'ין ריימונד ורוברט יאנג. 81 דקות.

■ **יום ג', 16.30: דינמיט כפול** (Double Dynamite). 1951. קומדיה. פקיד־בנק זוכה בהון, אך חושש, שהזכיות תשייך אותו לשוד־בנק. בימאי: אירווינג קאמינגס. מככבים: פרנק סינטרה, גראוצ'ו מרקס וג'יין ראסל. 80 דקות.

■ **יום ד', 16.30: המארינס המעופפים** (Flying Leathernecks). 1951. סרט־מלחמתי. תברותם של שני קציני נחתים־טייסים הנלחמים ביפאנים, בגיזרת איי שלמה, האוקיינוס השקט, במלחמת־העולם השנייה. בימאי: ניקולאס ריי. מככבים: ג'ון וויין ורוברט ריאן. 102 דקות.

■ **יום ה', 16.30: קינג קונג** (King Kong). 1933. קלאסיקה. תגירסה הראשונה והטובה מבין השתיים. המיתוס של היפה והחיה. משלחת קולנוענים לוכדת קוף ענק באינדונזיה ומביאה אותו לניו־יורק. הקוף מוצג בפני הקהל, אך אהבתו לכוכבת הראשית מעבירה אותו על דעתו. הוא בורח ומטיל את אימתו על העיר. בימאים: ארנסט שודסק ומריאן ס. קופר. עם רוברט ארמסטרונג, פיי ריי וברוס קאבוט. לא להחמיץ. 100 דקות.

■ אמיר קמינר

רגיש ונוגע ללב

הערב בערוץ השני – "גבי בן יקר" ● התמודדותו של חייל משכונת עוני, שמחליט להתגייס לצה"ל ● סרט יפה

הערוץ השני פתח ברגל שמאל. בחירה תמוהה של הסרטים העלילתיים. הוא הקרין סרטים זרים סוג ב' ומטה. הפיצוי בא לאחרונה מהכיוון של הקולנוע הישראלי. (כזכור, הוקרן הסרט "מציצים").

הערב ב־18.00 יוקרן "גבי בן יקר", סרטו היפה של הבימאי אורי ברבש ("מאחורי הסורגים"). מדובר בסרט עלילתי, שהופק על־ידי יחידת ההסרטה של צה"ל, ושודר בטלוויזיה הישראלית בקיץ 82'. הסרט הוזמן ע"י מקא"ם (מרכז קידום אוכלוסיות מיוחדות), הגוף שמטפל בנוער שוליים המתגייס לצבא. נערי רפול.

סיפורו של גבי (משה איבגי הנהדר), חייל משכונת עוני. למרות שרוב חבריו מהשכונה אינם משרתים בצה"ל, הוא מחליט להתגייס. גבי מנסה להסתגל למערכת. הסרט בוחן את התאקלמותו בטירונות: הקשיים, הלחצים, העימותים עם המימסד הצבאי, נסיונות העזרה של המפקדים.

משה איבגי. סמלת עם כוונות טובות

כשגבי נפקד, מגיע מפקדו (זאב שמשוני) לשכונה ומשכנעו לחזור. בתום הטירונות הוא מוצב בבסיס. שם נסייעים לו הרס"ר המבין (רמי דנון) וסמלת הת"ש (ורד נהרין), ששופעת כוונות טובות, אך חסרת נסיון. חוסר הנסיון מוביל לטעויות.

"גבי בן יקר", הוא אומנם סרט מגמתי, אבל ברבש וערן פרייס התסריטאי הצליחו להתחמק ממלכודות מתבקשות וצפויות. התוצאה: סרט רגיש, ישר ונוגע ללב. כדאי לראות.

■ אמיר קמינר

תעלומת הסוכן החשאי

"האסיר", סידרת מתח בריטית, מיום ב' בטלוויזיה החינוכית ● סוכן חשאי נחטף ונכלא במקום מיסתורי ● הסידרה המצליחה הוקרנה בארץ לראשונה בשנות ה־70

הטלוויזיה החינוכית תקרין החל מיום שני הקרוב (ב־15.55) את סידרת המתח הבריטית "האסיר". הסידרה (9 פרקים) בכיכובו של פטריק מק'גוהאן הוקרנה בטלוויזיה הישראלית בתחילת שנות ה־70. החינוכית הקרינה פרקים נבחרים מהסידרה, לפי בקשת הצופים, בתוכנית הקיץ "רואים 6/6".

"האסיר", סיפורו של סוכן בשירות הביון הבריטי הנחטף ע"י כוחות עויינים לא ידועים. הוא מובל למקום לא מוכר, שאין אפשרות לברוח ממנו. לאנשים שם אין שמות, רק מיספרים. האסיר, המכונה מיספר 6, מנסה לברר מי הם שותפיו לגורל, במי הוא יכול לבטוח ומי האלמונים הצופים בו.

הסידרה זכתה להצלחה גדולה בבריטניה.

ערוץ לחוץ

במלאת שנה לשידורי הנסיון של הערוץ השני, מתפטר יהודה יניב, מנהל התוכניות של הערוץ. "מצאתי את עצמי במשרד ממשלתי, במערכת אנטי־יצירתית. אי־אפשר להמשיך לתפקד בתנאים כאלה. זאת לא תחנת שידור"

במלאת שנה לשידורי הנסיון של הערוץ השני, מתפטר מתפקידו יהודה יניב, מנהל התוכניות של הערוץ. יניב, מפיק, צלם ועורך סרטים (מסמך בקולנוע ובטלוויזיה באוניברסיטת ניו־יורק) יפרוש בתחילת נובמבר ממינהלת הערוץ השני לטובת השוק הפרטי (התמנה למנהל מחלקת הווידיאו והפרוייקטים המיוחדים ב"הד־ארצי"). בינתיים, לא נמצא לו מחליף.

יניב: "התחלנו לשדר באוקטובר 86'. הושיבו אותי בבניין הדואר המרכזי בירושלים. נתנו לי שני עוזרים מתצאי מישרות, סטודנט לקולנוע ועורך וידיאו. שלחו אותי ללונדון עם תקציב מגוחך של 40 אלף דולר. רכשתי 200 שעות שידור וזולות מכל הבא ליד.

"מצאתי את עצמי במשרד ממשלתי במערכת אנטי־יצירתית. כל החלטה קטנה צריכה לעבור כל מיני ועדות ומיכרזים. אי־אפשר להמשיך לתפקד בתנאים כאלה. זאת לא תחנת שידור".

השידור החי בשעת נחיתתה של אידה נודל בישראל התבצע בבהילות גדולה, במערכת כמעט בלתי־אפשרית. יניב: "אם היו באים אלי היום ומבקשים לחזור על 'מבצע נודל' הייתי מסרב. זה היה הימור מסוכן.

"היינו צריכים להתארגן במהירות. אנחנו, בכנות גמורה, לא בנויים לזה. אין לנו נסיון בשידור חי. קיבלנו הצעות ממספר אולפנים לצלם את האירוע. בחרנו את אולפני הרצליה, שהציעו לצלם בתקציב מוזל.

"ברגע האחרון התברר לנו, שאנחנו צריכים לשדר משני מוקדים – חדר האח"מים והתעשיה האווירית. לא היינו ערוכים לזה. היתה שם מהומה גדולה. אישתי ישבה בחדר האח"מים והגנה בגופה על כסא, כדי שלכתב שלנו, ינון שנקר,

> *אם השביתה תימשך יקרינו גם את "עיניים גדולות", "שלושה ימים וילד" ו"סיניה"*

יהיה מאיפה לשדר".

איגוד מפיצי הסרטים בישראל התיר לערוץ 2 להקרין סרטי קולנוע עד סיומה של השביתה. יניב: "ההחלטות מתקבלות במהירות. לא יכול לצפות בסרטים מראש. לא רוצה לשדר זבל. מתייעץ עם אנשי מקצוע. מנסה לבחור את הסרטים הטובים ביותר. לא רואה את עצמי כצנזור, אבל פוסל חלק מהסרטים. משתדל לא להקרין קטעי עירום או ניבולי פה. מרגיש כמו עני בפתח. שר התקשורת התחייב לשדר סרט ביום. התקציב שלנו זעום".

הערב יקרין ערוץ 2 את הסרט הישראלי "גבי בן יקר" ובמוצ"ש את "הצילו את המציל" (ראה ידיעות נפרדות). ובקרוב, אם השביתה תימשך, גם את "עיניים גדולות", "צלילה חורית", "שלושה ימים וילד", "סיניה" ו"הילד מעבר לרחוב".

שידור משחק חצי הגמר בטורניר הטניס עורר תרעומת בקרב עיתונאי רשות־השידור השובתים. יניב: "אנחנו לא נמצאים בשום עימות עם העיתונאים השובתים ברשות־השידור. פנו אלי ממרכז הטניס. הציעו לממן שידור חי. סירבתי. שלחו לי קטעה. החלטתי לשדר אותה בתיאום עם הנהלת רשות־השידור. אני לא רואה שום הבדל בשידור וידיאו־קליפ של זמר השולח לי על חשבונו קלטת, לבין הקרנת משחק טניס.

"אנחנו צריכים לשדר ארבע שעות ביום. השובתים ביקשו שנפסיק לשדר במהלך השביתה תוכניות שהופקו בערוץ הראשון, אנחנו מכבדים את בקשתם. מספר חברות הפקה הציעו להפיק עבורנו תוכניות מקוריות. סירבנו. אנחנו לא רוצים להפר את ההסכם שלנו עם רשות־השידור. המלאי שלנו הולך ואוזל. אני מקווה, לטובת כולם, שהשביתה תיגמר".

חגיגה עם אורי זוהר

"הצילו את המציל", במוצ"ש בערוץ השני ● סרטו האחרון של זוהר לפני שחזר בתשובה

אורי זוהר וגילת אלמגור. לא מעז לבגוד באשתו

"הצילו את המציל" (1977), סרטו האחרון של אורי זוהר, לפני שחזר בתשובה, יוקרן במוצ"ש ב־18.00 בערוץ השני. קומדיה משעשעת, שזכתה להצלחה גדולה. לא פיסגת היצירה של זוהר. אבל אני מעריך את הכשלונות שלו על־פני ההצלחות של רבים מעמיתיו כאן.

הסרט מציג ארבעה מצילים. אחד מהם, מציל בן 40 (זוהר), ילד מתבגר, שמנסה לשלב חיי משפחה סדירים עם משובות נעורים ופלירטוטים עם נשים. אבל לא מעז בשל רגשי האשמה לבגוד באשתו (גילה אלמגור). עוד משתתפים: חנה לסלאו, גבי עמרני ויוסף שילוח. כדאי.

■ אמיר קמינר

המנהיג. תורג'מן בתפקיד דניאל, עם איציק ניני

הנערה. גילי בן־אוזיליו בתפקיד מגי. „הקרחת – רציתי שיעשו לה משהו שיקשה עליה את החזרה הביתה"

היתה שם

אילת מנחמי. „סקס לא היה העניין שם בכלל"

ל„עורבים", סרטה החדש הקצר של איילת מנחמי, מגיעה תוחלת־חיים ארוכה יותר מאשר הקרנה מזדמנת בסינמטקים. בת כפר נטמעת בקומונה מוחצנת, השמה דגש על ראווה, חיי לילה, גאולה דרך הביבים. עדות ממקור ראשון על חבורת בועז תורג'מן, שעיצב לסרט את התפאורה והתלבושות ומופיע בדמות עצמו

אמיר קמינר

בתורה די קשוחה, מחושלת בשל עברה, אבל גם נאיבית למדי. בחרתי בקרחת, כי רציתי שיעשו לה משהו שיקשה עליה את החזרה הביתה. היא נותנת להם לעצב אותה מתוך החלטה. היא נגררת, אבל לא מפני שהיא חלשת אופי".

הבימאית מתמקדת בטריטוריה שמעסיקה גם את הבימאי עמוס גוטמן. תל־אביב הוויה, חלומית, לילית, מסוגננת, דקאדנטית, קאמפית. ההוויה ההומוסקסואלית. מועדונים, הופעות, ביבים קסומים, צבעוניים ויפים, המאוכלסים באנשי השוליים: הומואים, זונות, חריגים. ואכן, תורג'מן הופיע בשני סרטים של גוטמן: „נגוע" הקצר והארוך. איילת מנחמי, כמו גוטמן, מפגישה את אנשי ארץ־ישראל הנחשבת כ„יפה" (ההתיישבות העובדת) עם תל־אביב הדקאדנטית, עם אנשי השוליים.

שם הסרט נלקח משיר ששרה איילת מנחמי בהופעותיה. שיר שמשמש כמוטיב המוסיקלי החוזר בסרט. מנחמי: „השיר התחבר עם התקופה ושמו מתייחס לנושא. העורבים הם ציפורים שחיות

אין אור בקצה המנהרה

„ריטה, סו ובוב גם הוא": שתי נערות וגבר נשוי, בצפון הדפוק של אנגליה. הסרט שזיעזע את המבקרים השמרנים של עידן תאצ'ר

ערוץ טלוויזיה קטן וחצוף יש באנגליה, הערוץ הרביעי שמו. שלושה ערוצים כבדים ומכובדים קדמו לו, והוא נטל על עצמו להיות קצת יותר מקורי, קצת פחות מכופתר. ערוץ יוצר; תוסס.

המשולש: מישל הולמס, ג'ורג' קוסטיגן וסיובן פינראן. „מחושן דחף מיניות... מלים גסות"

תרשנית. הוא לא חש צורך להשביע את רצונו של כל העם, של כל הטעמים. די לו בהעלאת בעיות ראויות, בחיטוט במצעים אמיתיים, ביצירת פרובוקציות, בסיפוק חומרים למחשבה. וזאת הוא

ריטה וסו, המין כעיסוק אפשרי, על רקע הקודרות הנוראה והיומיום העלוב וחסר התוחלת

הפקה, סרט סטודנטים

איפה הם היום?

קשה לי לכתוב שירים

יואב קוטנר

אומר אלון אולארצ'יק, 37, עם צאת „שעשועי כאילו", תקליטו השני כסולן ● על דיכאון ופסימיות, המוסיקה כאהבת חיים, אבא קומפוזיטור, ההסתגלות לארץ, משבר־זהות כזמר, כישלון האלבום הראשון, שירים שבאים פתאום ● „הקול שלי לא יפה, אבל, אני שר כמו שאני מרגיש"

מקצועית, יש לו הספק די רציני. בשלוש השנים, מאז חזר לארץ משהות ממושכת בארה"ב, הקליט שני אלבומים – השני ביניהם, „שעשועי כאילו", יצא השבוע – הופיע עם להקת „טנגו", עם להקה משלו ועם יהונתן גפן, תרם להיטים ל'פסטיגלי ילדים („רוץ בנימין", „סאלם שלום"), ל'טריפונס („כולם טולם") ולרפקה זוהר, פירסם את „מפעל־הפיס בג'ינגל טלוויזיוני מצליח ועוד.

בתוך כל אלה, למרות ההצלחות, נשאר פשוט וצנוע. התקליט „שעשועי כאילו" הוא חגיגה לאוזן ולנשמה. תקליט מגוון, מוזר, מרתק ויפה להפליא. צלילים שלא שמעת מעולם באף תקליט. התמלילים, כרגיל אצל אולארצ'יק, לא תמיד ברורים. בשירים אוהב להיות מעורפל, בשיחה איתו הוא ישיר וגלוי. כשאני אומר לו, שלדעתי התקליט החדש פנטסטי, הוא מופתע. תמיד מקרין תחושה של חוסר־ביטחון, של הפתעה מכך שבכלל אוהבים מה שהוא עושה.

אלון: „ככל שעוברות השנים יש לי יותר ביטחון עצמי במה שאני עושה. עברתי הסבה מקצועית, שגרמה לי לזעזוע פנימי. הפכתי מנגן – וידעתי שאני נגן טוב – לסולן, שעל כתפיו האחריות. ממש משבר־זהות. התחלתי להיות זמר רק לפני שלוש שנים. אני לא מאלה שתמיד שרו, שידעו מגיל שש שיהיו זמרים. תמיד ניגנתי, אבל אף־פעם לא שרתי (חוץ מסולו קצר אחד ב„כוורת", שלוש שניות בפתיחת השיר 'נחמד')".

– אז למה אתה שר?

„יש בזה יותר כסף... (צוחק) וחוץ מזה, התחלתי לכתוב שירים, ואנשים שקרובים אלי, מוסיקאים ששמעו הקלטות ששרתי כסקיצות לזמרים אחרים, אמרו לי, שזה עלא־כיפק, שאני צריך לשיר את השירים האלה בעצמי. אז אמרתי לעצמי, למה לא. אני לא 'זמר', אני מבצע שירים שאני יוצר".

– אתה באמת מרגיש „להיט", כמו שלפעמים אתה נשמע?

„אני אדם, שהתחושה הכי קרובה אליו היא תחושת דיכאון. די מרוכא, למרות שאובייקטיבית היו לי – ויש לי – חיים טובים. אין לי שום בעייה. אני בריא (יחסית), נראה בסדר, הלכתי ישר ללהקה צבאית ולא הייתי בשיריון לפני זה. תמיד אמרו לי שאני מוכשר במוסיקה, והייתי ב'כוורת'".

– ולמרות זה אתה לא מאושר.

„כן. נראה לי, שזה משהו מהילדות. בגיל שש נשך אותי נחש... כמו את סאלח שבתי. ברצינות, זה קשור למשהו בילדות, בלי קשר למה שקרה לי בעשר־עשרים השנים האחרונות. יש לי נטייה לפסימיות. אני אדם פסימי".

▲

– בשחזרת מחו"ל לפני שלוש שנים, לאיחוד של „כוורת", התייחסו אליך ואל שאר חברי הלהקה כאל „סופרסטארים". אלו תקוות היו לך לגבי ההצלחה בארץ? מה התגשם?

„ידעתי להפריד בין היחס אלי כאל חלק מ'כוורת' ואל היחס אלי כיוצר אישי. את 'כוורת' הקהל מאוד אהב, אבל זה לא השפיע על הקאריירות שלנו כסולנים. לא הייתי בארץ מאז ש'כוורת' התפרקה, ב־76', ועד האיחוד ב־84'. לא הייתי כאן ולא היה לי שום קשר עם מה שקרה כאן. כשהתחלתי לפעול כאן, קרה לי בדיוק מה שציפיתי. חברת־תקליטים (הד־ארצי) התלהבה מהחומר שלי ומימנה את ההקלטות. זה מה שרציתי שיקרה".

– למה בכלל רצית את זה? מה חסר לך בארה"ב?

„בניו־יורק עבדתי כמוסיקאי מקצועי וכנגן־באס בלהקה. לא הרגשתי, שאני מצליח שם כמו שרציתי. כלומר, להיות נגן־הבאס של 'האבנים המתגלגלות'. את זה רציתי מגיל 15, כמו כולנו. בגלל זה נכנסנו לביזנס הזה, סקס, סמים ורוק'נרול. כשהיינו ילדים, חשבנו, שכל מי שעושה רוק מדבר אנגלית ויש לו הרבה בחורות והרבה וילות. אחר־כך החיים הראו שזה לא נכון, ויש דברים יותר חשובים, ויש אכזבה, אבל משהו מהתחושה הילדותית נשאר.

„בניו־יורק הייתי חבר בלהקה ('הוקס' – גל'הרש), והיה לי תפקיד מוגדר. הרגשתי, שבארץ תהיה לי אפשרות לרמת ביטוי יותר גבוהה. באמריקה הייתי יכול לכתוב שירים עוד עשרים שנה בלי שישמעו אותם, בלי להקליט אותם, ובטח לא בעברית. כאן אני גם כותב, גם שר וגם מקליט לא על חשבוני, ומייד השיר הולך לרדיו, שומעים אותו ואני מקבל פידבק מיידי. זה כל מה שבנאדם רוצה במקצוע שלי".

– ואיזה פידבק באמת קיבלת?

„התקליט היה מאוד פופולארי בתודעה וברדיו, אבל מכר פחות מעשרת־אלפים עותקים, למרות שהיו בו להיטים גדולים: 'היא הולכת ברדכים', 'בא לשכונה בחור חדש', 'גלים גלים' ו'מאיר ואלון', עם 'כוורת'. אמרו לי, שהכישלון נבע מעיתוי לא נכון של הוצאת התקליט, זמן רב לאחר שהשירים היו להיטים ברדיו".

– מה זה עשה לך? חשבת לוותר על הרעיון להיות זמר?

„לגמרי לא. המסר מהאנשים היה דו־משמעי. מצד אחד, אהבו מאוד את השירים, מצד שני, המכירות לא היו טובות. כללית, קיבלתי – ואני מקבל – הרבה סימפטיה מאנשים בזכות השירים שלי. זה אומר לי, שבכל־זאת יש בי משהו. אני יודע, שהקול שלי לא יפה, אבל, אני שר כמו שאני מרגיש".

– כששומעים את התקליט החדש, נראה שעבדת הרבה יותר על הצליל הכלי מאשר על השירה.

„בדרך־כלל, אני לא עובד הרבה על השירה. קרה לי שהקלטתי שירה כמה פעמים ותמיד ההקלטה הראשונה היא שנבחרה בסוף. לעתים קרובות, הטייק של הסקיצה הוא זה שנבחר. כשאני שר אותו שיר 25 פעמים, וכל הלילה, הוא לא נהפך ליותר טוב. נהיה פחות אמין. מבחינת האמירה, המיפגש הראשוני הוא הכי מרענן והכי אמיתי. עדיף לי שזה יישאר,

„די אבוד. הכיוון שלי לא ברור לי"

שהאותנטיות תישאר, גם אם זה על חשבון איכות השירה".

▲

– מעצבנת אותך השאלה „איך אתה כותב שיר?"

„זו השאלה שהכי מעניינת אותי. כשאני קורא מגאזינים מוסיקאליים מקצועיים, זו השאלה שהכי מעניינת אותי בראיונות שם: איך הם כותבים שירים. העבודה היא אותה עבודה, אבל אתה לא יודע איך מוסיקאי אחר עובד, וזה מסקרן".

– השירים בתקליט באים מכל מיני כיוונים וסיגנונות. איך אתה מגיע אליהם? היכן אתה עצמך בכל הכיוונים האלה?

„אני עצמי בכל הכיוונים האלה. אין לי העדפות מוסיקאליות, ששם אני יותר אני. השירים באים לי פתאום. לא יודע מאיפה. זה יכול לקרות באמצע הרחוב. בדרך־כלל, זה קורה לי בתנועה. השיר מלווה לי משהו שקורה בחוץ. אם אני סוגר את עצמי בחדר, השיר בא לי בקשיים הרבה יותר גדולים מאשר, לדוגמה, כשאני מתרחץ. כתיבת שיר מתחלקת לשניים: החלק שבא אליך מהחלל, מהכלום, והחלק השני, שבו אתה צריך לגמור את השיר, וזו קריעת־תחת. יש לך רעיון ואתה צריך לגמור את הטקסט".

– הטקסטים שלך בכלל חשובים לך או שאלה בעיקר שירבוטים על המוסיקה, שהיא הדבר העיקרי?

„הטקסטים חשובים לי. לא חושב שהם מתת־אלוה לאנושות, אבל, חושב שהם מקוריים, ויש להם מה להגיד".

– יש לך בעיות בעברית? אתה משבש מלים והגייה בכוונה?

„אני מעדיף, שזה יהיה לא נכון. אני אוהב שפה חיה, ואנשים ברחוב מדברים שפה שונה מזו שרוצים שידברו האחראים עליה. ועדת־הלשון פוסלת לשידור שירים שלמים בגלל שטויות. השיר 'מאיר ואלון' נפסל לשידור בקול־ישראל, בגלל ששרנו 'מגיע לכיכר", כשהמם בקמץ ולא בצירה. הם טועים. בפרספקטיבה היסטורית, זו חוכמת־חלם. הם מסתמכים על מה שהיה שפה מדוברת לפני אלפיים שנה, במקום לקבל את השפה המדוברת של היום. אני אוהב את מה שקורה בניו־יורק, לדוגמה. השפה משתנה מול עיניך כל הזמן, ומייד החידושים נכנסים לשירים. אצלנו אין דבר כזה, להיות נביא".

▲

אלון אולארצ'יק בן 37. נשוי לדיאנה ואב לבת (טסה, בת שלוש וחצי) ולבן (עדיין בלי שם, בן חודש ושבוע). על עטיפת התקליט הוא מודה, בין השאר, לדיאנה ולטסה שלא קמו והלכו.

– זה נאמר בהומור, כמובן, אבל, בכל זאת. כמוסיקאי, אתה אדם שקשה לחיות אתו?

„אני חושב שכן. מהסיבה הפשוטה, שמוסיקה זה מה שמניע אותי. היא גורם האושר וגורם האכזבה שלי, עוד לפני הקרובים לי. העבודה שלי היא אהבת חיי, הדבר הכי חשוב. אם אבלה עם המשפחה יום נהדר, פיקניק נהדר, וביום אחר אכתוב שיר וארגיש איתו עלא־כיפק, היום שבו כתבתי את השיר יגרום לי יותר נחת. אני מרגיש כל הזמן, שאני באמצע, בין להיות מוסיקאי עד הסוף לבין להיות איש משפחה. זה כל הזמן ויתור על אחד הצדדים, או על המוסיקה או על המשפחה.

„אף־פעם אינני מרגיש, שאני נמצא במקום מסויים והכל שם בסדר. זו כנראה בעייה שלי, הרגשה של פיספוס תמידי. המתח הזה הוא מקור ההשראה שלי כאדם וכאמן. אם כל הבעיות שלי ייפתרו, אז אהיה סתם נודניק. יש לנו, בתור אנשים, מין פחד להיפטר מהתסביכים שלנו. אנחנו מעשנים סיגריות ואוכלים סוכר, למרות שיודעים שזה הרסני. אולי יש בנו יצר־התאבדות קטן, שנועד לשמור על האיזון בעולם של התפוצצות־אוכלוסין".

– ניסית פעם לטפל בנושאים כאלה בדרך אחרת?

„פסיכולוג וזה? לא. בעצם כן. בגיל 14 הייתי בפנימיה הצבאית בחיפה וגימגמתי. שלחו אותי לפסיכולוג, ששאל אותי אם אני יוצא עם בחורות ואם אני מאונן. אמרתי לו שלא, אז הוא דיבר עם אבא שלי, לא איתי, והמליץ לו שאצא עם בחורות. וזהו. לא קרה כלום".

– והיפוש־דרך אחרים?

„היו לי תקופות של מיסטיקה, אם לזה אתה מתכוון. הייתי חודשיים בהודו אצל גורו. לנצרות וליהדות מעולם לא התקרבתי כהוא זה".

▲

– אתה קורא?

„מעט מאוד".

– אז ממה אתה מתמלא?

„אני אדם די ריק. קשה לי. קשה לי לכתוב שירים. אני מתמלא מעצמי, ממה שעובר סביבי. אני ניגש לכל שיר כאל משהו חדש לגמרי. מנסה, שלא יהיה בו שום־דבר שאני כבר מכיר. חוץ מזה, אין לי כוונות מודעות כשאני יוצר. אין לי שום אוריינטציה. אני די אבוד והכיוון שלי לא ברור לי. אין לי סיגנון אחד. יש בימינו הרבה מוסיקאים שעושים דבר אחד, את הדבר שלהם. החיפושיות בעבר, ופרינס היום הן דוגמאות לכאלה שעשו־עושים מיגוון של דברים ובכל־זאת מנצחים את כולם. אני עושה כל מיני דברים. אני מזל תאומים. יש לי אלף נשמות".

– באחד השירים אתה אדם אבוד בעולם דיגיטאלי.

„ככה אני מרגיש בשיר הזה: אדם ישן בעולם חדש. אבל, כשאני יושב עם חבר'ה ישנים, אני מרגיש להיפך. יש הרבה חבר'ה ישנים בין המוסיקאים, שאני מרגיש חדש בהרבה לעומתם. זה לא יאמר לך הרבה, כי אני לא מזכיר שמות. אבל, מרגיש צעיר לעומת רבים מעמיתי. מרגיש כמו רואה בעולם של עיוורים. לא נעים. הרבה אנשים נעצרו, לא רוצים ללמוד יותר, רוצים לשלוט על הכלי שלהם שהוא המוסיקה ונתקעים במה שהם מכירים. עדיין לא הגעתי לשום־דבר. הראש שלי תמיד קדימה, לשיר הבא, לתקליט הבא.

„מאבא שלי, אדוארד, קיבלתי את אמנות כתיבת המוסיקה. הוא קומפוזיטור. כיום, הוא פנסיונר ולא כליכך פעיל. אבל, בפולין, היה מלחין ענק, כמו ססה ארגוב, עד סוף שנות ה־50, כשעלה לארץ. כאן לא הצליח להשתלב כמלחין. אמנם, כתב שירים, לאריק איינשטיין, לאילנה רובינא, לאריק לביא, לאילקה רווה ולאחרים. אבל, לא ממש הצליח בתחום הזה ועבר למחייתו כמוסיקאי בתיאטרון. עלה לארץ בגיל מבוגר, 40 בערך, כשהייתי בן שבע. שייך לדור שלם שהתרבות שלו לא ישראלית. פיספוס עצום. אנשים מתורבתים ממזרח־אירופה, שבאו לכאן ולא יכלו לחזור. הם חיו כאן בשביל הילדים, בשביל הדור שלנו. אבא שלי אוהב מאוד מוסיקה, חי מוסיקה בדיוק כמוני".

– לך היו בעיות השתלבות בארץ? אתה נראה, אולי בגלל „כוורת", ישראלי לגמרי?

„בשהייתי קטן, כן. כמו להרבה עולים חדשים. העבודה הראשונה שהיתה לי בארץ, בגיל שבע, היתה להסתגל. היה לי מיבטא פולני, לא ידעתי

„מרגיש כמו רואה בעולם של עיוורים"

עברית, הייתי לבן, והילדים מסביבי היו כסחנים. לקח לי כמה שנים לדעת עברית, לדעת לבטא ריש גרונית וכדומה. תמיד רציתי להסתגל, ואולי לכן אני נראה לך סופר ישראלי".

▲

– כיום, אחרי ארה"ב, אתה עדיין חש כמתבונן על המקום הזה מבחוץ? היהודי הנודד?

„הלא־יהודי הנודד. לפי ההלכה, אני בכלל לא יהודי. אבי יהודי, אבל אמי לא יהודיה ולא נוצריה. לפי הנוצרים אני יהודי, לפי הסינים אני פולני".

– ב„שעשועי כאילו", שיר־הנושא שכתב חלפי, יש משהו דתי.

„אני לא דתי, ואני לא מאמין באמונה שלמה, כמו שהוא אומר בשיר. אבל, ליתר ביטחון, יש דברים שאני לא יודע להסביר".

– מרגיש מואר?

„מרגיש סתם, וזה נשמע כהבדיל של אות אחת בסך־הכל".

– מה היית הכי רוצה?

„בסיס כלכלי מוצק יותר. לא להיות עשיר יותר, להיות עני פחות".

– עדיין מרגיש ילד מזוקן, כמו בשיר ההוא? עדיין מרגיש כמו אף־אחד?

„יש דברים בשיר, שאני עדיין מרגיש קרוב אליהם. כמו, לדוגמה, שהוא מרגיש לא כמו כולם. גם אני, כוכב שיצא מ'כוורת' ושעדיין אין לו דירה ואוטו. אז מבחינת ציפיות החברה, אני לא בדיוק משתלב. 'מרגיש כמו אף־אחד' – עם השורה הזאת בשיר אני כבר לא מזדהה. זה שיר של גיל־ההתבגרות".

צילום: גדי דגון

נגד הרוח

עדית נעמן

כרמי שלי לא נטרתי

יונתן כרמון, מקום טוב באמצע ב„אולימפיה" פאריז, בתחושת החמצה מתמדת על המחול הישראלי. בחגיגות ה־40 יהיה כאן כרמון בגדול

הוא זה שאומר על עצמו: „הבן־אדם האחרון שצריך לרחם עליו זה יונתן כרמון". וישר מביא את הסיבות. גר במקום הכי טוב בפאריז, מעל „אולימפיה", אחד ממרכזי הבידור המהוללים בעולם. והוא המנהל האמנותי של כל העסק הזה. מאז שברונו קוקאטריקס המנוח פרש עליו חסות ולקח אותו לעבודה, הפך גם לחלק מהמשפחה השלטת באימפריית בידור זו, לפי החלוקה הבאה: האלמנה, פולט, מנכ"לית; הבת, פאטריסיה, על הכספים; בעלה, ז'אן־מישל בוריס, על המינהלה; ויונתן כרמון על האמנות.

לא כזב שיש בו הרבה תלאות ועבודת־מרפקים. ב„אולימפיה" מתארחים גדולי הכוכבים בעולם. אם פעם עוד צריך היה לטרוח סביבם בתפאורה, בציוד במה, קול ותאורה, היום הם מגיעים עם שוארקוטפלט, שתי משאיות סגורות של ציוד, וכל מה שצריך להראות להם זה איפה השטקר. אבל, יש ליונתן ניתוחים מיקצועיים בחודשי הקיץ, כשהוא מארגן את פסטיבל אולימפיה. שום אמן צרפתי לא מוכן אז לצאת בכבורה, מאימת ה„ואקאנס" הקדוש. היחיד שהעז היה איוו מונטאן, שיצא בעבר עם תוכנית חדשה דווקא באוגוסט ומכר, חודשיים מראש, את כל הכרטיסים.

כולם אמרו: מונטאן יכול להרשות לעצמו. גם כרמון. מדי קיץ הוא מארגן באולימפיה את ה„גראנד מוסיקול של העולם". מחלקים את החודשיים ל־4 ארצות, מכשרים לשגריר ולנספח־התרבות של המדינות הנבחרות, והעסק מתחיל להתגלגל. יונתן מוזמן למדינה־המארחת כאורח יקר מאוד, רואה שורת מופעים נבחרים, בוחר, קובע בימאי וכוריאוגרף מקומיים, שעובדים בהנחייתו, וחוזר לפאריז.

אשתקד היה לו מוסיקול של פורטוגל עם עמליה רודריגז, להקות מיוון עם דלארס, שבועיים אמריקה עם קאב קאלאוויי המרהיב בן ה־83 ותזמורת הנשפנים שלו, ומוסיקול של פולניה לסיום. השנה – איטליה, קנדה, מכסיקו וסין־העממית.

הוא משוטט בעולם, מחלקה ראשונה, ובכל מדינה משתחווים לו פעמיים: כשהוא ניכנס וכשהוא יוצא. „מתייחסים אלי היום כמו שהתייחסנו פעם לאד סאליבן, שבא אלינו למצוא כוכבים ישראליים לתוכנית הטלוויזיה שלו".

סאליבן, שתוכניתו יצרה כוכבים מחוף־אל־חוף בתחילת שנות ה־60, הוא האיש שעשה את כרמון לשם בינלאומי. עד אז היה הכוריאוגראף והמרקיד של להקות סטודנטים מקומיות, יפים־יפות בשמלה רקומה וברגליים יחפות, שרקדו ריקודי רועים, כורמים, הורה ועל המתנייך ירושלים. יעני, פולקלור ישראלי מתהווה. סאליבן שלף את כרמון מהנוף המקומי והפך אותו לגלי־אפנתי, ששטף את כל הגלות הדוויות במאסות של להקת כרמון. הוא

כבר לא סופר את הרקדנים ואת הלהקות שעברו תחת ידיו, אבל הוא האבא והסבא הרוחני גם של להקות „שלוס".

28 שנה באולימפיה, שומר כל השנים בקנאות על דרכון ישראלי, עובר בצרפת בהיתר מיוחד. מתייצב בארץ לפחות פעם בשנה, לשירות מילואים. הקיץ שוב היה כאן, הביא למנוחות את אמו הישישה, נפרד סופית מיחידת המילואים, עם צביטה בלב. לא הווי ובידור; יחידת תותחנים. נראה כמו נער נצחי, אבל כבר בן 55. ובכל־זאת, עם כל האושר, העושר וההצלחה, מקרין תחושה של החמצה. רצה שתהיה לו להקת־קבע בארץ, ולא הגיע לזה. בתחילת שנות ה־80 ניסה לעשות זאת בירושלים. עבר שנה בהתגרדות בהקמה, על־סמך הבטחות שלא קויימו, תרם זמן, כסף וכשרון – ונחל אכזבה.

עבר לת"א ושוב העמיד להקה על הרגליים. הפעם, בתמיכה כספית של שני אקס כרמוניסטים: עליזה ומוריי קרסלניק, שרקדו בעבר הרחוק באחת מלהקותיו והפכו למיליונרים באמריקה. החליטו לממן לכרמון את הלהקה, כולל סיורים בחו"ל. כעבור שנתיים, כשראה שהמימסד אינו מתכוון לתמוך בו, אמר תודה לחברים ופירק את העסק. כרמון: „רציתי שיסתכלו עלינו כעל להקה קבועה, כמו בת־שבע, בת־דור. אבל, היתה ועדה בכנסת שקבעה, שלהקה קבועה מסוג זה – מיותרת. בארץ, מי שרוקד שקספיר או שפינוזה יכול לקבל שכר קבוע, אבל מי שרוקד וילנסקי וזעירא, יכול לעשות את זה בחינם".

לא מוכן ולא יכול לוותר על נוכחותו בארץ. לכן, הוא פורץ לנוף המקומי בהבזקים מתוכננים היטב. בשנת ה־40 יהיה כאן כרמון בגדול. ביוני הוא מארגן פסטיבל בינלאומי למחול ישראלי־יהודי בכרמיאל. שלושה ימים ולילות של ריקודים נון־סטופ, 50 אלף איש, עיר אוהלים למחוללים, אמפי של 30 אלף מקומות, תקציבים ממוסדים. הוא, אפילו, מקבל משכורת. בצד הלהקות הצעירות ולהקת כרמון החדשה, יגיעו ארצה כל מכוכבי־המחול היהודים: ג'רום רובינס עם „הדיבוק", אנה סוקולוב עם „המהגרים", רולאן פטי, זיזי ז'אנמייר וז'אן באבילה מצרפת, ומרתה גרהאם, בת ה־90 פלוס, עם „שיר השירים".

לכרמון יהיה גם הגראנד־פינאלה של חגיגות ה־40, בחיזיון מוסיקלי שיתרחש בבריכת השולטן ובגיא בן־הינום, בנושא מרד גיטו וארשה. יהיו קונצרים, תעלות, שחקנים, זמרים, מקהלה של 200 איש ולהקת כרמון.

האם הוא שוב מנסה להגשים את החלום הבלתי־אפשרי: להקה קבועה? כרמון: „כבר לא. גם אם ייתנו לי את כל התנאים, היום אני כבר לא מסוגל. כשמגיעים לגיל, מסתיים חושבים פעמיים".

גם שקספיר היה תיאטרון קהילתי

ירמי עמיד

יוסי אלפי, בימאי, משורר, משוגע לתיאטרון קהילתי, בעל מיפעל לג'ינסים, בימאי „הדשא של השכנה". באמצעות התיאטרון רוצה לסגור פערים, לטפל במצוקה חברתית. עכשיו, לפני הגשמת חלום־חייו: הקמת תיאטרון מיקצועי בשכונת־התקווה. אם יתנו לו לנהל את אמנות־לעם, הוא יוציא את הפילהרמונית לנגן ברחובות פרדס־כץ

יוסי אלפי מביים את שולה חן בחזרות על „הדשא של השכנה". „בגלל שיש לו חתיכת דשא ליד הבית, אז הוא חושב שהוא גר בווילה". צילום: פרומה מרקוביץ'

„שני חבר'ה, זפתי גגות, התעשרו, פתחו מיפעל לפלאסטיק והגיעו לרמת־צמרת. שם החיים אחרים לגמרי. חברים באים לקוטג' של אחד מהם, עושים לו מסיבת יום־הולדת 40. אבל, לבן־אדם נשבר כבר מהחיים האלה. הוא אומר להם: עזבו אותי, אני לוקח את התרמיל שלי, שק שינה, נוסע רחוק, עוזב את כל הצמרת הזאת. בסוף הוא נשאר בבית, כמו כולם, ודופק את אשתו של השכן. זה הכי רחוק שהוא יכול להגיע. סיפור על בורגנים".

יוסי אלפי על „הדשא של השכנה", הצגה חדשה שביים בתיאטרון הפרטי־מיסחרי, ושמוצגת עכשיו, כפני בורגנים כנראה, ברחבי הארץ. משתתפים: גבי עמרני, שולה חן, שלמה וישינסקי, יעל עמית. המחזה, של האנגלי ווילי ראסל („קשר דם", „מחנכים את ריטה"), עבר עיבוד למציאות הישראלית של ימי אירידור העליזים.

אלפי: „הבורגנים דומים בכל מקום. בגלל שיש לו חתיכת דשא ליד הבית, אז הוא חושב שהוא גר בווילה. ואם הוא גר בווילה, אז הוא גם חכם. ואם הוא חכם, אז הוא גם משפיע". אלפי, 42, גר בווילה. יש לו חתיכת דשא ליד הבית. יש לו גם מיפעל לג'ינסים, „אלפי". הקשר למיפעל בא דרך אשתו, סו. סו, במיבטא אנגלי, טוענת שהם לא גרים בווילה אלא ב„בית". הבית שלהם נמצא ברמת־גן, ליד רמת־חן. יש להם שלושה ילדים, כלב, מכונית וטוסטוס.

לאחרונה התפרסם אלפי, כשביים בשכונת־התקווה את מחזור הראווה של התיאטרון הקאמרי, „המלך ואני". אלפי, ממייסדי התיאטרון הקהילתי בארץ, פעל בשכונות רבות, ביניהן פרדס כץ ורמת עמידר. כתב ספר על תיאטרון קהילתי. פירסם ספרי שירה אחרים, ביניהם „איך עושים עיראקי" ו„יוסף, הבן של המכולת". עכשיו נמצא בדפוס ספר שירים חדש שלו. ההצגה המצליחה לילדים, „המלך הלך לישון", התבססה על ספר שכתב. ביים את השלאגר „זוג פתוח", עם יונה אליאן וששון גבאי. בעונה הבאה יביים ב„הבימה" ואולי גם בקאמרי.

הוא עושה תיאטרון, למרות מיפעל הג'ינסים. בעצם, הוא פנתר שחור. פנתר בווילה. סליחה, בבית. עם ג'ינס. לדבריו – „כל אחד יכול להקים לו מיפעל לג'ינסים, אם יחשוב קצת". לא כל אחד יכול להתחתן עם סו.

▲

„הסיפור האישי של המחזאי מ'הדשא של השכנה' דיבר אליי", אומר אלפי. „הוא בא מעיירה קטנה באנגליה. בגיל 15 עזב את בית־הספר ונהיה ספר. למד לבד, התקדם, התחיל לכתוב. הרקע שלו בא מחינוך לקוי. הבן־אדם הפך להיות מורה באחד מבתי־הספר. התחיל לראות תיאטרון, יצא מהידרדרות והיום זוכה לתארי כבוד יוצאים מן־הכלל רק על כתיבה. הסיפור שלו מתאים לסיפור שלי. היציאה מהעוני בכוח האמונה. אם לא הייתי לומד, כותב, מביים, מלמד באוניברסיטה, לא הייתי מגיע למשהו. אלה הדברים שמחזקים בי את הקיום. הערך העצמי שלי נבנה".

כשהיה ילד, גר במעברת גבעת־עליה בכפר־סבא. בא לשם עם הוריו מעיראק. „בבית־הספר קבעו בשבילי שאהיה מסגר. למזלי, נרשמתי שם לחוג דרמאטי. זו היתה הפתיחה שלי להתחיל לחשוב. עד אז חשבתי שבכלל הכל על החיים. משם התחלתי לצמוח. בזמן הלימודים עשיתי המון עבודות. סחבתי ארגזים של תנובה, קטפתי תפוחי־אדמה, בוטנים, מכרתי לתמניות, ביצים".

למד ב„רננים", בית־ספר לאמנויות. „העולם נפתח לי. קיבלתי שם המון אהבה". בצבא היה בלהקת השריון. אחרי השיחרור שיחק קצת ב„קאמרי" ואצל בודיק, ונסע לאנגליה ללמוד מישחק ובימוי ב„למד"א". הספיק גם להתחתן ולהתגרש שם. כשחזר, שיחק בבמה הצעת – ואז נגמר לו מהמישחק. „הרגשתי שנעצרתי בתהום היצירה של השחקן שבי. חיפשתי משהו חדש".

▲

המשהו החדש היה התיאטרון הקהילתי. באותו זמן החלה גם תקופת הפנתרים השחורים. אלפי חזר לשכונות, הפעם כמדריך לתיאטרון. „רציתי לעבוד עם אנשים שזקוקים לי. המצב של הילדים שם הזכיר לי את הילדות שלי. הבנתי שבאמצעות התיאטרון אפשר לשנות את המצב. לסגור את הפערים. לטפל במצוקה החברתית. משך אותי הקשר לבני־אדם. מצאתי אהבה. יכולתי לתת. חיפשתי את הילדים הכי מופרעים.

„בתיאטרון הקהילתי כותבים ומביימים את הדראמה המקומית באמצעות תושבי המקום. התיאטרון מחזק את הדימוי העצמי, נותן אפשרות להתבטא, ליצור. בא בחור, פתחו לו דלת – הוא לא היה צריך לשבור אותה. היה לו נעים, אמרו לו בוא תצטרף, אחר־כך גם עשה, אחר־כך בא ואמר יש לי רעיונות, אז אמרו לו בוא תביא. קיבל חיזוקים, נתנו לו להרגיש חשוב.

„יש שינוי. קודם־כל באנשים עצמם. הם גם הופכים למנהיגים. יושבים בוועדים של השכונה. יש אנשים שפועלים בעירייה. מגלים מודעות פוליטית.

„הכישלונות הם בדרך־כלל כשמנהלים לא נכון את התיאטרון הקהילתי, ואז המוסדות מפסיקים לתמוך. בעבר, נכשלתי בנסיון למזג ילדים משכונת התקווה ומצפון תל־אביב כתיאטרון קהילתי. הילדים

כבר נעשו חברים, אבל ההורים מהצפון לא היו מוכנים לשלוח את ילדיהם לשכונה".

לפני כמה שנים פתח בבית־ג'ל קורס לבימאים קהילתיים. „אחרי שנתיים, מחזור אחד, סגרו לי. אמרו שמקצצים. אגף הנוער במשרד החינוך לא הכיר ביהלום שהיה לו. כל בוגרי המחזור, 15 איש, עובדים היום כבימאים בתיאטרון הקהילתי".

▲

אלפי, עכשיו, לפני הגשמת חלום חייו: הקמת תיאטרון קהילתי מקצועי בשכונת התקווה. אולם כבר יש. התיאטרון הקאמרי שותף. „היום, האפשרי נכנס לשכונת התקווה בגאווה. לפני־כן לא חשבו שהשכונה יכולה להיות מרכז תרבות".

בעצם, לפי אלפי, כמעט כל מחזה הוא תיאטרון קהילתי. „תיאטרון קהילתי זה לא רק סמים ופרוצות. חנוך לוין זה תיאטרון קהילתי, שיש בו הרבה מהביעוד שלנו. שקספיר. אדוני, שקספיר היה תיאטרון קהילתי על־פי שקספירולוגים גדולים ממני. הוא היה אדם בעל תודעה חברתית, עד שקנו אותו והתחיל לכתוב על מלכים... בעונה הבאה אביים, כנראה בקאמרי, את 'הסוחר מוונציה' של שקספיר בגירסה ישראלית, עם אריה אליאס. זה תיאטרון קהילתי. 'השדה', מחזה של עירא דביר, שאני הולך לביים ב'הבימה', הוא תיאטרון קהילתי על הוקים בתל־אביב.

אגב „הבימה", באיזשהו שלב בחייו היה רוצה גם לנהל תיאטרון. „מה שכואב לי, שבהקשר לניהול תיאטרון אני לא קיים. משום־מה חושבים שאני אנטי־מימסדי. לא רק שאני חלק מהמימסד – אני בעליו, לעזאזל".

גם את אמנות־לעם הוא רוצה לנהל. הגיש מועמדות. „אני חושב שאני מתאים. מכיר את הקליינטורה. כשאהיה מנכ"ל אמנות־לעם, האמנים הנכבדים בפילהרמונית יצטרכו להופיע יותר מפעמיים בשנה. אני בהחלט מזדהה עם הפרס שהוקרן בטלוויזיה על התזמורת. הפילהרמונית צריכה להיות חלק ממדינת ישראל. לנגן לפועלים".

– לרדת לשכונות?

„לעלות לשכונות. מוצארט כתב את הדברים הכי יפים שלו בבתי־זונות".

– איפה הם ינגנו בפרדס כץ?

„אם אין להם איפה לנגן בפרדס כץ, זו תעודת עניות שלהם. אז שינגנו ברחוב. שיתחלקו להרכבים. זו התזמורת הלאומית שלנו".

▲

יוסי אלפי, שמנמן, לא גבוה, שיער שחור מתולתל, קצת שערות שיבה, זקן, עיניים חומות. חולצת טריקו לבנה, מכנסיים אפורים, והפעם לא ג'ינס. רגיש. מופנם. עדין. „ביום כיפור אני לא צם, כי אני יודע שלא חטאתי. לא חטאתי, אני בטוח. לא העלבתי ולא הרגזתי אף אחד. אני כל הזמן מחפש קשר עם בני־אדם. אני זקוק לקשר. אני מחפש אהבה. מאמין שאצליח לשנות דברים מבחינה חברתית. ברגע שאפסיק להאמין, או או שאפסיק לעשות, או שלא אחיה, או שאחיה במקום אחר. אחד הדברים שנותנים לי אפשרות לחיות, זה שאני נאיבי. אני אידיאליסט. לא מתבייש להגיד את זה.

„בעונה הבאה אביים, כנראה בקאמרי, את 'הסוחר מוונציה' של שקספיר, בגירסה ישראלית, עם אריה אליאס. זה תיאטרון קהילתי"

אני לא רוצה להישמע פוץ. לא רוצה שמישהו יחשוב שלדבר אמת זה לדבר במלים גדולות".

סו, רזה, בלונדית, נאה, מחייכת, באה לשבת איתנו בחוץ, ליד הדשא. היא מנהלת את העסקים. כשהחליטה ללכת על המיפעל, עשתה זאת במחשבה שיוסי יוכל להמשיך לשחק וללמד. את המיפעל היא מנהלת יחד עם אחיו של יוסי.

כסף לא חסר להם. „אני יכול לקנות כל מה שאני רוצה, אבל אני לא רוצה. המצחיק הוא שתמיד ברחתי מכסף ואני לא יודע איך הכסף רודף אחריי".

– לא מרגיש צורך לגור ליד החניכים שלך בשכונה?

„אין שום סיבה שאני אגור איתם. המגורים במקום לא עושים אותך. אני מרגיש אחד מהם. כאן זה בית פתוח. החניכים שלי יודעים את הסיפור שלי. הבעיה היחידה שלי בקשר לזה, שחבל שאין להם מה שיש לי".

– מקנאים בך?

„אני מקווה שלא. לא רוצה שיתחלפו איתי בצרות. יש לי מספיק צרות משלי".

▲

– ב„הדשא של השכנה" הגיבור רוצה לברוח. לאן אתה רוצה לברוח?

„אני רוצה שהמציאות הזו תברח. האנשים יוצאים אל הרחוב כאילו הם יוצאים לציד, לקרב. ברמזור צועקים לך, אם לא זזת בצהוב. ואם אתה נוסע 50 קמ"ש בעיר, אז אתה מעצבן את אלה שמאחוריך".

– זה מה שמטריד אותך?

„כן. בהחלט. כשאני רואה באיזה מקום בן־אדם מחייך, אתה יודע מה, בא לי לנשק אותו... זה נראה כללי נכון? לי זה חשוב".

– מה חסר לך?

„שקט נפשי. אני לא שייך למה שקורה היום. אם הייתי יכול, לדוגמה, לגרום שאנשים יבנו את הבתים שלהם עם קירבה לנוף, לאדם. משהו ששייך לאיזור הזה. אתה לא יכול לבנות בהרי ירושלים שפיצים כמו 'הילטון'. 'הילטון' מסמל לי משהו, שבגללו אני לא רוצה לצאת לרחוב. מן זוועה שמוקית כזו מעל ההר, שדופקת לי את האפשרות לחלום. שובר את קו ההר. שובר את היצירה הגדולה יותר מה'הילטון', שנקראת הרי ירושלים.

„תראה איך בונים ביוון. שם אתה מרגיש ביוון. יוון לקחה מכל התרבויות את הדברים הכי טובים. הם יודעים להיות אירופאים טובים ויודעים להיות מזרחיים טובים. גם ממצרים יש הרבה מה ללמוד.

„כל המוסיקה של ארץ־ישראל היפה, שנכתבה על ידי רוסים ופולנים, נכתבה באיזה ניב מזרחי, שהיה בו הרבה מהרוסי והרבה מהמזרחי, שיצר בעצם משהו חדש, שאנחנו קוראים לו ארץ־ישראל היפה. אני מאמין שהחליל נוצר במידבר, בגלל שהרוח עברה בין קני־הסוף. זה כל־כך מתאים לנו, החליל ולא הגיטרה החשמלית.

„כאן אי־אפשר לעשות אמריקה. אנחנו לא מדינה מערבית. אני אלחם בכל אחד שיאמר שאנחנו מדינה מערבית. אנחנו מדינה שנמצאת

„כאן אי־אפשר לעשות אמריקה, אנחנו לא מדינה מערבית. אנחנו מדינה שנמצאת במזרח־התיכון. קנה לך גלבייה, הבגד הכי טבעי פה"

במזרח־התיכון. והחשיבה של המערבי תיגמר לנו באסון. המזרח־התיכון זה מקום שבו מכנסיים קצרים זו חוכה, לא אופנה. קנה לך גלבייה, זה הבגד הכי טבעי פה".

– למה אתה לא הולך עם גלבייה?

„אני הולך עם גלבייה".

– עכשיו לא.

„ברגע זה לא, כי אני פוגש אדם חדש".

– אז אתה מתבייש ממני?

„לא, אני פשוט רוצה לתת לך להרגיש נוח. זה הכל".

ג'אז על המים

פסטיבל הג'אז באילת: 4 ימים, 55 מופעים, 8 הרכבים מחו"ל, 20 מקומיים ● מידע, מיפוי, לוגיסטיקה. הכינו את שקי־השינה

דני בלושטיין

„ג'אז בים האדום", פסטיבל הג'אז הבינלאומי שייערך בשטח נמל אילת מה־31 באוקטובר ועד ה־3 בנובמבר, הוא הראשון בקנה־מידה כזה הנערך בארץ. בשנים האחרונות ניכרת בארץ התעוררות ג'אז חסרת תקדים. הרבה מוסיקאים מקצועיים הכשירו עצמם במסלול העובר דרך „ברקלי", בית־הספר המפורסם למוסיקה בבוסטון, השם דגש על לימודי ג'אז. הוקם בית־הספר למוסיקה „רימון", שמוריו, רובם ככולם, בוגרי „ברקלי". הצצה מקרית במדריכי הבידור בעיתונים מגלה פעילות ג'אז שוקקת. אין כמעט ערב בת"א בו לא נערך לפחות מופע ג'אז אחד. ירושלים צועדת בעקבות תל־אביב.

יש פעילות, משמע – יש קהל. פסטיבלי ג'אז, שנערכו בשנים האחרונות בארץ, משכו קהלים גדולים. הפעם מדובר בפסטיבל בקנה־מידה

רוני קובר. עם להקה חדשה

בינלאומי: ארבעה ימים רצופים, בהשתתפות שמונה הרכבים מחו"ל וכ־20 הרכבים מקומיים. בכלל זה תחרות של יצירת ג'אז מקומית, שלזוכים בה יוענקו פרסים ע"י שר־החינוך והתרבות.

בסך־הכל 55 מופעי ג'אז שונים. שטח הנמל חולק, בעזרת קונטיינרים לארבע במות נפרדות. בכל שטח יהיו מקומות ישיבה ובמה מקצועית, עם כל ציוד ההגברה והתאורה הנדרש. חלק מהמופעים, כמו גם סרטי ג'אז ווידאו, יערכו במבנים סגורים. המארגנים מצפים ל־40 עד 50 אלף צופים. תקציב הפסטיבל – כ־300 אלף דולאר בכסף ובשווה־כסף, מהם 80 אלף מהכנסות צפויות – בא מגופים ציבוריים שונים, בראשם מיפעלות דיסקונט, אמנות־לעם ועיריית אילת. כל האמנים המופיעים, ישראלים וזרים, עושים זאת בהתנדבות, כשהפסטיבל מכסה את הוצאותיהם בלבד.

▲

הוועדה האמנותית של הפסטיבל – אלברט פיאמנטה, אהרל'ה קמינסקי ודני גוטפריד (יו"ר) – המייצגת הדור הוותיק של הג'אז המקומי, הרכיבה את התוכנית עם העדפה ברורה לג'אז מסורתי. אילוץ מסוים נבע מכך שהרכבי „פיוז'ן" – הסיגנון היותר פופולארי, הממזג ג'אז ורוק – לא בעתרו להופיע בהתנדבות.

גם כך, מגיע לפסטיבל אחד מאמני ה„פיוז'ן" הגדולים: מייקל ברקר, שנבחר ע"י המגזין „דאון ביט" כטנור־סקסופוניסט הטוב ביותר השנה. ברקר מגיע לפסטיבל עם חמישיתו, הכוללת, בין השאר, את הגיטריסט המבריק מייקל סטרן ואת הפסנתרן קני קירקלנד. ההרכב אינו מנגן „פיוז'ן" אלא „הארד ביבופ" ובכך מיישר קו עם שאר ההרכבים הזרים.

את מייקל ברקר ראינו לפני כמה שנים בארץ, במסגרת ההרכב „חזרה לנצח" של צ'יק קוריאה. יחד עם אחיו, רנדי ברקר, הקים את אחד ההרכבים היותר מצליחים של ה„פיוז'ן": „האחים ברקר". לאחר 6 אלבומים, שהפכו לרבי־מכר, הקים מייקל את „Steps Ahead", הרכב ה„פיוז'ן" המצליח ביותר בשנים האחרונות. בין לבין, הפך ברקר לנגן

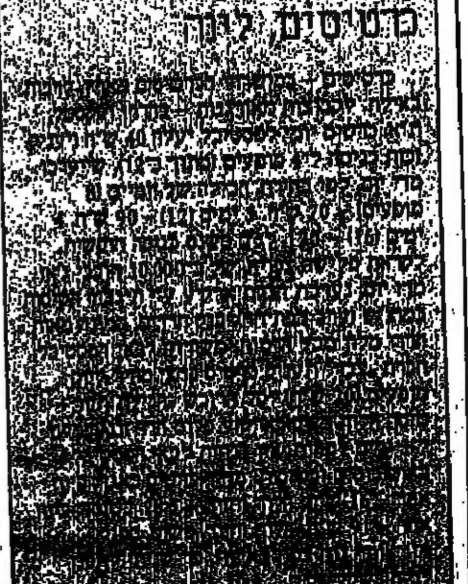
ההקלטות המבוקש ביותר בארה"ב. השתתף עד היום בהקלטת יותר מ־400(!) תקליטים. צ'יק קוריאה, ג'ון לנון, פרנק זאפה, ג'וני מיטשל, פול סיימון, ברוס ספרינגסטין, אריק קלפטון, צ'ארלי מינגוס ו„דייר סטרייטס" הם רק חלק מהאמנים שצירפו את הצליל של ברקר לתקליטים שלהם.

אחד ההרכבים היותר מעניינים המגיעים לפסטיבל: תזמורת המאלכה של טיטו פואנטה. פואנטה, אגדה מהלכת, בן 70 פלוס, מכונה "El Rey" (המלך, בספרדית). ממלכתו היא מוסיקת הסאלסה הלטינית. יליד הארלם הספרדית, בוגר „ג'וליארד" ומרצה למוסיקה באוניברסיטאות U.C.L.A וברקלי, זכה לפופולאריות עצומה עם הביג־בנד שלו בשנות ה־40 וה־50, בגירסה ג'אזית למוסיקה האפרו־קובאנית הפופולארית של התקופה. מוסיקת הרוק של שנות ה־60 דחקה אותו אל מחוץ לתמונה, אך גרעין קבוע של מאזינים ומעריצים שמר לו אמונים. כשקרלוס סנטנה הקליט קטעים ידועים שלו, "Oye Como Va" לדוגמה, חזר פואנטה לתמונה. עם רפרטואר כ„פיקריליו" הקלאסי

ג'ים מאלן. עם רביעייה

שלו, „אקווינוקס" של קולטריין ו„כברורווי" של „הדריפטרס", מפגין ההרכב שלו רבגוניות מוסיקאלית, הבשענת על מסורת המוסיקה הלטינית. פואנטה זכה 3 פעמים ב„גראמי", האוסקר של תעשיית התקליטים האמריקנית. לאחרונה ראינו אותו כמנצח התזמורת בסרטו של וודי אלן „ימי הרדיו".

רוני קובר הוא אחד הכוחות העולים של הבאריטון־סקסופון כיום. לאחר ניסיון כנגן בביג־בנדס שונים, הצטרף, באמצע שנות ה־60, לרביעיית ג'ורג' בנסון. לאחר־מכן הפך לחלק מגל ההצלחה של מוסיקת הנשמה, כשניגן לצד ארתה פרנקלין, קינג קרטיס ואחרים. ב־76' הוציא את אלבום הסולו הראשון שלו. מאז הוציא שלושה נוספים. כאן יופיע עם להקתו החדשה, בה מנגן גם הגיטריסט מייקל סטרן.

רד רודני. מפילי הג'אז

רד רודני, מדור נפילי הג'אז ומוותיקי הביבופ, הוא נגן חצוצרה ופלוגהורן, מהיהודים המעטים הפעילים בתחום. ניגן בביג־בנדס שונים, עד אותה שיחת־טלפון, ב־1948, מהסקסופוניסט האגדי צ'ארלי פארקר. מיילס דייויס עזב אז את להקת פארקר והוא חיפש מחליף. „זה היה כמו ללכת לאוניברסיטה. לנגן לצד הגאון־הענק כל לילה, לשמוע את הצלילים שהפיק מהסקסופון שלו". רודני השתתף עם פארקר בהקלטת סטאנדרטים קלאסיים כמו „בלוז לאליס", „סיסי" ו„Lover Man". בשנות ה־70 סבל מבעיות בריאות קשות. לאחר טיפולים רפואיים ממושכים הקים הרכב מצליח, יחד עם הסקסופוניסט איירה סאליבן. רודני היה אמור להגיע עם הרכב זה לארץ, אך בסופו של דבר יגיע עם הרכב משלו.

גם המתופף מל לואיס הוא מדור הנפילים. בשנות ה־60 ניגן עם דיזי גילספי ועם ג'רי מאליגן. ב־1965 הקים, יחד עם טד ג'ונס, את „הביג־בנד של טד ג'ונס ומל לואיס", שזכה לתואר „הביג־בנד הטוב בעולם". לארץ יגיע עם הרכב של שישה מההביג־בנד

שלו, הכולל את הפסנתרן קני וורן ואת „גבהות הסולנים" של התזמורת.

ברביעיית „קוסטי" אין נגנים מובילים. היא מורכבת מהסקסופוניסט דייב ליבמן, שניגן לצד מיילס דייויס, סטן גץ, הרבי הנקוק ואחרים וביקר כמה פעמים בארץ; הקלידן ריצ'ארד ביירך; הבאסיסט רון מקלור והמתופף אדם נוסבאום. הלהקה מתבססת על כושר האילתור הגבוה ועל התקשורת הפנימית בין חבריה ומושכת לכיוון ג'אז חופשי.

מהצד האנגלי יגיעו שני הרכבים: להקת הפסנתרן החדשני ג'ון טיילור, החוזר לג'אז מסורתי, עם הרכב הכולל את הזמרת נורמה וינסטון; ורביעיית הגיטריסט ג'ים מאלן, בה מנגן גם הפסנתרן העיוור פיט יעקובסון, המכונה צ'יק קוריאה המודרני.

▲

לסקור את החלק הישראלי של הפסטיבל כמעט בלתי אפשרי, וזו אולי המחמאה הגדולה ביותר. קהילית הג'אז המקומית מציגה יותר מ־20 הרכבים, המנגנים בסיגנונות מגוונים. נזכיר את „צליל שבור", הירושלמיים העומדים להוציא תקליט בקרוב; את „זוויות", שכבר הוציאו תקליטו; את „אנסמבל מזרח מערבי" של ישראל בורוכוב; את „הצד האחר", להקתו של מייקל גרינבלט; את „ביג־בנד", בהדרכת גורי אגמון; את „הפלטינה" הוותיקים; ואת „קי 4", רביעייה קולית בסיגנון „מנהטן טראנספר", המלווה בשלישיה כלית. כמעט כל נגני הג'אז המקומיים יופיעו בהרכבים השונים: דני גוטפריד, אהרל'ה קמינסקי, אלברט פיאמנטה, אלי מגן, גיל דור, עמיקם קימלמן, מנור ורטהיימר, נחום פרפקוביץ', עוזי רגב, מורטון קם, אילן מוכיח, עמוס הדני, ירחמאל יעקובוביץ' ועוד רבים וטובים, נוכחות מאסיבית הבאה לאשר כי הג'אז בארץ חי ותוסס יותר מאשר אי־פעם. מעניין יהיה לשמוע את מיפגשי הנגנים, הג'ם סשנס, בין המקומיים לאורחים, שייערכו עם תום המופעים עד לשעות הקטנות.

פסטיבל הולך לאיבוד

פעם, בפסטיבל עכו, אפילו הכישלונות היו מעניינים. עכשיו גם תיאטרון אחר אין שם

מה קרה לפסטיבל לתיאטרון בעכו? במה מהמבורים מפסטיבל, שבעבר לא הוציא כמעט אף הצגה אחרת לי, שחשנה כאן מעט הצגות, על שנה שעברה, הם הואים פתוח. הצגות הפסטיבל לא מגרה אותם כבעבר, ולא מ„הגרופיס" של עכו לא ראיש השנה כלל. היוחים לאיתנות הצביעו על רמה נמוכה של רוב המחזות, על הצגות בנוריות, שהצליחו להגיע להמון מבירה, על מעט חוויות מרגשות, אם בכלל.

ומלבד זאת, הפסטיבל לתיאטרון אחר בעכו הפסיק מזמן להיות „אחר".

שחקנים ובימאים, רובם בראשית דרכם, באים היום לעכו כדי להעלות הצגות „רגילות" שיוכלו למכור אותן אחר־כך לבימות של בית־ליסין וצוותא. אולי לאיזה אמרגן שרוב בדרך־כלל ללא הצלחה. אמנים שמגיעים היום לעכו, רוצים להגיע דרך הפסטיבל לתיאטרון אחר – אל התיאטרון הממוסד. זה לגיטימי, אבל האם לשם כך נוצר הפסטיבל לתיאטרון אחר?

הרעיון הראשוני היה לגרום יוצרים להעלות בעכו הצגות. יוצאות דופן מבחינת התוכן או הסיגנון, לעודד את היצירה המקורית והחיפוש... משהו שאי־אפשר לראות בהבימה או בקאמרי.

ובשנים הראשונות זה היה. אמנם גם אז הועלו הרבה הצגות בוסר. אבל היו כמה אירועים מרתקים, מרגשים. אפילו הכישלונות היו מעניינים.

אבל התיאטרון „האחר" לא מצא לו בית אחרי עכו. המימסד התרבותי, שהקים את עכו, לא טייע להצגות הטובות להמשיך „לבשל" לאורך כל השנה. המימסד התרבותי לא השכיל לשמור על היוצרים, שעבדו קשה, בלי כסף, בלי תנאים. לא טיפח אותם בין עכו לעכו. הפסטיבל בשלושת ימי ההצגות. מנהלי הפסטיבל והפסטיבל התיאטרון, מבחינתם, יכלו לרווח לשר החינוך והתרבות, על הצלחה. אבל האמנים, לחשוף, עושים את הפסטיבל.

אני זוכר לפני מספר שנים, ... יצחק נבון, ליום הסיום לראות ... [illegible]

עכשיו ... [illegible]

נשארים בבית

וידאו

חואי מפלס ● משפחות נמלטות ● תלמיד רץ ● בן נחטף ● אב מתרכך ● אלמן מצטער ● נער חוזר ● חייל קובר

השאלה

■ **בחזרה לעתיד.**

קומדיה בידיונית אינטליגנטית שהפיק סטיבן שפילברג. נער כל־אמריקני חוזר לשנות ה־50 ופוגש את הוריו כשהיו צעירים ואוהבים. מייקל ג'יי. פוקס בפארודיה מבדחת על זיגמונד פרויד. תענוג לראות שוב ושוב, אל תחמיצו. ארה"ב 1984. (ערוץ 1).

■ **המעבר לחופש.**

דראמה מותחת על שתי משפחות הנמלטות בכדור־פורח ממזרח־גרמניה למערבה. מקצועי, עשוי היטב, לכל המשפחה. ארה"ב 1979. (פורום־פילם).

■ **מבחן בד.**

קומדיה סנטימנטלית מפס־הייצור של ניל סיימון. אבא ורעי מתרכך, כשבנו מנסה להגיע אל ליבו. כמה בדיחות טובות אינן מצילות את הסרט מקלישאות שחוקות. מומלץ רק להפגין של וולטר מתיאו, אם עוד נותרו כאלה. עם אן מרגרט ודיאן מינוף, התורנית על תפקיד שעשתה בברודוויי. ארה"ב 1983. (החברה הכללית למוסיקה).

■ **סיפור עצוב על איש מצחיק.**

דראמה חברתית־פוליטית שביים ברנארדו ברטולוצ'י, האיש שעשה את „אסטרטגיית העכביש", „הקונפורמיסט" והסרט השערורייתי „הטנגו האחרון בפאריז". הפעם לא שערוריה ובקושי סרט. עולמו הבורגני של תעשיין איטלקי נסדק ומתפורר בעקבות חטיפת בנו בידי שמאלנים באיטליה. יומרני, לא ברור, לברטולוצ'י פתרונים. עם אוגו טוניאצי, אנוק איימה. איטליה 1982. (החברה הכללית למוסיקה).

■ **צביטה בלב.**

שוקנים מרתקים בדראמה מרתקת הרבה פחות. אהבות ובגידות בחיי עיתונאים: היא בעלת־טור לבישול (מריל סטריפ), בעלה המופרת נודה אפרון), הוא כתב מהולל של ה„וושינגטון פוסט" (ג'ק ניקולסון בהליפת קארל ברנשטיין, חושף פרשת ווטרגייט). מבוסס על פרשה אמיתית, מה שלא עושה את הסרט לאמין במיוחד. עם מורין סטייפלטון, ג'ף דניאלס ומילוש פורמן, בתפקיד קטן של שחקן־מהגר ממזרח־אירופה. כבת בכת. ארה"ב 1985. (ערוץ 1).

■ **סיפורו של אוליבר.**

המשך ל„סיפור אהבה". אלמן עשיר, צעיר ויפה נושא אשה עשירה, צעירה ויפה. רק מה, הוא לא מסוגל לשכוח את אשתו הראשונה, שמתה בדמי ימיה. הוא גם מצטער שהוא עשיר, כי בסתר ליבו הוא רוצה להיות עני. אם אתם מאמינים, זה הסרט בשבילכם. דראמה הוליבודית, נוצצת, יקרה, שהקיטש ניגר ממנה בכמויות. לשוחרי הרומן הרומנטי. עם ריאן או'ניל, קנדיס ברגן. ארה"ב 1978. (ערוץ 1).

■ **חתיך, חתיך.**

חוואי צעיר מפלס דרך בג'ונגל האכזרי של ספורט ההוקי־קרח באמריקה. עד שהוא מגיע לפיסגת־ההצלחה (מלא מהן), הוא עובר שורה ארוכה של מיבחנים מתישים, שיוציאו לכם את הנשמה. הבימאי פיטר מרקל היה בעצמו כוכב וורח בזירת־ההוקי. הכל שלא נשאר שם. עם רוב לאו ומטריק סוויי. אפשר לוותר. ארה"ב 1984. (החברה הכללית למוסיקה).

לאורה דרן ב„שיכנוע עדין". מירקמים עדינים

מייקל ג'יי. פוקס ב„בחזרה לעתיד". פארודיה מבדחת

■ **הנבל הבורמזי.**

חייל יפאני על אדמת בורמה אינו מצליח לשכנע קבוצת חיילים יפאניים, שהחיים חשובים יותר מהכבוד הלאומי. הם מעדיפים להישחט במקום ליפול בשבי הצבא הבריטי, בסוף מלחה"ע ה־2. נסער מן הטבח הוא נוטל על עצמו ייעוד: לקבור את כל המתים היפאנים שנהרגו במלחמה. קון איצ'יקאווה, מוותיקי הבימאים היפאניים, ביים סרט פיוטי, שניחן ביופי חזותי. יפאן 1986. (5 כוכבים).

■ **רוץ הנרי, רוץ.**

מלודראמה לכל המשפחה ממחוז קוויבק בקנדה. תלמיד־תיכון שאימו טבעה בנהר סובל מבעיות־תקשורת עם הסביבה. נצחון במרתון מקומי יפתור לו בעיות אישיות, חברתיות, ערכיות, פסיכולוגיות – ומה לא. ההתפתחות הדרמאטית מתנהלת בצעדי צב, הסרט לא מעניין. עם אריק בריסבואה בתפקיד הראשי. קנדה 1985. (ערוץ 1).

■ **שיכנוע עדין.**

דיוקן של גימנזיסטית אמריקנית, המגלה את נשיותה. היא מסובבת את נערי השכונה על אצבעה הקטנה, עד שפוגשת ב„זאב" אמיתי, כמו מגילה, הדוחה ומפתה אותה בעת ובעונה אחת. מבויים בידי ג'ויס קופרה, האורגת מירקמים פסיכולוגיים עדינים ופורטת על נימים בלתי־נראים כמעט. סרט אווירה, עם פסקול נהדר של ג'יימס טיילור. ארה"ב 1986 (ערוץ 1).

■ יהודה סתיו

תקליטים

המטעם של ג'וליני ● החיפזון של שובלי ● החיפושים של קטי ● הלהט של בת' ● ההתרחבות של יס ● האווירה של מינש ● השמנוניות של הבי ג'יז

עברי

■ **קטי – מבטים.**

קטי אליחי, זמרת בת 18, לפני צבא – קול שמחפש חומר. לא רעה, מוכירה קצת את חוה בצעירותה, אם כי נעדרת הגרוניות והחום של עפרה, ולכן גם את הדיוק בהבעה. „מתרפקת" הוא דוגמה טובה לכך. 10 שירים באלבום־בכורה זה, ביניהם „בלילות אפלים", שהיה להיט בנטו המזרחי. מרביתם ככולם סובלים מטקסטים ירודים, ילדותיים ופשטניים. העיבודים, אפילו שאינם מצטעצעים יתר על המידה, הם בסטנדרט המקובל בסוג זה של חומר, כלומר: שאבלוניים ובאנאליים. הרית'ם־סקשן של „ברוש" תקוע בין הרוק למזרח, והכל, מפני שקלידים עושים יופי לקולה. עיצוב התקליט נאה, אך אינו מחפה על הפגמים המקובלים בהפקת מארטאץ': שגיאות דפוס וכתיב ואי־הקפדה על פירוט קרדיטים אחיד. עוד נשמע ממנה. (גלירון).

■ **רון שובלי – נעורים.**

מאז חווליטו, כל ילד צלול־קול, שגרוגרתו טרם נטתה קרימה, משוכנעים הוריו, שהוא זמר. חבל, ששובלי זה, בן 13 בלבד, לא התאזר בסבלנות עד שיתחלף קולו, לפני שהקליט אלבום־בוסר זה. אישוק הוא כלל־בדרול בעסקי חשעשועים. לוא היה שר שירי־ילדים, אפשר והגימיק היה עולה יפה. לשיר, בקול מממה – „על ימים יפים, חלומות וכיסופים, על חלב ודבש, יום יפה חדש" – מרגיז ולא אמין. תחזור עוד שנתיים, שובלי.

[illegible]

■ **12 שחור.**

שמונה להיטים, לא מתוזמנים, בגירסאות מיוחדות להחבת־הריקודים. מה פירוש מיוחדות? רהמיקס, אקסטנדד רהמיקס, קלאב מיקס, ז'אס, ספיישל רהמיקס וגגורות דומות. הבעייה של המיקסים האלה, שהם „הורסים" לבלי־הכר את השירים עליהם הם מבוססים („רוצה לרקוד עם מישהו" של וויטני יוסטון, „סליטה עולמית" של ה„בל בטאר", „היכענ׳ עליי" של „קלאב נובו" ואחרים) וטובים רק לדיסקוטקים הומים ולא להרקדה במסיבות ביתיות סולידיות. אגב, ניק קיימן שחור? בליחה, לא ידעתי. (הד־ארצי).

■ **בת' קארבאליו – בת'.**

לא הרבה אלבומים של הגברת קארבאליו ראו אור בהדפסה מקומית, והופעתו של ה־15 היא סיבה למסיבה. לקארבאליו קול חם המתמזג עם הלהט הלאטיני ומוסיף לו חושניות ואמינות. היא חמה ולוהטת, עורגת ומפנקת, סוערת ומאורגנת. טוענים, שיש ב־11 הקטעים באלבום גם מסרים פוליטיים ואולי נדואט Eu So Peco A ההדר עם מרסדס סוסה Deus, הבנתי את השפה הפורטוגזית אינה מאפשרת לי קביעת עמדה, אלא רק לטובת הסאמבה והבאטוקדה, שעוברת נון־סטופ. Chega De Saudade, Falso Nas Veias Do Brasil ו־Reinado עוצרי נשימה. תקליט ברזילאי אשכרה. עוד אחד כמותו וקארבאליו גם תגיע להופעות כאן. (איסטרוניקס).

■ עמוס אורן

■ **הבי ג'יז – תפיסה על־חושית.**

חצי־תריסר שנים חלפו מאז תקליטם האחרון של ה„בי ג'יז" ונשארנו בחיים. בינתיים, המשיכו האחים גיב להסתנן לתודעתנו דרך המוסיקה של הרוב הרומס באה"ב – קני רוג'רס, דולי פרטון, דיאנה רוס ושאר צמיתות בדבש אותם הפיקו. כמו שקורה בדרך־כלל עם פגישות־מחזור, נזכרים שוב כמה צדק קוהלת, כשהגה את „אין חדש תחת השמש". ה„בי ג'יז" ממשיכים לחיות חלקלקים ושמנוניים: אם זה ב„אתה זוכה שוב" – להיט מלודי וקצבי, „אנג'לה" – בלאדה שמאלצית, או „בקטאפאנק" – נגטיב לבן של פאנקי שחור. נושאי השירים מהווים הכלאה סינתטית בין אהבה לעב"מים, מה שיכול לזכות אותם בפופולאריות יתירה אצל תושבי חיפה והקריות. על פגישות־מחזור כאלה שר אהוד בנאי „ומנך עברי". (הד־ארצי).

■ **יס – גנרטור גדול.**

להקת „יס" הוותיקה עברה את הפאנק ואת הגל־החדש, אמנם, לא בצורה קרימה, אך התרחבה לצדדים בעזרת הפקת־צליל מרשימה. השוואה ל„יס" היצירתית של פעם תעיב על הצלחתו של „גנרטור גדול". בקריטריונים של סוף שנות ה־80 זהו באמת תקליט מוצלח – מ„גנרטור גדול" המרשים, דרך „ירח גבוה, כוון גמוך", עם ההרמוניות הקוליות הנפלאות של ג'ון אנדרסון, עדיין זמר ענק, ועד ללהיט הנוכחי, „האהבה תמצא דרך" – פופ עכשווי במיטבו, כהפקה מושלמת. צדו השני של התקליט, המשיק לרגעיה הגדולים של הלהקה, מהווה אליבי מוסיקאלי להמשך קיומה. (הד־ארצי).

■ דני בלושטיין

קטי אל־חי. עוד נשמע ממנה

קלאסי

■ **בולרו של ראוול.**

מעשה בשארל מינש, מגדולי מנצחי העבר, שניצב בשעת חזרה־בוקר בפילהרמונית הישראלית ולפתע הודיע: „כולנו מוכנים ממילא, לכן לא תהיה חזרה. להתראות בערב". זו אינה אגדה. מינש שנא חזרות. אהב את הערב, את ההשראה של הקונצרט. זה בולט בהקלטה המחודשת של יצירות ראוול. כבולרו המפורסם יש הרבה אווירה, הרבה ארומה צרפתית, אבל אין דיוק בפרטים, שכל־כך חשובים בהקלטות. מינש אינו המנצח האידיאלי של התקליטים, הוא האמן של הקונצרט. את הבולרו בתקליטים אחפש אצל לורין מאזל או קאראייאן, את מינש רק בווידאו, בקלוראפ. (אר.סי.איי).

■ **סטבאט מאטר של רוסיני.**

ה„סטבאט מאטר" של רוסיני, בניצוחו של ג'וליני – מטעם אמיתי. לבו על היצירה הנפלאה הזאת – עומק דתי עם מייקאפ אופראי. ג'וליני, בהקלטה נפלאה, מביא את היופי המלודי, המתח הפנימי והעושר המוסיקאלי של רוסיני. בשירה מרגשת של צוות לעניין – ריצ'ארלי, ואלנטיני־טראני, גונזאלס ורימונדי. אפשר להבין מדוע תזמורת „פילהרמוניה" מלונדון ראויה להימנות על עשר התזמורות הטובות בעולם. (רויטשה גרמופון).

■ חנוך דגן

קולנוע

שבוע ראשון

■ הקשר המקצועי.

פעולה. מלחמת־סמים בסקסס, בין שוטר קשוח (ניק נולטה) לבין ארכי־פושע (פאוורס בות'). ביים וולטר היל ("48 שעות" ו"רחובות לוהטים"). אסתר, ת"א; ארמון, ר"ג; רון, י־ם.

■ סיפורו של שוטר.

אגרופים וקראטה, בסרט־פעולה קומי מהונג־קונג. עם ג'קי צ'אן. סינמה 1, ת"א.

■ ריטה, סו ובוב גם הוא.

שתי תלמידות־תיכון המתפרנסות כשמרטפיות, מתעסקות עם גבר נשוי ומסבכות את חייו. דראמה בריטית חברתית, עם גוון קומי. רב־חן, ת"א.

■ 38'.

אהבתם של שחקנית וינאית ומחזאי יהודי עומדת למיבחן, ערב סיפוחה של אוסטריה לרייך השלישי. דובר גרמנית, עם טוביאס אנגל וסוני מלס. גורדון, ת"א.

חודש חודשיים

■ אשה מסורה. (★★★)

מלודראמה אוסטרלית. אשה במשבר מחפשת נתיב־חיים חדש ביבשת החמישית בזמן מלחמת־העולם השנייה. מישחק טוב של רייצ'ל וורד וסם ניל. אורלי, ת"א.

■ בייבי אריזונה. (★★★)

קומדיה עם הומור שחור. אסיר משוחרר, שנשא שוטרת עקרה, חוטף תינוק של מיליונר. החטיפה גוררת שרשרת אירועים מטורפים. סרטם של האחים יואל ואיתן כהן ("רציחות פשוטות"). עם ניקולאס קייג' ("בירדי"). מקורי, אך לא תמיד מצחיק. סיון, ת"א; רב־גת, חיפה.

■ גברים גברים. (★★★★)

קומדיה גרמנית חביבה ובלתי־שיגרתית. בעל שנוגה עובר לגור עם מאהבה של אשתו, הופך אותו לבורגני מצוי ומחזיר את אשתו לחיקו. לב 2, ת"א.

■ האלמנה השחורה. (★★★)

מותחן כלשי. חוקרת נחושה בהחלטתה ללכוד קטלנית־גברים. דברה וינגר ותרזה ראסל, שתי יפהפיות, המנהלות מישחקי חתול ועכבר. ראינו מישחקים מוצלחים יותר. דקל, ת"א; עמל, כפ"ס; בית־העם, רחובות.

■ הבלתי־משוחדים. (★★★★★)

סרט פעולה מקצועי. סוכני האף.בי.איי. טומנים מלכודת לגנגסטר אל קאפונה. עם שון קונרי, קווין קוסטנר. רוברט דה־נירו מגלם את קאפונה. מותח, עם קריצת־עין, של הבימאי בריאן דה־פאלמה. בן־יהודה, ת"א; שחף, ת"א; הוד, גבעתיים; רון, חיפה; כפיר, י־ם; סבוי, חולון; היכל 1, פ"ת; רון 1, ראשל"צ; היכל, הרצליה.

■ הטורף. (★★★)

סרט־פעולה בריוני. ארנולד שוורצנגר, בראש כיתה נבחרת, נקרא לחלץ קבוצה מהג'ונגלים של העולם השלישי. אקשן עשוי כהלכה. עדן, י־ם; תפארת, הרצליה; אשדוד, אשדוד; היכל־העשור, קריית־גת; חדרה, חדרה; אילת, אילת.

■ היחידה לפשעים חמורים. (★★★)

סרט־פעולה. שני בלשים ממישטרת סאן־פרנסיסקו נאבקים בכנופיה של סוחרי־סמים. עם רוברט קרדין, בילי די ויליאמס, פיטר גרייבס. מקצועי. תל־אביב, ת"א; ורייב־אין, ת"א.

■ המורד. (★★)

מלודראמה. אשת חייל אוסטרלי שיצא למילחמה, מנהלת רומן־אהבים עם עריק אמריקני, שנואש ממילחמת המארינס ביפאנים, במילחמת־העולם השנייה. קיטש. עם מאט דילון, דבי בריאן. מתנ"ס, מיגדל־העמק.

■ המישפחה. (★★★★★)

חיי מישפחה איטלקית בורגנית, מתחילת המאה ועד שנות ה־80, מבעד לעיניו של אחד מבניה (ויטוריו גסמן). בימאי: אטורה סקולה. עם פאני ארדן וסטפניה סנדרלי. דיאלוגים אינטליגנטיים, מישחק מעולה. לב 1, ת"א.

■ המכשפות מאיסטוויק. (★★★)

שלוש נשים עיריות (שר, סוזאן סרנדון ומישל פייפר), באיסטוויק הנרדמת, מגלות בתוכן כוחות על־טבעיים. השטן בא לעזרתן, אך עד מהרה מתחוור לו, כמה נחלש כוחו בעידן הפמיניסטי. ג'ק ניקולסון במיטבו, כשטן, בעל הגבות המחודדות. גת, ת"א; גן 1, ר"ג; אורנע, י־ם; פאר, חיפה; ראשון, ראשל"צ; גילת, ב"ש.

■ הרפתקאותיו של בולשוט. (★★★)

פארודיה מטורפת על סרטי־פעולה בריטיים משנות ה־30. לצעירים ברוחם. חמון, ת"א.

■ השוטר מבברלי־הילס מס' 2. (★★★★)

קומדיית־פעולה. השוטר האמיץ, החצוף והמשעשע (אדי מרפי) נלחם בפושעים, שפגעו בחברו הטוב. משעשע. עם בריגיט נילסן, האקס של סטאלונה. הוד, ת"א; אריסון, י־ם; היכל 2, פ"ת; רון 2, ראשל"צ; עצמאות, בת־ים; חן, ב"ש.

■ ז'אן דה־פלורט. (★★★★★)

איכרים הנרגים במחוז פרובאנס, דרום־צרפת, מנשלים איכר תמים מאדמתו. דראמה מרשימה, מישחק מצויין של איב מונטן, ז'ראר דפארדייה ודניאל אוטיי, הגונב מהם את ההצגה. צפון המחודש, ת"א; שביט, חיפה; תיאטרון י־ם.

■ זקוף ת'אוזן. (★★★★)

סיפור חייו הסוערים של המחזאי הבריטי ג'ו אורטון, שנרצח בגיל 34 בידי מאהבו. עם גארי אולדמן, אלפרד מולינה, ואנסה רדגרייב וג'ולי וולטרס. בימוי אינטליגנטי של סטיבן פרירס. מודיאין ת"א.

■ חימו מלך ירושלים. (★★)

עיבוד כושל שעשה הבמאי עמוס גוטמן לספר של יורם קניוק. אחות סקסית בירושלים הנצורה מבקשת להביא מזור לייסוריו של מצוע קשה, מעוררת את קנאתם ויצריהם האפלים של הפצועים האחרים. איפיון מקאברי ואפל של מערכת יחסים מעוותת בין הנפשות הפועלות, אינו ממלא את הסרט החלול. עם אלונה קמחי ועמירם גבריאל. לב 4, ת"א; אור 2, י־ם; קרן־אור, חיפה.

■ יומן אהבות. (★★★)

דראמה רומנטית על אהבה בלתי־אפשרית בין שני צעירים, כפולין על סף מילחמת־העולם השנייה. מלאנכולי. סרט פולני, בבימוי אנדז'יי ויידה. הקולנוע, בית ציוני אמריקה, ת"א (16.30, 19.15).

■ לא יכולה בלי זה. (★★★★)

קומדית. נערה שחורה מהארלם (טרייסי קמילה ג'ונס) מחלקת את חייה בין שלושה מאהבים,

אך אוהבת רק אחד מהם. הבימאי השחור ספייק לי, מיוצרי הקולנוע העצמאי של ניו־יורק, גם הפיק, ערך ומופיע כתפקיד אחד המאהבים. חמוד. פריז, ת"א; אור 5, י־ם.

■ לו היית כאן. (★★★)

דראמה בריטית על נערה מעיירה קטנה באנגליה, הפורצת מוסכמות חברתיות בשנות ה־50 ומשלמת מחיר יקר. אמילי לויד מצויינת בתפקיד הראשי. דיזנגוף 1, ת"א.

■ לחישה רועמת. (★★★)

מותחן־ריגול. מייקל קיין כג'נטלמן אנגלי הנוכר באשפת השירות־החשאי הבריטי כדי לפענח כיצד נרצח בנו, שעבד בשרות הוד־מלכותה. עם ג'ון גילגוד, ג'יימס פוקס, בארי פוסטר ואחרים. סימון לנגטון ביים סרט שיגרתי. פאר, ת"א.

■ ממאל ג'אקט. (★★★★)

משל של סטנלי קובריק על החיה שבאדם. קבוצת טירוני מארינס עוברת אימונים מפרכים בהדרכת רס"ר קשוח – ונשלחת לתופת בווייטנאם. יצירה פילוסופית, הרבה סמלים. מתיו מודין, אדם בלדווין. חן 1, ת"א; אורגיל, י־ם; אוואיס, ר"ג; מיגדל, חולון; רב־גת, חיפה; סביון, ק. ביאליק; סטודיו, נתניה.

■ מישפחת סלודר. (★★★)

קומדיה הולנדית. מישפחה "זרוקה" נשלפת מערימות הזבל החברתי ועוברת לשכונת־יוקרה. תושבי השכונה מתקוממים והמשפחה מחזירה מילחמה. סרט פרוע, וולגארי, מצחיק. סינמה 2, ת"א.

■ מעקב חושני. (★★★)

מותחן. פסיכופט מנסה להטריף דעתה של מעצבת חלונות־ראווה. המעצבת היפה משיבה מילחמה. שיגרתי. עם ריאן ליין ומייקל וודס.

בימאית: קארן ארתור. לימור, ת"א; לילי, ר"ג; אסתר, אשקלון.

■ פעולת נקם. (★★)

סרט־פעולה. כורה אמיץ (צ'ארלס ברונסון) נאבק ביו"ר מושחת של איגוד כורי הפחם. מבוסס על פרשיה אמיתית מסוף שנות ה־60. לא משכנע. עם אלן בורסטין, וילפורד ברימלי. אמפי, חיפה.

■ רובוקופ. (★★★★)

מותחן בדיוני. שוטר מקוף נרצח על־ידי חבורת סוחרי־סמים. מנהל חברת־אבטחה מלביש על גופתו קליפת־מתכת והופך את השוטר לרובוט חסין־כדורים, המשוסס ברחובות ומשליט סדר. עם פיטר וולר וננסי אלן. ביים: פול וורהובן. אקשן משובח. אורות, ב"ש; אורון, ערד; מוטורון, עפולה; בית־העם, ק. חיים.

יותר מחודשיים

■ אני והחבר'ה. (★★★★)

דראמה על ימי נעורים אבודים. ארבעה נערים יוצאים למסע־הרפתקאות ומגלים את טיבעם האמיתי, באמריקה של שנות ה־50. מתנה ומרגשת. חן 5, ת"א (חוץ מהצגה שנייה); סמדר, י־ם; חן, חיפה; דור, נתניה.

■ בטי בלו. (★★★)

דראמה צרפתית. סופר מתוסכל מאוהב בנערה תוססת, הסובלת מפרצי־זעם ומיצרי הרס עצמי. ככל ששיגעונה גובר, מתחזקת אהבתו. סרטו של ז'אן־ז'אק בייניקס, הבימאי הצעיר של "דיווה". מישחק טוב. יובל־אור, ק. טבעון.

■ בלוז לחופש הגדול. (★★★★)

שמיניסטים על סף גיוס, בימי מילחמת־ההתשה. סרט נוסטאלגי, מלבב ונוגע ללב. משחק טוב. כראי לראות. כתב חותן נשה, ביים רנן שור. עם יואב צפיר, שחר סגל. בית־ליסין, ת"א; חן, כפ"ס; כוכב, ראשון (21.30); הוד, נהריה; אורן, רמלה; היכל־התרבות, עפולה.

■ התחנות מעבר לפינה. (★★★★★)

הקרנה חוזרת לקומדיה אנושית נפלאה משנות ה־30, השומרת על רעננותה גם היום. ג'יימס סטיוארט בסירטו של ארנסט לוביץ'. אל תחמיצו! תכלת המחודש, ת"א.

■ הנוכל, האוהבת והמאהבת. (★★★★)

בט מידלר רוכבת שוב. קומדיה מבודחת לימי הקיץ. שתי שחקניות אמריקניות אוהבות גבר אחר – וכל שירותי־הבזון נסחפים למערבולת משעשעת. חן 4, ת"א; גן 2, ר"ג.

■ הנינג'ה האמריקני מס' 3. (★★★)

ידיים ורגליים, סכינים וחרבות, גלימות ושרביטים. עוד סרט־פעולה, למעריצי הז'אנר בלבד. היכל 3, פ"ת.

■ לא שם זין. (★★★)

גבה צה"ל צעיר מתעמר בהוריו, באהובתו, בידידיו הטובים. סרט של שמואל אימברמן בעיקבות ספר של דן בן־אמוץ. מלודראמה. עם איקה זוהר וענת וקסמן. הקולנוע בית ציוני אמריקה, ת"א (21.30); אור 4, י־ם.

■ לורי אנדרסון – בית האמיצים. (★★★★)

רוקומנטארי. לורי אנדרסון תיעדה, ביימה וערכה מיצג מרתק של עצמה, מ־1985. אור 1, י־ם.

■ ליבו של אנג'ל. (★★)

מותחן־בלהות ריקני. מיליונר מיסתורי שוכר בלש פרטי שיגלה אליליזמר שנעלמו עקבותיו. רודף־האימים מובילה מניו־יורק לניו־אורלינס, בשנות ה־40 וה־50. סקס ואליסות,

עיתונות פה ושמה

איור: ז'ילינסקי

■ מישפחת המלוכלכים. (★★★★★)

קומדיה אכזורית על מישפחה איטלקית ענייה, המתגוררת בשכונת פחונים בפרברי רומא. יצירת־מופת של אטורה סקולה ("המישפחה"). לב 3, ת"א (14.00, 17.00).

■ נרדפי החוק. (★★★★)

שלושה עלובי־חיים בורחים מן הכלא, בקומדיה צוקה של ג'ים ג'ארמוש. סרט מקורי, מרענן, לצעירים וגם למבוגרים שנותרו צעירים בלבבם. מסוגנן, עם הופעה מבוזחת של ג'ון לורי, טום וייטס ורוברטו בניני. לב 3, ת"א (20.00, 22.00).

■ סוד ההצלחה. (★★★★)

מה רוצה היום צעיר אמריקני שבא לכבוש את העיר הגדולה? ממון, כוח ואשה טובה. קומדיה רומנטית עם מייקל ג'יי. פוקס והלן סלייטר. רויד, הרצליה.

■ סוטו־רומן. (★★)

סרט־נעורים, לפי תסריט של אסי דיין. סמדר קלצ'ינסקי היא תלמידת־תיכון שרוצה להיות ספרת, מאוהבת כאלון אכסטבול שהולך לצבא ומנהלת רומן עם דן תורן השחצן. ויש לה על מה לכתוב סוטו־ראצת. מתנ"ס, ק. אונו.

■ קרוקודיל דנדי. (★★★★)

עיתונאית אמריקנית מוקסמת מצייד־תנינים אוסטרלי ומביאה אותו לניו־יורק. הצייד משתאה לנוכח מתוויות העיר הגדולה. קומדיה אוסטרלית מצחיקה, שזכתה להצלחה קופתית בארה"ב. טקסס, ת"א; ארמון, חולון; שניר, ק. שמונה.

■ שם הוורד. (★★★★)

מותחן על רקע מאבקי־הכוח של הכנסייה במאה ה־14. מיתות משונות במינזר איטלקי שבאיטליה, נחקרות ע"י אורחיו – והאח־הבלש וויליאם מבאסקרוויל (שון קונרי) ושולייתו הנער אדסו (כריסטיאן סלייטר). יצירתו של הבימאי ז'אן ז'אק אנו עפ"י רב־המכר מאת אומברטו אקו, שהתכוון לגלוייה ציורית. צילום מרהיב. דיזנגוף 3, ת"א; גן 4, ר"ג; רינה, חולון; שחן, נתניה.

סטנדר ואיילת שור־צתורי. מוצ"ש, א"ה, תיאטרון ב"ש.

■ אופרה שיבעון.

"מרגניות" בשיתוף "התיאטרון". קומדיית־מעויות מאת האמריקני קן לודוויג, בתרגומו של נסים אלוני. טנור מהולל נופל לחרוף עמוק למני עלות המסך. לצידו של טוביה צפיר, ששון גבאי, אסנת וישינסקי, חני נחמיאס, מישה נתן, נירה רבינוביץ' וגילת אנקורי. ביים ישראל גוריון. הערב, שביס גבעתיים; מוצ"ש, היכל־התרבות עפולה.

■ כנר על הגג.

המחזמר שעובד על פי "טוביה החלב" של שלום עליכם, בידי ג'וזף שטיין, בתרגומו של דן אלמגור. מייקל ראונז ביים את תלמידי שנה ג' בבית־הספר "בית־צבי". היום (15.00), מוצ"ש, א"ה, בית־צבי ר"ג.

■ סוסי שוקולדה.

הופק ע"י המחבר, מוטי אורכון, שגם ביים. על ניצולי־שואה המנסים להתחיות בישראל המתנכרת של שנות ה־50. עם דליה שימקו, רני רוט, ג'סה לוקה ועוד. ב', נווה־צדק ת"א.

■ עיר חופשית.

ת' חיפה. על רקע מילחמת־האזרחים בצפון־אירלנד, נקלעים שלושה אזרחים לבית העירייה במהלך הפגנה בלתי־חוקית ונחשדים בטעות כטרוריסטים. רבקה משולח תירגמה את מחזהו של בריאן פריל, המבוסס על סיפור אמיתי שקרה בסבנטיאר 70'. בימה נולה צ'לטון. משתתפים: רות סגל, איציק ויינגרטן ודרור קרן. מוצ"ש, א"ה, ואודי־סאליב חיפה.

■ ציר עכברושים.

ת' החאן. סוף לא שמח לזוג עם ריח במחזה של האוסטרי פיטר טוריני. הוא והיא מבלים בחשיפה עצמית דווקא במיזבלה העירונית. רורית יו־ושלמי ביימה את עמוס לביא ואיילת מרגלית. מוצ"ש, החאן י־ם: ג', בית פרנקפורט הדריוסי.

■ רופא בעל כורחו.

ת' החאן. פארסה. חיציו השלוחים של מולייר אל רופאים־חולים בהארה של כאן ועכשיו. עיבד דן רונן וביים, עם גבי עמרני (הרופא המדומה), שרי צוריאל, יהודה אלמגור, אורה מאירסון ועוד. ב"ה, החאן י־ם.

שנה ראשונה

■ אהבה מאוחרת.

הקאמרי. חנה מרון ויוסי ידין בקאתולית ופרוטסטנטי המעיזים לעת זיקנה להתאהב בבלפאסט השסועה. הילדים משני הצדדים, מתנגדים... כתב גראהם רייד. ביימה הלן קאוט־האוסון. מבקרנו: וירטואוזיות בשניים. א', תיאטרון י־ם; ד', כפ"ס.

■ אלבום מישפחתי.

ת' הסימטה. כל האמת הגבנית שמתחת למישפחה מבית טוב. נפתלי יבין ז"ל כתב (65') ואחיו חנן יבין ביים. טיפול נכון באלבום מצהיב, לדעת מבקרנו. עם אסתי קוסוביצקי, בת־שבע נועם, רמי ברוך ועוד. הערב, ג', וסימטה יפו.

■ אני לא רמבורט.

הקאמרי, שני זקנים מנהלים את

מילחמות־היומיום שלהם מעל ספסל בגן־הציבורי. עם אבנר חזקיהו, מוני מושונוב ואחרים. היי קיילוס ביים את מחזהו של האמריקני הרב גארדנר. עשוי היטב, לדעת מבקרנו. מוצ"ש, כפ"ס; א', צפת.

■ בורח לברודווי.

ת' הבימה. השלישי בטרילוגיה האוטוביוגראפית של המחזאי האמריקני־יהודי־פופולארי ניל סיימון. לאחר לבטי נעורים ("יומן חוף ברייטון") ומוריות צבאיות ("סירונות"), נראים ניצני ההצלחה. עם נתן דטנר או אוהד שור, ליא קניג, שלכה ברשביס ואחרים. ביים עמית גזית. לא כזיו. ג'־ה' (ו' 2 הצגות), הבימה ת"א.

■ ביקורת חצות.

מהצגות פסטיבל עכו. שב"בניק מפוחד ומכיתת תיאטרון כוון נשוי, מחברה ותל־אביבית, על רקע חקירה אחת, מוצלחת מרי. כתב וביים: סיני פתר. משתתפים: נויה לנצט ויונתן צ'רצ'י, שהוכתר כשחקן המצטיין בפסטיבל. מבקרנו: מארג מורכב מרי. הערב, מוצ"ש, נווה־צדק ת"א.

■ בית־ספר לנשים.

הבימה. קומדיה. מעשה בזקן, המגדל נערה ומועיר אותה לנישואין עימו. אצל מולייר תמיד יש "מתחת לפני השטח". תירגם אוהד מנור, ביים ההונגרי לסלו מרטון. עם ששון גבאי (הזקן), ליאת גורן (הצעירה) ושמואל וילוז'ני. מבקרנו: מלאכת בימוי למופת. מוצ"ש (2 הצגות), א"ה, הבימה ת"א.

■ במיטבח – אדם אינו ציפור.

ת' הקיבוץ. מתוך המיטבח הקיבוצניקי, שבו מיקמה הבימאית רות חנן את המחזה שלה. נשים מתוסכלות בין סירים – בחברה שיוויונית. עם אורית ברגל, אידיס שביט ועוד. הבעה כנה, לדעת הביקורת. ב', צוותא ת"א.

■ הזמן הצהוב.

ת' יובל. גילגול שלישי לכתבה שהתרחבה לספר נוסף. דוד גרוסמן רשם שיחות מהגדה המערבית – והבימאית אלה אלתרמן עיבדה לדראמה תיעודית. משחקים אורי אברהמי (העיתונאי המשוסע), אריה אליאס, חנה אזולאי ועוד. מבקרנו: על רגל אחת. מוצ"ש, ג', צוותא ת"א; ד', שער־הנגב.

■ הילד מאחורי העיניים.

ליליאן שוץ הפקות. השחקנית אסי אשר פותחת אשנב לעולמה כאם לילד מונגולואידי. כתבה (מפיה) נאוה סמל וביים איציק ויינגרטן. הצגת־יחיד המשמשת כאב ותיקווה, אהבה ומאבק. מבקרנו: ביצוע מעודן, מוכלן כהולט. מוצ"ש, א', פילים מורי אילת; ב', מתנ"ס חדרה נתניה; ג', קיבוץ עברון; ה', מועדון התיאטרון חיפה.

■ הלילות העליזים של פרנקפורט.

ת' חיפה. מאת יוסף מונדי ובבימויו. מונדי מוציא לפועל נקמתו של ישראלי בגרמנים, ברובע־הזונות של פרנקפורט. עם אלכס מונטה, ויקי מורן, שאול מזרחי, שמואל וולף, דינה בליי ואחרים. מבקרנו: גודש בנאלי. מוצ"ש, א"ה (ו' 2 הצגות), תיאטרון חיפה.

■ הפרדס.

הבימה. דראמה עצובה־מצחיקה של יוסף בר־יוסף לארבע נפשות־פועלות ופרדס, כולם קשישים. חרה זקן מפספס אהבת־סתיו בעזרת אחותו ואחיו, החומדים את הפרדס שלו. גם הפרדס הולך פיישן. מישה אשרוב, מרים זהר, טובה פרח ושלמה ברשביט. כבת, ב', טבריה.

■ הקיץ של אביה.

בית־ליסין ות' חיפה. גילה אלמגור כוכבת־יחיד עפ"י סיפורה האוטוביוגראפי. חניכת־מוסד בת 10 מגיעה לחופשת־קיץ בבית "אימה", ניצולת־שואה מעורערת בנפשה. ביים אציק ויינגרטן. מעולה, כך הביקורת. הערב, צוותא אשדוד; מוצ"ש, א"ג', מועדון התיאטרון חיפה; ב', ד' (11.00), בית־ליסין ת"א.

■ חמור ובנו.

ת' הסימטה. מסע לילי של מנקי־חוצות ערביים, אב ובנו, אל תוך עצמם. זכריה טובי ביים את מחזהו של יצחק בוטון. עם יוסי כרישון, אריב ג'השאן ורוני עקריש. הצגה מעניינת, לדעת מבקרנו. מוצ"ש, ד', הסימטה יפו.

■ ותומים.

בית־ליסין וכימות־זברים. דוקור על בדידות בדראמה האמריקאית של לייל קסלר. עם מכרם חורי, דליק ווליניץ ובן לרון בבימוי אוקו אולרד. ור, שנכנס לעולמם העקר של שני יתומים מגודלים, מעניק להם עידוד – ומשנה את מסלולם. גם המחזה משווע לעידוד, שלא

מתקבל מהביצוע. הערב, בית־ליסין ת"א: ג', ו'דר בכר י־ם: ג', בופת עפולה.

■ מירה־לה אפרת.

הבימה. מלודראמה יהודית שנכתבה ע"י יעקב גורדין ב־1898. ליא קניג ומרים זוהר מגלמות לסירוגין את האם שנושלה בידי בניה. גם שמואל רודנסקי, עמי וינברג ויעל פרל בדראמאטיסט טרופע. עברית ובעתיד גם באידיש. מבקרנו: שמאלץ אידי מבוצע היטב. מוצ"ש, א', ב' (מוצ"ש, ב' 2 הצגות), הבימה ת"א: ד', ה', תיאטרון חיפה.

■ עלובי החיים.

הקאמרי. אופרת־רוק בעיקבות ספרו של ויקטור הוגו על הגנב היסר ז'אן ואלז'אן ושאר רפוקים. כל המלים מושרות וכל הצלילים של הצרפתי קלוד־מישל שונברג. הרבה טכניקה, חרבה להקה (36 שחקנים ו־20 נגנים) והרבה הצגה: למעלה מ־3 שעות. מבקרנו: מפואר, מעולה. עם דודו פישר, שלומית אהרון, דיקי גל, חיקי ריין, אלברט כהן, אבי טולדנו ועוד. ביים הבריטי סטיבן סימלוס. מוצ"ש, א"ה' (ו' 2 הצגות), הקאמרי ת"א.

■ סולה.

הקאמרי. ענה פלירל בהצגת־יחיד, על רעיית בן־גוריון. כתב מוטי לרנר. ביים רם לוי. שחקנית אלף־אלף מבוזבזת על בלום־שמוס. א', צוותא ת"א: ב', כפ"ס.

■ קידוש.

הקאמרי. זוג יוצאי־שואה מצליח להיכנס לשואה פרטית משלו. מחזה של שמואל הספרי המורכב משתי מערכות פוולות ולכיוונים שונים. עינה פלירל ויוסי גרבר, בתפקיד הזוג, שווים ביקור. עונה שנייה. ג', כפ"ס: ד', ה', צוותא ת"א.

■ רחמים רחמים.

ת' הסימטה. ציונות לעומת משיחיות בעיני יהדות מרוקו. כתב רניאל לנזיני וביים. מבקרנו: חומר חשוב שנותר גולמי. עם אריה אליאס העסיסי, תקווה עזיז־אברהמי ועוד. ב', הסימטה יפו.

■ רכוש נטוש.

הקאמרי. מחזה מאת שולמית לפיד. והרידה חריפאי כאם שתלטנית המסרבת להתפנות לדירת־שיכון חדשה, שיבני לו עורגות בנותיה – רבקה נוימן וענת וקסמן. ביים אהרון אלמוג, במיסבה במה 2. חגיגות מישחק, לדעת הביקורת, ה', כפ"ס.

■ רק בימי ראשון.

הכל טוב

תחיה אדר

איציק יושע

משה מורד

מנהל המחלקה הבינלאומית של חברת התקליטים סי.בי.אס, חזר לא־מכבר מוועידה של נציגי חברות התקליטים. לאחת הארוחות הגיעו פול ולינדה מקארטני. הכירו את מורד, ואז נזכרה לינדה בקול: „פול, אתה זוכר שרצינו לבוא לישראל וזה לא יצא?" הוא אולי לא – אבל בארץ לא שוכחים.

להיות שחקנית מחליפה

בשלאגר בימתי, זה תיסכול לא קטן. סימה עמיאל, מחליפתן של כמה בעלות תפקידים מרכזיים ב„עלובי החיים", יצאה מהתיסכול. היא הראשונה שקפצה משורות המקהלה לתפקיד ראשי. היא מחליפה את טל אמיר, בתפקיד קוזט. עמיאל: „כבר פעמיים הייתי מוכנה עם הפיאה על הראש, כשטל לא הרגישה טוב. עכשיו היא חלתה ממש ואני בפנים. זה לא נעים, אבל ככה הרווחתי".

מאחורי הקלעים

של הצגת „לילות פרנקפורט העליזים" של יוסף מונדי: מבקרת תיאטרון, מה שמונדי שונא, התקרכה. מונדי אמר לה מה הוא חושב עליה, ואלה לא היו מחמאות. אחר־כך התנצל. אגב, אחת ההצגות השבוע כמעט בוטלה. השחקנית תמי אלון נתקעה בפקק בדרך מתל־אביב לחיפה. ברגעי הפאניקה גילו שהלן, הסטאטיסטית, יודעת את התפקיד וגם שרה ואגנר לא רע. וינקה הלן וכשגמרה את התפקיד בהצלחה מפתיעה – השתחררה אלון מהפקק.

עוד בענין מונדי: הביקורות הרי לא החמיאו ל„פרנקפורט", אבל התיאטרון מפרגן עד הסוף. קיבצו את הביקורות, הדביקו, הגדילו לפלקאט בגודל 2 על 2 מטר והציבו בכניסה לתיאטרון, תחת הכתובת „כך הביקורת – הקהל ישפוט". הקהל, אומרים, שופט לטובת ההצגה.

אורנה גאון

עושה למען הפיגורה. פנתה ל„מרזי מורית" וביקשה פרוספקט. ראו בחברה את שם הקליינטית ובאו בהצעה: למה שלא תפרסמי את הדייאטה? השבוע נכנסה גאון לסטודיו של הצלם מנחם עוז, לצילום של „לפני". בעוד כך־וכך ימים או שבועות, כשגאון תרשום מינוס 8 ק"ג – נביא צילום של אחרי". רק יצאה מהסטודיו, הדייעה שהיא אמנם לא דוגמנית אבל בהחלט נראה לה הקטע: פניה להצעות.

ערב־האמנים

לציון 30 שנה להיכל־התרבות. מחכות לתורן בחדר־ההלבשה: שושנה דמארי, יפה ירקוני, אילנית. דמארי וירקוני לא מבינות עד היום למה חושבים שהן שונאות. הן הרי מסוגלות לצחוק אחת על חשבון השנייה, בפנים וברוח טובה. הרבה מצב־רוח היה שם.

דמארי, חייכניה, לאילנית: השמלה שלך לא טובה, הגוף שלך יותר מדי יפה. אילנית: זה לא להרבה זמן.

דמארי: העיקר הבריאות. קראתי בעיתון, שעקץ אותך דבור והמשכת לשיר. תגידי, אם היה בא נמר גם היית ממשיכה לשיר? אילנית: שינסו אותי.

ירקוני: שמעתם שקיבלתי פרחים במקום שושנה דמארי, אחרי שהודיעו שהיא זכתה בפרס־ישראל?

דמארי: בטח. למה לא הבאת לי אותם? בטח את שומרת אותם עד שאת תקבלי את הפרס. עכשיו את מייבשת אותם באלבום?

ירקוני: זה כבר לא סביר איך מתבלבלים בינינו. קוראים לי שושנה ולה יפה. שושנה, את יודעת מאיפה זה התחיל? כשהחלפתי אותך ב„רדיו סיטי הול" בניו־יורק. זוכרת?

דמארי: זוכרת? בטח. את הרי שלחת מיברק שאיבדתי את הקול.

ירקוני: אני?

דמארי: כן, ואז הופיעה תמונה שלי בעיתון עם עיניים עצומות, שאמא שלי כמעט התעלפה.

מישהו מציע לשתיים להקליט דואט.

יפה: מה פתאום? אני לוחשת – היא שרה.

מה חיפש יאן פאבר

אמן המחול הבלגי, שנמצא כאן לרגל העלאת הצגתו „הכוס בראש תהיה מזכוכית"? שישה ק"ג שיער ארם, וינשוף בגובה 54 סנטימטר, שניתן לאילוף.

ג'ים סטארק

מפיק „נרדפי החוק" ופרס המבקרים בפסטיבל חיפה) ו„המשפחה", הגיע לקבל את הפרס – לשלושה ימים. עברו כבר יותר, והוא עדיין כאן. נורית שני, מפיקת־סרטים בעצמה, ובעלה יצחק, מארחים אותו: „הוא, פשוט, נדלק על הארץ ומבקש לפגוש כל הזמן בימאים ישראליים. יש לו, כנראה, תוכניות שכדאי להתרגש מהן". בינתיים, הוא נפגש עם הבימאים רוחי פרס, רפי בוקאי ואבידום חפנר.

הזמרת לאה לופטין

ובעלה, המוסיקאי אריק רודיך, הצטרפו לרשימת המשתתפים בחגיגת תאונות־הדרכים. הכל, ב"ה, בסדר – אבל חייבים לעשות משהו.

נגואה בסיוני

ובעלה, מחמד, שגריר מצרים בישראל, הפתיעו את ח"כ מאיר שטרית ביום הולדתו, אצלם בבית, בווילה בהרצליה פיתוח. אגב, במחלקת הילדים חולי הסרטן בבילינסון עדיין מחכים לסרטים, לספרים ולצעצועים שהבטיחה בסיוני להביא, בעת שביקרה שם לפני שבועות אחדים.

מאיר אריאל

עדן, לכבוד אלבומו השלישי הצפוי, מסע הופעות ברחבי הארץ, לו קרא „מסע בחירות". אנטי־תזה להפקות מנופחות. הרכב כמר־צוענֵי הופיע במקומות כמו פסטיבל עכו, מיגרש ספורט בראש־פינה, רחבת העירייה בקריית־שמונה, קיבוצים, בסיסי צה"ל, ירוחם, עד אילת. 14 הופעות בסך־הכל. בין הצוענים: יהודה עדר, מיקי שביב, רע מוכיח (בנו של אילן) בן ה־16, ויזאב קוטנר, על כלי־הקשה והמטוזית. מה לקוטנר, עורך, עיתונאי, ולכלי־הקשה? „כבר שנים אני מקיש על שולחנות באולפן. אמרתי, ננסה. עכשיו אני יודע שאני יכול". הסיבוב הונצח בסרט ובעתיד תוכן ממנו גירסה לטלוויזיה, אולי גם קלטת־וידאו.

יגאל בשן

נכנס למעלית במלון „סאמיט" בניו־יורק. שמע שניים מדברים עברית ואמר שלום. שאלו אותו, מי אתה? ענה: בשן. שאלו: עיתונאי? ענה: לא, זמר. אחר־כך הם שלחו התנצלות. בשן לא נעלב.

לפני שג'ימי קונורס

עוב, אחרי ההפסד בטורניר הטניס ברמת־השרון, הפתיעו אותו ב„רן אבירה" עם רקדנית־בטן בת 17.

מה עושים

חברי „משינה" בין המופע שירד לבין התקליט שעדיין לא יצא? נוסעים למלון „אביה סנסשה" ומשחקים ביליארד. יובל בנאי ניצח.

ראיתם איך

ג'יין פונדה תפסה לאידה צדיל את הראש וכיוונה לעבר מצלמות הטלוויזיה? דבורה נבון, אשת הקונסול הכללי של ישראל (לשעבר) בלוס־אנג'לס, ידידה של פונדה, לא חושבת מה שאפשר לחשוב על פונדה. „כשג'יין מיודדת עם מישהו – זה עד הסוף. יש בה רגישות פנימית, היא מאוד הומניטארית".

תגיגות ה־200

של „מיר'לה אפרת", השלאגר של „הבימה", נחגגו במסעדה קטנה, „השוכך", בקצה תל־אביב. בלי צלמים, בלי יחסי־ציבור.

השחקן מתי סרי

הוא הנפגע האחרון, בינתיים, משגיונות הפקת הסרט „ראמבו 3". לקראת התפקיד שהוצע לו, נאמר לסרי לגדל זקן. גידל. בא לצילומים ואז אמרו לו: „סבר מרי, תחזור בעוד שלושה ימים". הלך. חזר, אמרו לו: „מצטערים, מצאנו מישהו אחר". הפקה אמריקאית.

עדי מילשטיין

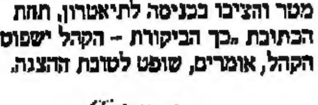
פותח מועדון־לילה ידוע, עושה זאת שוב. הפעם הוא פותח את פאב־קפה־מסעדה „דה וי", בשינקין פינת אחד־העם בת"א. עד היום הספיק לפתוח את „הטחנה", „הבקתה" ו„פינגווין".

בתיאטרון הלאומי

חנכו קיר־הנצחה לראשוני ומייסרי התיאטרון, שאינם כבר בין החיים. ברגע־של־הומור אמר השחקן שמעון פינקל: „יש לי הרושם, שבעוד כמה שנים ניפגש שם למעלה ונוכל להקים תיאטרון לתפארת".

גלגל

לפני ארבע שנים היה גבי גזית צמוד מאוד לרקדנית ארבל, יחצ"נית. שישה חודשים, וכולם דיברו על חתונה. עברו שישה חודשים – נפרדו. בינתיים, היא התחתנה. גם הוא – אבל גם התגרש. עכשיו הם חוזרים לשתף פעולה – בבית־ספר ליח"צ, שהיא פותחת בחודש הבא.

ריטה

נכנסה השבוע לחזרות על תקליטה החדש, יחד עם אלון הלל, נאור ריין, בנצי גסני ורמי, הבעל, קליינשטיין. „הכל טוב" שמע קצת. נו טוב, יש הרבה למה לחכות. ואם שמעתם שאפי ניב, שהיה אמרגנו של יהורם גאון, מסתובב בעיר ומספר שהוא הפך המנהל־האישי של ריטה – תמחקו. רוני בראון, המנהל האמיתי: „בסך־הכל מדובר באופציה שנתנו למר ניב למציאת האלטורות מכובדות בשביל ריטה, עד המופע שלה, שיעלה בעיצומו של החורף".

דודו טופז

הופיע ב„אנטר־קולג'" בניו־יורק. אחרי ההופעה נפגש עם שני אברכים מחסידי לובאביץ'. השניים, כמובן, ניסו להחזיר אותו בתשובה. טופז בתשובה: „אני אחזור בתשובה כשאתם תחזרו לארץ".

אלכס אנסקי

זה כשלושה שבועות – מגדל זקן. לקראת תפקידו כרב מחזיר־בתשובה ב„ברורס", מחזה־יחיד של ב. מיכאל, אותו העלה שלמה ניצן חמש פעמים בפסטיבל ישראל.

ה מ פ ת ח ב פ נ י ם

ממשיכות לרוץ

■ **החוג לדראמה.**

ת' חזית. שנתיים לאחר שירדה מבימת התיאטרון לנוער, חזרה ההצגה בעונה שעברה כהפקה פרטית. אותו מחזה ואותו בימוי של מוטי כהרב, המגלם מדריך שמכין עם נערי־מצוקה הצגה על חייהם. הצגה מגובשת, כתב מבקרנו בסיכום הראשון שלה. ב', מתנ"ס קיראון; ה', בית רני ת"א.

■ **הנפילה.**

הסימטה. עונה 14! סתם עיקשות? לא. לפי הביקורות, שווה לרוץ לנצח יצירת־מופת של הסופר אלבר קאמי על האשמה שבפאסיביות בערב שכולו של ניקו ניתאי (עיבוד וביצוע). נסילה שהיא התעלות. לרוץ. ב', הסימטה (עליית־הגג) יפו.

■ **שש שעה רקובה.**

מרים גבריאלי מגישה סיפורים של חנוך לוין. מיפגש מתנה. עונה רביעית. הערב, בית־ליסין (המרתף העליון), ת"א.

השקיעה. „רק בימי ראשון". הצגתו מרחמאת־הביקורת של תיאטרון באר־שבע, הגיעה השבוע לבית־ליסין בתל־אביב. מבט חם מר־מתוק על החיים בבית־אבות, המילחמה הנואשת בהתפוררות הגוף והנפש. מחזה: בוב לארבי. תירגם מאנגלית: דן אלמגור. בימאי: גדי רול. בתפקידים הראשיים: מרק חסמן והגט ידרן (בתמונה) ועדית טפרסון הנפלאה. צילום: יוסי לנג.

(16.30), דוד הרצליה: ג' (16.30), עצמאות בת־ים: ר' (16.30), היכל־התרבות עשלה.

■ **טליה שפירא משחקת עם סיפורים ושירים.**

ת' בית־ליסין. השחקנית בקרב פניס־אליפנים בעקבות תקליטה „סיפורים לפני השינה". מגישה מיצירות לאה גולדברג, נורית זרחי, יהונתן גפן ועוד. מבקרת „תפוח ועץ": אמין, מרגש, מצחיק או עצוב. לבני 4 – 7. שבת (11.00), בית־ליסין (מרתף עליון) ת"א.

■ **מומיש – ידיד ההפתעות.**

ת' מעגלים. מחזמר אמריקני (מיטשל־מרטין) בעיבודו של מוטי סנרק ובבימויו. ילדה משועממת יוצאת למסע בעולם הדימיון. עם גליה ישי, ציפי מור ופירה קנטר. פרס שני (במשותף) בפסטיבל־חיפה 87'. לבני 4 – 8. שבת (11.30), בית־ליסין ת"א.

■ **מיץ פטל.**

ת' רות ובובותיה. סיפורה של חיה שנגב על הארנב שהסתגר בביתו. כוכבת בעיצוב ליאת גורדון בשילוב שחקן „חי". עיבדה רות גולדשטיין וביימה. לגילאי הגן. שבת (12.15), התוויה־הישראלית יפו העתיקה.

■ **פסטיבל ציפי שביט.**

לקט מכל התוכניות והתקליטים לרגל סוכה

■ **גברת פילפלת.**

התיאטרון המוסיקאלי לילדים – ז'ק יעקב.

מוסיקה

בידור

מחול

לוח

ילדים

קטע בראיון עם יוסי בנאי („7 לילות", 2.10) הניע את השחקן יוסף שילוח לתגובה הבאה: הנסיכים, המיזרחיים, האמן המיזרחי, „כור היתוך" כמכשיר דיכוי

ליבם במערב

מוקדש בהוקרה לאמן ולידיד יוסי בנאי

„בשביל אירופה. עשויים אנו להוות שם חלק מחומת המגן בפני אסיה. אנו עשויים לספק את מישמר־החלוץ של התרבות נגד הברבריות" (בנימין זאב הרצל, „מדינת היהודים", עמ' 28, מתוך הפרק פלשתינה או ארגנטינה?)

לאחרונה אנו עדים ל„פריחה" תרבותית מחודשת בארץ. נבואת חוזה המדינה הולכת ומתגשמת: סוף־סוף יוצאים מהגיטו התרבותי הכפוי באיזור ושבים ומשתלבים במרחב התרבות המערבי". הטפטוף הפך למבול: תיאטרונים מפולניה, להקת פולקלור מרומניה, „אומסק" מרוסיה, תיאטרון מהונגריה. כל אלה, כדי לספק מעט את הגעגועים למולדת הישנה. להקות ומרי רוק מאמריקה ומאנגליה מחזקים את השתלבותנו המחודשת במרחב המערבי הנאור.

בד בבד – חילופי תרבות בין ישראל לגרמניה. „הבימה" בגרמניה, תיאטרון חיפה בגרמניה, קישון בגרמניה, הפילהרמונית בגרמניה. הקורבן חוזר לזירת הפשע, כדי להוכיח לתלייניו לשעבר שעל־אף הכל הוא קיים. ורק לאחרונה ראינו על המירקע את הנפח האמיתי שהשואה וישראל בכלל תופסים במודעות הנוער הגרמני.

הילידים החדשים: „קריזה", „בובה", „אופניים לשנה", „לחם".

ביצירות אלה תפס האמן המיזרחי מקום רק ברלוואנטיות של הנושא, כלומר, אם התאים למסגרת ההצגה ולרמות שהוכתבה לו על־ידי הנסיכים, מעצבי התרבות. למערכת זו נכנסו מיספר אמנים מיזרחיים „מוכשרים", „לא בינוניים", כמשתמע מדברי יוסי בנאי („7 לילות", 2.10.87): „העדתיות היא דגל של אנשים בינוניים, עצלנים. בונים תיזות ועושים מהומות מחוסר היכולת והרצון להשתלב בחברה שחיים בה". ואין הדבר כך.

במשך שנות דור ניסו אמנים מיזרחיים רבים להשתלב בחיי התרבות בארץ, במאמצים קשים, כואבים, משפילים. ניסיונם נכשל בעיקר בגלל שתי עובדות־יסוד: האחת – המיזרחי לא נכלל בקטגוריית הזהות הישראלית (שהיא עצמה בבואה מטושטשת של התרבות המערבית). שתיים – מאחר וזהותו התרבותית של המיזרחי במתקה וקבוצות־השיוך שלו, כמו־גם ארצות מוצאו הערביות, שבהן צמח ועיצב את תרבותו, נתפסו כאויב, לא יכלה להיות לו השפעה

יוסף שילוח. נוח לרגע, שבעוד חודש יגיע לארץ התיאטרון העיראקי, „להציג את „המחזר מהונגריה" לאחר שהפונקציונר הגרמני יתעורר מן ההלם, הוא יאמר: זה בסדר, מצרי, שיציגו אצו זה באזור יהודה

■ יוסף שילוח

„7 לילות" ממליץ

■ סרט. „ז'אן דה־פלורט". איכרים בדרום־צרפת חומדים מעיין של משפחה תמימה וממיטים עליה טרגדיה. איב מונטאן, ז'ראר דפארדייה.

■ וידאו. „שבע כלות לשבעה אחים". אחים מן ההר חוטפים אחיות מן העמק. מחזמר מלבב, כוריאוגרפיה מצויינת. מאוסף הזהב של מ.ג.מ.

■ תקליט קומפקט. היצירות הפופולאריות: הסימפוניה הבלתי־גמורה של שוברט והשמינית של בטהובן, בביצוע רענן ומפתיע. עם פון־דוחנני, מגדולי המנצחים של ימינו, ותזמורת קליבלנד. (טלארק).

■ תקליט. 1. פינק פלויד – „שיבוש זמני של ההיגיון". לדור שלא ידע את סיד בארט. גילמור, רייט ומייסון, מינוס ווטרס, חוזרים לצליל הטהור והמלהיב ההוא. שווה גם בשביל העטיפה. 2. ברוס ספרינגסטין – „מנהרת־אהבה". הג'ינס והטריקו התחלפו בחליפה ובעניבה, הרוק חקשה ברכות של קאנטרי. שירי אהבה יפים.

■ רדיו. „מראה מקום". השחקן נסים עזיקרי חוזר לעכו, בה חווה כנער חוויה מיסטית הקשורה בתקופת המצור של נפוליאון. גל"צ, הערב, 19.00.

■ מופע. איברהים טאטליסס ומוגיד אר. מטורקיה. הזמר שהלהיט עם „מאווי מאווי", הפעם עם תוכנית חדשה, זמרת יפהפיה ו־12 נגנים. התנסות מוסיקאלית מסוג אחר.

■ הצגה. „ביקורת חצות". מאת סיני פתר ובבימויו. התמודדות מעניינת, הטעונה עדיין עיבוד נוסף, עם הבעיות המוסריות של עיתונאית „שמאלנית" הנשואה לאיש שב"כ. יונתן צ'רצ'י ומיה לנצט במישחק מקצועי, במיוחד של הראשון.

■ מסעדה. „אחוזת דוברובין". קלאסית יהודית, לאנינים, באחוזת דוברובין המשופצת ביסוד־המעלה. מיבחר בשרים, חלקם מעושנים, תוצרת הבית. גם פורל מוחזן בחמאה ושקדים, סלטים, מיבחר יינות. מיבנה עתיק משוחזר, אווירה כפרית, הרבה טבע, גם מוזיאון ומופע אור־קולי. מחירים סבירים. כדאי להזמין מקומות מראש. טל. 069-37371.

זה השבוע שלך

הורים הורים

מדריך שבועי

לאוכל ובילוי

הפקת המדור רעיונות 77 שלמה – 253270, 03-218537

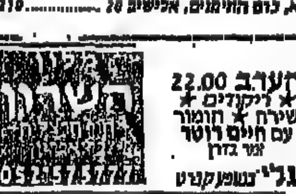
שימו לב!

עיינו היטב במפתח הקודים. תפקידו, לעזור להבין תוכן המודעה.

לקבלת פרטים נוספים והזמנות טלפנו ישירות למסעדה.

כדי שמדור זה, יאפשר לנו לדרוש שירות טוב יותר, מבעל המסעדה ציינו לפניו שמצאתם אותו במדריך „אוכל ובילוי" ב„ידיעות אחרונות".

נשמח לקבל הצעות ותלונות (במגמה חיובית ובונה), כדי לשפר ולקדם את השירות הניתן. לפנות למדור ציינו „אוכל ובילוי" אל: שלמה רעיונות 77, ת.ד. 35179, ת"א.

„אוכל ובילוי" מופרסם קבוע מדי שבוע. לפרסום 03-253270

החלטה זוגית

בדרנים · אירועים · אמנים · אמרגנים · מועדונים

לפרסום 03-253270 (שלמה) עריכה וריכוז – רעיונות 77

בואו להיוכח!
אנחנו נותנים לכם הרבה יותר!!!
אולמי פנורמה אולמות מפוארים
פנורמה
ת"א דרך בן-צבי 84
☎ 03-812153
מבצע תורף
★ צלומי וידאו – 3 שעות.
★ צלומי אלבום 300 תמונות.
★ שמלת כלה – שמלה לשושבינה.
★ טופול יום לכלה.
★ ליל כלולות במלון 5 כוכבים.
★ עוגת כלה + חלה 7 קומות.
★ סידור פרחים מלא.
★ סיח'ים על גחלים אחרי תמנת העיקרית – תופשי.
והכל ב-25 ש"ח כולל מ.ע.מ
● אולמי פנורמה זכו בתואר בית העסק המצטיין 1987

חדש · הופיעו
אחים אזולאי מציגים:
כינט – ילדת הפלא בת ה-13 בלהיטים בתורכית ובעברית למופעים: 03-5366454. הופיעה קלטת וידאו עם מיטב הלהיטים
בני אלבז – "שירים שאוהבים". קלטת שכולה להיטים. ☎ חדש. למופעים: 03-590348
אחים אזולאי ☎ 03-826047

הערב יום שישי ומוצ"ש
ערב יווני תורכי מפוצץ בתוכנית בידור מגוונת
פנטסיה – מסעדה מועדון 87 87
כולל ארוחת ערב + משקה ראשון
בשבת בצהריים נפגשים בפנטסיה
לארוחת דגים/בשרית מלאה כולל זלט ושתיה המחיר נ:ממי
עד 300 מקומות 03-800500,990173

אריאנה
תכנית טל. 812663, 838002, 822745
מציג ערב-ערב
ים-תיכונית
רקדניות בטן מתורכיה

LOS PSHROS
קזינו פאמי בבק
יום שני ה-26.10
ערב תורכי חד פעמי
עם
LOS PSHROS
מופע מיוחד
כולל התוכנית של איזידור ולהקתו ★ מימי ★ שתי רקדניות בטן ★ קינן גובניר ועוד...

פוניה
הערב ובמוצ"ש
ערב מזרחי ים-תיכוני
לחזמנות ואירועים: 822745, 03-812618

רקדנית הבטן של מועדון פאמי בבק בת ה-16 מאיסטנבול
GULCIN
לאירועים פרטיים
03-5520392, 5521921
ביפר ישיר 665827

הפקות והפצה: שירלי הפקות ואמרגנות
לאירועים: 03-231121
● בקרוב! אורי תהוכה "טוב לי בעולם"

דני שושן ולהקת שושנים
למופעים: 03-857765

דקלון
בקלטת חדשה "מורי"

קול וחיל – מוסיקה לאירועים בהנחיית אבי ירקוני
משרד: 03-313555

דבי גולדמן
להזמנות: ☎ 03-297031

קזינו פאמי בבק
היישר מאיסטנבול תזמורת בת 11 נגנים מהמועדון המפורסם "צ'ליקפאלאס"
★ כוכב הזמר – איזידור ★ הזמר/ת מימי ★ שתי רקדניות בטן יפהפיות גולצין וצוציק ★ קינן גובניר ★ הצמד אדה ופאנאיוטיס

פאני – בת-ים מסעדה מועדון
שד' בן-גוריון 67, מול חוף לדוגמא ☎ 5520392, 5521921
התוכניות: מידי ערב, שישי, שבת בצהריים
מוצ"ש – תוכנית הבידור מאיסטנבול.

בן מוש הפקות מציג
★ **אבנר זקן** ★ **עוזי גינתי** ★ **יוסי רענאי** (בווידאו)
★ **רובי חן** (חפלה בערבית) ★ **רמי רם** ★ **מרדכי בוזגלו**
הופיעו קלטות של הזמרים
בקרוב קלטת חדשה "חפלה יוונית" עם הזמר **רוניוס**

אוריאל שלומי
הופיעה קלטת חדשה "זכרונות"
הזמנת מופעים: ☎ 373558

יוסי קרוואני ותזמורתו
מסורתי, חסידי, מזרחי, נוסטלגיה, דיסקו שירי א"י, הרבה שמחה בלב. 052-555116
במוצ"ש אנחנו בטלוויזיה

למשרדנו דרושים !!! תקליטנים עם ציוד א"א.
יוני שי וזוהר השמש
מבצע במחיר מדהים לחירוש הקשר!!!
להזמנות: 03-9613756, 03-955987 (חיה)

ראובני אמרגנות
אנו מתלבשים באופנת סינטון

שמוליק ספן – בדרן/חקיין
כוכב פרי – רקדנית הבטן לאירועים 03-319161
★ תוכנית מיוחדת לוועדי עובדים

בקרוב! אריך נגן – **מרגלית צנעני** "שמור אותי"
היכונו! לקלטת: **איציק קלה** בלהיט "למה לא"
הופיעה! הקלטת "עוד יום עולה" **חיים משה**

מרגלית צנעני
טל. 03-330801, 335584

No.1 מס' 1 הבלון השמח – בלונים לכל אירוע ושמחה
חגיגה – מוסיקה לכל אירוע
יסמין – רקדנית הבטן, במבצע הנחות 03-441543
ג'קי מקייטן ולהקתו – ★ חתונות ★ בר מצוה ★ בריתות ולכל אירוע. להזמנות: 03-625542
משה דוד – כוכב הזמר, בליווי להקת חלומות הכרם 08-592771
משה גיאת – לשמחות ואירועים ☎ 03-783860 לא בשבת
להקת **הסגנונות** עם הזמר **דורון מירן** להזמנת הופעות 03-624934, 5521059
סויסה אמרגנות – 03-374265, 379193

רפי מורן
יאניס הקטן 03-334637
יקיר אביב 03-9616033
מומי אלפין 03-231342
"זמיר" – מוסיקת רקע והנחיה 03-948930, 03-952970
אלכסיס – רקדנית בטן אקזוטית 03-5567085
איקה – רקדנית בטן 02-284410
סמדר – רקדנית בטן 03-594869
סיסיל – רקדנית הבטן 03-5521860

שמעתי ש...

■ הזמר חיים משה והמרגנו אשר ראובני יצאו לחופשה בארה"ב. עם שובם יכנסו לאולפן להקלטת התקליט הישראלי שיהיה המשך ל"כל נדרי".

■ האמרגן משה צמרת והזמר יקיר אביב, משלבים בהופעתם הרבה הומור...

■ הזמר איציק קלה יוצא בימים אלה בקלטת חדשה בהפקת האחים ראובני...

■ הרבה אומנים וקולגות מהמקצוע הוזמנו לחתונה של אבי ירקוני...

■ רקדנית הבטן "סיסיל" שבה בשבוע שעבר ממצרים...

■ "מסיבת הגשם", כך אפשר לקרוא למסיבת התקליט...

■ מסיבת דגים מיוחדת, ערך המיליונר משה ...

■ הזמר אוריאל שלומי חגג השבוע ...

הכל לתקליטן – אליטון 03-827918
רובי חן ולהקתו בתוכנית מגוונת ומלהיבה 03-802751
אמירה אירן – רקדנית הבטן 03-5792233
24 קראט
"לוידי מיוזיק" – תקליטן + זמרת 03-5564459
סוזנה – רקדנית הבטן 03-5820649
מאיר לוי ולהקתו – טלפון לאירועים 052-559857
יוספה – רקדנית בטן

ידיעות אחרונות העיתון של המדינה.

מוזיאון תל אביב

אוצרות ארצות המקרא
כד דמוי ראש אדם, אנטוליה המאה ה-5 לפנה"ס
פסל רעמסס השני, מצרים 1,250 לפנה"ס בקירוב
צלמיות נשים, סוריה 2,500 לפנה"ס בקירוב
מסע מסעיר אל תוך תקופת התנ"ך 5,000 שנות היסטוריה של תרבויות המזרח הקדום. מעל מאתיים וחמישים מוצגים מזירים. פסלים, כלים, תבליטים, חותמות, שנהבים, תכשיטים ועוד, מסביבתם ומימיהם של אבותינו הקדמונים.
שיח גלריה בתערוכה: יום ו' בשעה 10.30 בבוקר, מוצ"ש בשעה 20.00, בימים ב', ד' בשעה 18.00
ע ו ל ם ה ת נ " ך ק ם ל ת ח י ה

בצלאל החדש
1955–1935
הפרק השני בתולדות ביה"ס "בצלאל"; נסיון להקמת "באוהאוס" ציוני בירושלים.
שיח גלריה בתערוכה: יום ג' 27.10.87 בשעה 18.00.

קולנוע
זקוף ת'אוזן. הקרנות בכורה לסרטו של סטיבן פרירס. סיפור חייהם ומותם של המחזאי ג'ו אורטון ומאהבו. א'-ה' 16.30, 19.15, 21.30, מוצ"ש 19.15, 21.30
יום עיון באמנות הקולנוע. בשיתוף המכון הישראלי לקולנוע. יום ב' 26.10.87 משעה 9.00-15.30.

לילדים ולנוער
סדנאות הנוער והמבוגרים לשנת תשמ"ח.
ההרשמה במוזיאון, שד' שאול המלך 27, בימים א'-ה', 9.00-19.00.
"יהיו זמנים" העולם שלנו בעיני אנשי המחר. מרכז סאלה לפעילות אמנותית.

שעות הביקור במוזיאון
בימים א'-ה' 10.00-20.00 (ללא הפסקה)
יום ו' 10.00-14.00, שבת 10.00-14.00, 19.00-22.00
מוזיאון תל-אביב, שדרות שאול המלך 27, טל. 03-261297
ביתו הלנה רובינשטיין סגור לרגל שיפוצים.

ורשבסקי פרילין זוגר

מוזיאון ישראל, ירושלים

שעות הביקור: א', ב', ד', ה': 10–17; ג': 16–22 (היכל הספר 10–22); ו', שבת: 10–14; (מס' הטלפון: 02-698211)

תערוכות

3,500 שנות אמנות סינית – התצוגה הגדולה ביותר של קרמיקה סינית שהוצגה אי-פעם בישראל
נעילה: 31/10

"אליאס לאלאוניס – זכרונות של זהב מארץ הקודש" – תכשיטים בהשראת תערוכת "אוצרות ארץ הקודש".
"אילנה גור: רהיטי ברזל" – רהיטים מקוריים המשלבים פונקציונליות עם דמיון, פרי עיצובה של האמנית הישראלית בשנתיים האחרונות.
"ירושלים 1967, שבוית בחלומה" – תערוכה ממיטב צילומיהם של צלמי העיתונות בישראל שתיעדו את האירועים לפני מלחמת 6 הימים ואחריה וכן את התמורות שחלו בירושלים לאחר האיחוד.
"צילום – בועז טל" – מיטב יצירותיו האחרונות של הצלם הישראלי בועז טל.
"יוסטין לאדה" – אמן אורח מניו-יורק שאופיין המיוחד של עבודותיו מעניקים לו מקום מיוחד באמנות העכשווית.
"דגש חזק" – אריה ארוך, מיכאל גרוס, יגאל תומרקין – מבחר מיצירות האמנים.
"הודו המופלאה" – תערוכת היכרות עם תרבותה ומסורתה של הודו – עם פינות הפעלה.
"מסורת ומהפכה: התחייה היהודית באמנות האוואנגארד הרוסי".
"מקדש אדומי בנגב יהודה" – תגליות מחפירות קטמית.
"חדשות בעתיקות 87" – 100 ממצאים ארכיאולוגיים המתפרשים על פני 50,000 שנה.
"שמואל כץ – מאייר בקו ובמכחול" – תערוכת איורי ספרים בספריית אגף הנוער.
"ילדי העולם מציירים את ירושלים" באגף הנוער.
"פסלי צעצוע" – פסלי עץ משעשעים מעשה ידי אהרלה בן-אריה בחצרות אגף הנוער.
"נגב 1987" – פסלת של מגדלנה אבאקאנוביץ' מפולין, בגן האמנות.
אירועים – פרטים בטל. 02-698213 ובעיתונות המקומית
באגף הנוער – נמשכת ההרשמה לחוגי ילדים, מבוגרים ומורים. פרטים בטל' 633278, 638940.
הדרכות במוזיאון: בימי ג': 16.30; בימי ד': 10.30.
אין להכניס נשק למוזיאון ואין תנאים להפקדתו.
המוזיאון לארכיאולוגיה (רוקפלר) – שעות הביקור: א'–ה': 10–17; שישי שבת: 10–14.
תערוכות: "חיות מן העולם העתיק"; "אמנות צלבנית" – פיסול ממלכת ירושלים הלטינית.

הזמנה למכירה פומבית

המכירה תתקיים ביום רביעי 28.10.1987 בשעה 20.00 ב"בית אסיה" רח' ויצמן 4, תל-אביב
במכירה:
★ 60 שטיחים פרסיים
★ תכשיטים עתיקים
★ כלי כסף
כמו כן יוצאו למכירה פריטים נדירים מעזבונו של אחד מסוחרי האומנות הגדולים בארץ.
המכירה בנוכחות נציג מבצעי הצוואה.
תצוגת הפריטים:
ביום שני 26.10.87 בין השעות 10.00–20.00
ביום שלישי 27.10.87 בין השעות 10.00–20.00
ביום רביעי 28.10.87 בין השעות 10.00–14.00
המכירה תנוהל ע"י חברת "שולי ארט" מכירות פומביות, חיפה, טל' 04-381653.

מבצע החלף ישן בחדש!

200 ש"ח עבור המכונה הישנה
במקום -.489 עליך לחוסיף רק -.289
או בתשלומים 3 x -.100 ש"ח

elina 7506
תופרת כל סוגי הבדים ובכל עובי, תופרת ישר זיג-זג, לולאות כפתורים, קיפולים, כיווצים, רוכסנים, מונוגרמים, אפליקציות, רקמת חופשית ועוד.
המחיר כולל מע"מ, מזוודה, מנוע + תאורה והדרכה חינם.
ברגמן ת"א, בן-יהודה 10 ע"י קולנוע מוגרבי
פתוח – 8.00-13.00, 16.30-19.00
ביום ג' אחה"צ סגור טל' 297660, 293130, 290674 חניה בחניון מגדלור מול החנות

בית התפוצות
שעות פתיחה: א', ב', ג', ה': 10.00–17.00 ● יום ד': 10.00–19.00 ● יום ו': סגור ● שבת: 10.00–14.00 (המחשב אינו מופעל בשבת)

בית ראובן

★ תל-אביב צילום בצבע מתקלף – צביקה זליקוביץ 17.10.87–17.11.87
★ החל ב-3.11.87 ועד יוני 88 תתקיים בבית ראובן סדרה בת 30 הרצאות של ד"ר גדעון עפרת על האמנות הישראלית וזיקתה לתרבות הצומחת בארץ מן הצלליינות בסוף המאה ה-19 ועד היום.
מחיר הסדרה 240 ש"ח, ההרשמה לחודש 50 ש"ח
★ כן תתקיים סדרה בת 6 קונצרטים בהנחייתו של החלילן שלמה תדהר.
הקונצרט הפותח ביום שני ה-2.11.87 – בשעה 21.00
ערב עם "שלישיית הנבל"
אורי שוהם – חליל, דוד חן – כנור, אירנה קגנובסקי – נבל.
מחיר הסדרה 60 ש"ח
מספר המקומות לסדרות מוגבל. נא להרשם לא יאוחר מ-1.11.87
פרטים נוספים והרשמה במקום ובטלפון.
■
רח' ביאליק 14 ת"א 65241, טל' 03-658961, 03-5103230

מ.י.ל. המכון הישראלי למינהל

ביה"ס הותיק והגדול להכשרת עובדי משרד וחשבונאות

שרותי כח אדם – היזמון של המכון הישראלי למינהל

אנו נכשיר אותך לעבודה מעניינת ומכניסה

אנו נכשיר אותך תוך מספר שבועות ללא תלות בגילך והשכלתך בכל מקום בארץ למקצועות:
◄ מעבדת תמלילים על מחשבי P.C
◄ כתבנית עברית-אנגלית
◄ מנהלת חשבונות ◄ קלדנית
◄ מפעילת מסוף מחשבי P.C

הפניה למקומות עבודה לבוגרות

פני עוד היום לסניפי המכון הישראלי למינהל:
הסניפים פתוחים בין השעות: 9.00-1.00 לפנה"צ, 16.00-19.30 אחה"צ

תל-אביב בן-יהודה 32 בנין אל-על חדר 610 טל. 782240	חיפה ביאליק 17 פינת הרצל טל. 664505	ירושלים יפו 36 מול בית שאול טל. 231823	באר-שבע העצמאות 49 פנסי' טל. 73714	ראשל"צ רוטשילד 36 פסג' חיים טל. 958801	רחובות הרצל 163 טל. 453633	פתח תקוה איכילוב 11 טל. 813886	נתניה הרצל 24 כיכר-ציון טל. 22404
הרצליה סוקולוב 36 פ. בן-גוריון טל. 57682	רמת-גן ביאליק 47 מול אורדע טל. 728132	חולון סוקולוב 48 בנין הסוסר טל. 880689	בת-ים רוטשילד 18 פינת בלפור טל. 594161	אשדוד בנין סאן לון מרכז א' טל. 35624	כפר-סבא עמרמי 3 מול פנסיון טל. 444206	רמלה הרצל 84 בפסג' מעל בנק לאומי טל. 242388	אשקלון הרצל 36 בית נור טל. 78488

עורך ומארגן: "לעניין" פרסומאים טל. 293648 אורי צ.נות

הצעת השבוע:

תפריט 18

תפריט שאוהבי הדגים שבינכם ירצו ממנו עוד ועוד...

שטרן דולפין
מסעדת הדגים המובחרת 1987

"תפריט 18" - קו ישיר לפרטים והזמנות טל. 03-23-24-25 דיזנגוף 189 ת"א

ממטעמי "ג'-סי פקין" כשר
גלאט
מסעדה סינית

סיני חופשי
אכול ככל יכולתך
בקיוסיני בר

19.90 ש"ח

תל אביב, רח' אופנהיימר 10 נווה אביבים 03-421888
ירושלים, רח' שמעון בן שטח 5 02-226893

המטבח הצרפתי

King Solomon Grill

מון זרדן
86
חגיגה רומנית אמיתית
26 שנות מוניטין
בן יהודה 186 ת"א, טל. 231792

מסעדת בית ציוני אמריקה
כשחוגגים:
בר מצווה.
באולמינו:
ארועים משפחתיים
ארוחות צהריים
בשעות 12-16
רח' אבן גבירול 26, ת"א פרטים והזמנות בטלפון: 259341, 259318

פגודה
מסעדה-סינית-אקסקלוסיבית
7 ימים בשבוע 12-1 אחרי חצות
דיזנגוף 287 תל אביב 03-442462

מסעדת דניאל
פתוח בימים א'-ה' ושבת

החורף "באל שייך דיב"
מסעדה מס' 1
בימי ב,ד מנסף בדואי
בימי ג,ה ערב דגים

אירועים
בית אסיה
Asia House
ברמה אחרת
* מסעדות (עסקית וחלבית)
* כנסים * תערוכות
פרטים בטל' 210717, 210716-03, ויצמן 4, ת"א

אוכל טוב זוכרים!
משפחות ועוגות מבלים ב:
ארוחות עסקיות סועדים ב:
ארועים חוגגים ב:

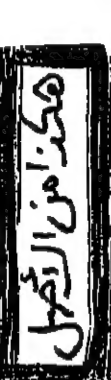
שושנה ואורי מירמיהו 35 ת"א
הבלינצ'ס ההונגרי האמיתי
הסניף החדש
פתוח רצוף 12.30 - 24.30
הירקון 152 במלון עמי 249141/5

טופ-10
אולמות לארועים
מ-50 עד 500 איש
מסעדה יוקרתית

גיל אורנים

גן אורנים

לעניין 03-293648

מועדון אנרג'י
ENERGY CLUB
הערב יום ו'
עם המנחה אורי זר
רקדנית הבטן - פופי
תצוגת אופנה
* ריקודים ודיסקו לתוך הלילה.
מוצ"ש
ערב פנויים פנויות
בחסות יוסקה הג'ינג'י
ניתן להזמין מקומות בטל. 052-556824
מלון פאלאס, הירקון 277, ת"א 449011

ערב דיסקו
פיאנו-בר פלטין
במלון "דן פנורמה" ת"א
בכל יום ששי

ד.ק.ע. מפיצי סרטים בע"מ
בן יהודה 7 תל-אביב טל. 661889

"מחולות תימן"
ציון גולן
אבנר גדסי
אהרן עמרם
מאיר סיני

קפה-מסעדה
מועדון
גלגל

טיולי בית ברנר

מועדון "שישי בפרק"
הערב 23.10
משעה 22.00
במועדון פרק הירקון 75, ת"א
כולל כיבוד: יין חופשי, גבינות במנות לשניים וחטיפים
איציק אבל
מר שמח
זמירה הדר
20 ש"ח בלבד
הזמנת מקומות ומכירת כרטיסים 6-5101094 651551

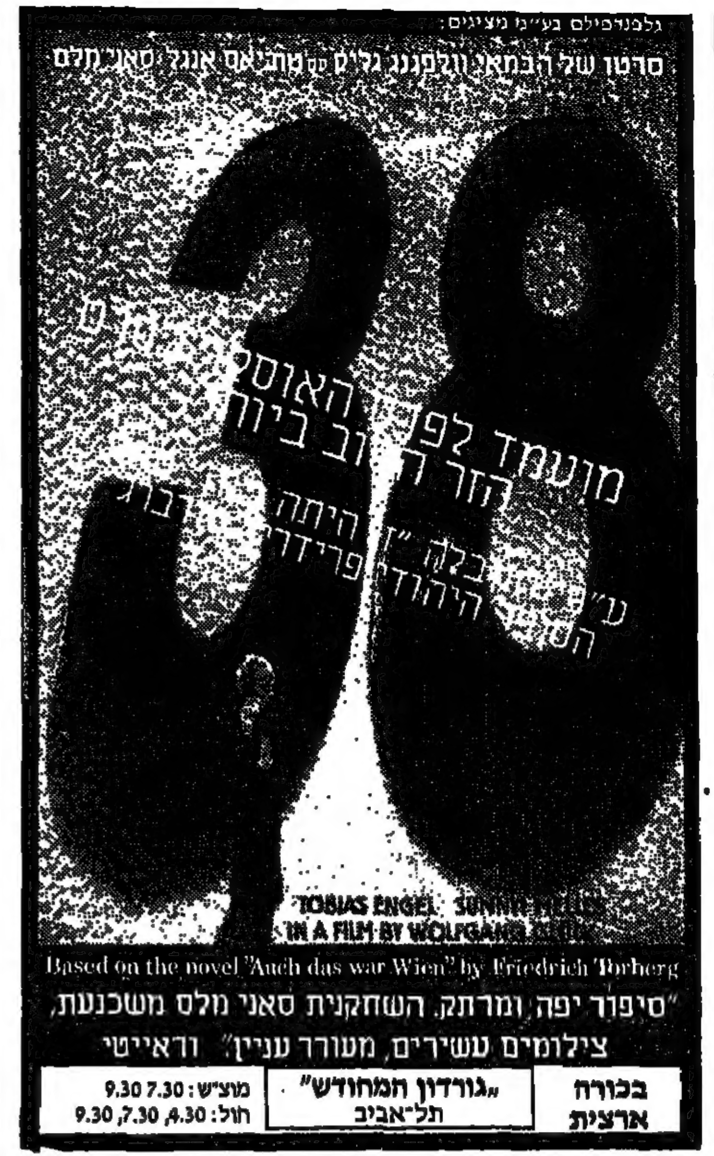

מודעות לימודים והכשרה מקצועית

הצגת קומדיה
אסיר

לא שם זין

עבר

הקולנוע

בית ציוני אמריקה – אבן גבירול, ת"א
בהצגה שניה בלבד בשעה 9.30 בערב

מוצאי שבת בבתי הקולנוע

תל־אביב יפו

אורלי: "אשה מסורה" 7.15, 9.30
אסתר: הקשר המקצועי" 7.30, 9.45
בית לסין: "בלוז לחופש הגדול" 11.15
בן־יהודה: "הבלתי משוחדים" 7, 9.30
גורדון המחודש: "38" 7.30, 9.30
גת: "המכשפות מאיסטוויק" 7.30, 9.50
דיזנגוף 1: "לו היית כאן" 7.30, 9.45
דיזנגוף 2: "שם הוורד" 7.15, 9.45
דיזנגוף 3: "גבר מאוהב" 7.30, 9.45
דקל: "האלמנה השחורה" 7.15, 9.30
דרייב־אין: "היחידה לפשעים חמורים" 7.15, 9.30
12 סקס
בקולנוע "בית ציוני אמריקה":
"יומן אהבות" 7.15
"לא שם זין" 9.30
"ישו כוכב עליון" 11.45
הוד: "השוטר מבוורלי הילס" (מס' 2) 7.15, 9.30
הסינמטק הישראלי: "אירמה לה דוס" 7.30
"ורטיגו" 9.45
חן 1: "מטאל ג'אקט" 7.35, 9.50
חן 2: "הפורצת מסן־פרנסיסקו" 7.35, 9.50
חן 3: "פגישה עיוורת" 7.35, 9.50
חן 4: "הנוכל האוהבת והמאהבת" 7.40, 9.55
חן 5: "אני והחברה" 7.30
"ליבו של אנגל" 9.50
לב 1: "המקפחה" 7.20, 9.30
לב 2: "גברים גברים" 8, 10
לב 3: "נרדפי החוק" 8, 10
לב 4: "חימו מלך ירושלים" 7.50, 9.45
לב יפו העתיקה
התיירה הישראלית:
"שיכרון חושים" 9.30
לימור:
"מעקב חושני" 7.15, 9.30
"שיכרון חושים" 12 (חצות)
מוזיאון ת"א: "וקף ת'און" 7.15, 9.30
מקסים: "קרוקודיל דנדי" 7.30, 9.30
סינמה 1:
"סיפורו של שוטר" 7.15, 9.30
סינמה 2:
"משפחת פלודר" 7.15, 9.30
סיון (אלנבי המחודש):
"הככוד של פריצי" 5
"בייבי אריזונה" 7.30, 9.50
"סוד ביותר" 11.45
פאר: "לחישה רועמת" 7.15, 9.30
פריז: "זכרונות" 5
"לא יכולה בלי זה" 7.15, 9.30
"מציצים" 11.30
צליל (יפו):
"הצפור כתשובה" (הודי) 6.30, 9.15
צפון המחודש:
"ז'אן דה פלורט" 7, 9.30
שחף: "הבלתי משוחדים" 7, 9.30
תכלת: "החגות מעבר לפינה" 7.45, 9.50
תל־אביב: "היחידה לפשעים חמורים" 7.15, 9.30
תמר (רמת אביב)
"חולית" 5
"הרפתקאותיו שלא יאמנו של בולשוט בעל הביצים הענקיות" 7.30, 9.40
"מונטי פייתון – צוצב הזקן" 11.45

חיפה

9.15 – 7
אורה: "השוטר מבוורלי הילס" (מס' 2).
אורלי:
"החגות מעבר לפינה"
אמפיר: "פעולות נקם"

רון: "אני והחברה"
סינימטק:
"נאסי גאון" 5
"צ'יינה טאון" 7
"זכרונות אהבה מצ'ירנריה" 9.30
עצמון 1:
"קומנדו אמריקאי"
עצמון 2: "יחידה לפשעים חמורים"
עצמון 3: "הקשר המקצועי"
פאר: "המכשפות מאיסטוויק"
קרן אור (המחודש): "חימו מלך ירושלים" 7.15, 9.15
"מ.א.ש." 11.30
רב גת 1: "מטאל ג'אקט"
רב גת 2: "בייבי אריזונה" 6.45, 9.15
רון: "הבלתי משוחדים"
שביט: "ז'אן דה פלורט"

נוה שאנן

עמומי: "ילדים חורגים לאלוהים" 7, 9

ירושלים

9.15 – 7.15
אריסון:
"השוטר מבוורלי הילס" (מס' 2) 7, 9.15
אדריגיל:
"מטאל ג'אקט" 6.45, 9
אור 1: "בית האמיצים"
אור 2: "חימו מלך ירושלים"
אור 3: "זהב רטוב"
"העד" 11.15
אור 4: "לא שם זין"
"קבוס" 11.30
אור 5: "לא יכולה בלי זה"
"רובוקופ" 11.15
אורנע: "המכשפות מאיסטוויק" 7, 9.30
בית אגרון:
"מרי פופינס" 5.45
"סרט מטורף" 8.15
"משהו פראי" 10
"קרוקודיל דנדי" 12
חבירה – אימפריה של קולנוע:
סגור לרגל שיפוצים
כפיר: "הבלתי משוחדים" 7, 9.15
מיטשל: "שבלולי" 7, 9.30
סינימטק 1: "ילדים חורגים לאלוהים" 7.30
"מציצים" 9.30
סינמטק 2: "כל כך אהבנו" 7
"סרג'נט פפר" 8.50
עדן: "הטורף" 7, 9
רון: "הקשר המקצועי"
תיאטרון ירושלים:
"ז'אן דה פלורט" 7, 9.30

ר"ג גבעתיים

9.30 – 7.15
אואזיס: "מטאל ג'אקט" 7.20, 9.50

אורדע: "השוטר מבוורלי הילס" (מס' 2)
ארמון: "הקשר המקצועי" 7.30, 9.45
גן 1: "המכשפות מאיסטוויק" 7.30, 9.50
גן 2: "הנוכל האוהבת והמאהבת" 7.30, 9.50
גן 3: "הפורצת מסן פרנציסקו" 7.30, 9.50
גן 4: "שם הוורד" 7.15, 9.50
הדר: "הבלתי משוחדים" 7, 9.30
לילי: "מעקב חושני"
פוקס (כפר המכביה):
"שמתי ברז למורה" 9.30
שביט: "לא שם זין"

אשדוד

9.30 – 7.15
אסתר: "משפחת פלודר"
אשדוד: "הטורף"

אשקלון

9.30 – 7.30
אסתר: "מעקב חושני"
מאור: "טוטורומן"
רחל: "אהבה על הוולגה" 7.30, 9.45

באר־שבע

9.15 – 7
אורות: "רובוקופ"
גילת: "המכשפות מאיסטוויק"
חן: "השוטר מבוורלי הילס" (מס' 2) 7, 9.30

בת־ים

9.30 – 7.15
אורנים: "לא שם זין"
עצמאות: "השוטר מבוורלי הילס" (2).

בית־שאן

מתנ"ס: "הגינג'ה האמריקאי" (מס' 3) 8.30

גדרה

בית העם: "סוד ההצלחה" 7, 9

הרצליה

דוד: "סוד ההצלחה" 7.15, 9.30
היכל: "הבלתי משוחדים" 7, 9.30

מלון דניאל: "לבו של אנגל" 7, 9.30
מועדון קולנוע רן אבדיה:
"הצגת בכורה" 7, 9.30
תפארת: "הטורף" 7.15, 9.15

חולון

9.30 – 7.15
ארמון המחודש:
"קרוקודיל דנדי" 7.30, 9.30
"טעם החיים לפי מונטי פייתון" 11.30
מגדל: "מטאל ג'אקט"
מתנ"ס: "מסע עסקים של אבא"
סביון: "הבלתי משוחדים" 7, 9.30
רינה: "שם הוורד"

חדרה

חדרה: "הטורף"
חוף: "וצות קטנה ומטריפה"

טבריה

גיל: "3 אמיגוס" 7.15, 9.15
יד שמרית: "סוד ההצלחה" 7, 9.30

כפר־סבא

חן: "בלוז לחופש הגדול"
עמל: "האלמנה השחורה"

לוד

גת זית: "לא שם זין" 7.15, 9.30

נתניה

אסתר:
"השוטר מבוורלי הילס" (2)
סטודיו: "מטאל ג'אקט"
קולנוע דוד –
היכל התרבות דורה:
"אני והחברה" 7.15, 9.30
שרון: "שם הוורד" 7, 9.30

נהריה

דור: "בלוז לחופש הגדול"
רון: "זהב רטוב"

נס־ציונה

מוקיית: "יצרים" 7, 9.15

עפולה

היכל תרבות: "בלוז לחופש הגדול" 7, 9.15
מטתורון: "רובוקופ"

פתח־תקוה

היכל 1: "הבלתי משוחדים"
היכל 2: "השוטר מבוורלי הילס" (מס' 2)
היכל 3:
"הגינג'ה האמריקאי" (3)
שלום: "ליבו של אנגל"

ק. ביאליק

מביון: "מטאל ג'אקט" 6.45, 9.15
סטיר: "פגישה עיוורת" 7, 9.15

ק. חיים

בית־העם: "רובוקופ"
היכל: "משפחת פלודר"

ק. ים

ניצן: "נערת ליווי" 7.15, 9.15

ק. מוצקין

אורות: "היחידה לפשעים חמורים" 7, 9.15

ק. מלאכי

צמרת: "קינג קונג" (2) 7.15, 9.15

ק. שמונה

שניר: "קרוקודיל דנדי" 7, 9

רמלה

אורן: "בלוז לחופש הגדול" 5, 7.30, 9.30

ראשון־לציון

נעמן המחודש: "פגישה עיוורת"
ראשון: "המכשפות מאיסטוויק" 7.15, 9.30
רון 1: "הבלתי משוחדים"
רון 2: "השוטר מבוורלי הילס" (מס' 2)

רחובות

בית־העם: "האלמנה השחורה"
חולי: "הבלתי משוחדים" 7.15, 9.30
חן: "הנוכל האוהבת והמאהבת"

רמת השרון

כוכב: "הנקי האמריקאי" 7
"בלוז לחופש הגדול" 9.30

שדרות

חן: "שומר ראש" 7.15, 9.30

החלה מכירת הכרטיסים! הפצה ראשית: הדרן, קסטל - ובית המשרדים.
אילת: בית רובין. כמות הכרטיסים למבצע מוגבלת.